

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

อพยพ คำนำ

หนังสืออพยพเป็นเรื่องเกี่ยว กับที่พระเจ้าใช้โมเสสนำชนชาติอิสราเอล อพยพออกมาจากการเป็น ทาสในแผ่นดินอียิปต์ อพยพเป็นหนังสือกฎบัญญัติเล่มที่สองจากหนังสือกฎบัญญัติทั้งหมดห้าเล่ม

บทที่ ๑-๑๗ เป็นเรื่องเล่า ต่อจากนั้นจะเป็นเรื่องข้อตกลงที่พระเจ้าทำกับชนชาติอิสราเอลที่ภูเขาซีนาย บัญญัติสิบประการก็เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงนี้ และมีเรื่อง เล่าเข้า มาแทรกไว้เป็นช่วงๆ

หนังสืออพยพมีใจความ สำคัญหลายอย่าง เช่น เรื่องที่พระเจ้ากำลังสร้างชื่อ เสียให้ กับพระองค์เองผ่านทางเหตุการณ์ต่างๆ เรื่อง ที่พระองค์อยู่กับคนของพระองค์ และเรื่องที่พระองค์ได้ทำข้อตกลงกับพวกเขา

ครอบครัวของยาโคบในอียิปต์

๑ ยา โคบได้เดิน ทางไปอียิปต์ พร้อมลูกๆ และลูกๆของ เขาต่างก็พาครอบครัวของตัวเองไปด้วย ต่อไปนี้เป็นรายชื่อของพวกลูกๆของอิสราเอล ๒ รูเบน สิเมโอน เลวี ยูดาห์ ๓ อิศสาการ์ เศบูลุน เบนยามิน ๔ ดาน นัฟทาลี ภาด และอาเซอร์ ๕ ยาโคบมีลูกหลานที่สืบเชื้อสายมาจากเขาทั้งสิบเจ็ดสิบคน รวมโยเซฟที่อยู่ในอียิปต์อยู่ก่อนแล้วด้วย

๖ โยเซฟ พวกพี่น้องของเขาและทุกคนในรุ่นนั้นตายไปหมด ๗ แต่ลูกหลานอิสราเอลก็เพิ่มขึ้นอย่างมากมาเป็นทวีคูณ พวก เขามีจำนวนมากมายมหาศาลจนเต็ม บ้านเต็มเมืองไปหมด และมีอำนาจมาก

ความลำบากของชาวอิสราเอล

๘ เมื่อกษัตริย์องค์ ใหม่ขึ้นปกครองอียิปต์ เขาไม่เคยรู้จักโยเซฟมาก่อน ๙ เขาพูดกับประชาชนของเขาว่า “คนอิสราเอลมีจำนวนมากกว่าพวกเรา เราและเข้ม แข็งกว่าพวกเรา เราเสียอีก ๑๐ พวกเราต้องวางแผนเพื่อหยุดไม่ให้พวกมันเพิ่มมากขึ้น ไม่อย่างนั้น ตอนมีสงคราม พวกมันอาจ จะไปเข้า ร่วมกับศัตรูแล้วหันมาโจมตีเรา และหลบหนีไปจากแผ่นดินนี้ก็ได้”

๑๑ พวก ชาวอียิปต์จึงได้ส่งผู้ คุม ทาสให้ไปควบคุมชาวอิสราเอล บีบบังคับพวกเขาให้สร้างเมืองปิธมและรามเสสให้กับฟาโรห์ไว้เก็บของ

๑๒ แต่ยิ่งชาว อียิปต์กดขี่ชาวอิสราเอลมากเท่าใด ชาวอิสราเอลก็กลับยิ่งเพิ่มจำนวนและขยายตัวมากขึ้นเท่านั้น ชาวอียิปต์เริ่มหวาดกลัวชาวอิสราเอล ๑๓ พวก เขาบังคับชาวอิสราเอลให้เป็นทาสและทำงานอย่างหนัก

๑๔ พวก เขาทำให้คนอิสราเอลมีชีวิตอยู่อย่างขมขื่น เพราะต้องทำงานหนัก ทั้งทำปูน ฉาบ ทำอิฐ และทำงานสารพัดตามท้องทุ่ง พร้อม กับงานอื่น ๆ พวกชาว อียิปต์จะบังคับให้ชาวอิสราเอลทำงานเยี่ยง ทาสอย่างเหน็ดเหนื่อย

หมอตำแยเกรงกลัวพระเจ้า

๑๕ มีหมอตำแยชาวฮีบรูสองคน ชื่อชิวราห์กับปุอาห์ กษัตริย์ของอียิปต์สั่งหมอ ตำแยสองคนนี้ว่า ๑๖ “เมื่อ ไหร่ก็ตามที่เจ้าสองคน ทำคลอดให้กับหญิงชาวฮีบรู เมื่อเด็กคลอดออกมา ถ้าพวกเจ้าเห็นว่าเป็นเด็กผู้ชายก็ให้ฆ่าทิ้งซะ แต่ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงก็ให้ไว้ชีวิต”

๑๗ แต่หมอ ตำแยทั้ง สองเกรงกลัวพระเจ้า และไม่ได้ทำตาม ที่กษัตริย์ของอียิปต์สั่ง พวกนางไว้ชีวิตเด็กผู้ชายทุกคนที่เกิดมา

๑๘ กษัตริย์ของอียิปต์จึงเรียกหมอ ตำแยสองคนนี้เข้าพบ และถามว่า “ทำไมพวกเจ้าถึงทำอย่าง นี้ ปลอ่ยให้เด็ก ผู้ชายพวก นั้นรอด”

* ๑:๑๖ ฮีบรู หรือ “อิสราเอล” ชื่อนี้ อาจจะหมายถึงเชื้อสายของเอเบอร์ (อ่านเพิ่มจากหนังสือปฐมกาล ๑๐:๒๕-๓๑)

† ๑:๑๗ เกรงกลัว หมายถึง “นับถือ” หรือ “ไว้วางใจ”

๑๙ หมอ ต้าแยสอง คน นั้นตอบฟาโรห์ว่า “เพราะผู้หญิงชาวฮีบรูไม่เหมือนผู้หญิงชาวอียิปต์ พวก นางแข็ง แรงและคลอด ลูกก่อน ที่หมอ ต้าแยจะไป ถึงเสีย อีก” ๒๐ พระเจ้า จึงอวยพรหมอ ต้าแยสอง คน นั้น ประชาชน ชาวอิสราเอลได้เพิ่มทวี ขึ้น และเข้ม แข็ง มาก ๒๑ พระเจ้าให้หมอ ต้าแยทั้งสอง คน มี ครอบครัวของพวกนาง เพราะพวกนางเกรง กลัวพระองค์

๒๒ ฟาโรห์ จึงออกคำ สั่งกับประชาชน ทั้งหมดของพระองค์ว่า “เด็กผู้ชายทุกคนที่ เกิดจากชาว ฮีบรู พวก เจ้าต้องเอาไปโยนใน แม่น้ำไนล์ แต่เด็ก ผู้หญิง เจ้าปล่อยให้รอด ได้”

หนูน้อยโมเสส

๒๓ มีชายเฒ่าเลวีคนหนึ่งได้ไปแต่งงานกับ สาวคน หนึ่งจากเฒ่า เลวีด้วยกัน ๒๔ นาง ตั้ง ท้องและคลอดลูกชาย ลูกของนางเป็น เด็กที่น่า รักมาก นางจึงซ่อนเด็กคน นี้ไว้ถึง สามเดือน ๒๕ จนกระทั่งนางเห็นว่าไม่สามารถ ซ่อนเด็กคนนี้ได้อีกต่อไป นางจึงนำตุ๊กตามา สานเป็นตะกร้าแล้วฉาบด้วยชันและน้ำมัน ดิน ๒๖ นางนำเด็กวาง ลงในตะกร้า และเอาไป วาง ไว้ในกอต้น กกที่ขึ้นอยู่ตามริม ฝั่งแม่น้ำ ไนล์ ๒๗ พี่ สาวของเด็กคน นี้ คอยเฝ้า มอง ตะกร้าใบ หนึ่งอยู่ห่างๆเพื่อจะได้ รู้ว่าจะเกิด อะไรขึ้นกับหนูน้อยชาย

๒๘ ขณะนั้น ลูกสาวของฟาโรห์ได้ลงมาอาบน้ำที่แม่น้ำไนล์ ขณะ ที่คน รับ ใช้น้ำกำลังเดิน ไปตามริม ฝั่งแม่น้ำไนล์ ลูกสาวของฟาโรห์ ก็เห็นตะกร้าใบ หนึ่งในกอต้น กก นางจึงสั่ง ให้คน รับ ใช้น้ำไปเอา มา ๒๙ เมื่อนางเปิดดู ก็ เห็นเด็กผู้ชายกำลังร้องไห้อยู่ นางเกิดความ สงสาร และพูดขึ้นว่า “นี่คงเป็นเด็กชายชาว ฮีบรู ๓คนหนึ่ง”

๓๐ พี่สาวของเด็กนั้นได้พูดกับลูกสาวฟาโรห์ ว่า “จะให้หนูไปหาแม่นมชาวฮีบรูสักคน มา เลี้ยงเด็กคนนี้ให้กับท่านไหมคะ”

๓๑ นางจึงตอบว่า “ไปสิ” เด็ก ผู้หญิงคน นั้นจึงไปเรียกแม่ของเด็ก ชายคนนั้นมา

๓๒ ลูกสาวฟาโรห์พูดกับนางว่า “ให้เอาเด็ก คนนี้ไปเลี้ยงดูให้กับฉัน แล้วฉันจะจ่ายค่าจ้าง ให้”

หญิงคน นั้นจึงได้เอาเด็ก นั้นไปเลี้ยง ดู ๓๓ เมื่อเด็กคน นั้นโตจนหย่านมได้ แล้ว นาง ได้นำตัว เขาไป ให้ลูกสาวฟาโรห์ แล้วเขาก็ กลายเป็นลูกของลูกสาวฟาโรห์ นางตั้ง ชื่อ เขาว่าโมเสส ๓๔ เพราะนางบอกว่า “ฉันได้ดึง เขาขึ้นมาจากน้ำ”

โมเสสช่วยเหลือคนของตน

๓๕ เมื่อโมเสสโตขึ้น เขาได้ออกไปเห็นชาว ฮีบรูพี่น้องของเขาต้องทำงานอย่างหนัก เมื่อ เขาเห็นชายอียิปต์คน หนึ่งกำลังเขียน ดินชาย ฮีบรูคนหนึ่ง ซึ่งเป็นพี่น้องของเขา ๓๖ โมเสส มองดูไปรอบๆ ไม่เห็นใคร เขาจึงฆ่าชาวอียิปต์ คนนั้น แล้วฝังศพไว้ในทราย

๓๗ วัน ต่อ มา เมื่อโมเสสออกไปอีก เขา เห็นชายฮีบรูสอง คนกำลังต่อสู้กันอยู่ โมเสส จึงพูดกับคนที่ทำผิดว่า “เจ้าทำร้ายชาว ฮีบรู ด้วยกันทำไม”

๓๘ แต่ชายคน นั้นกลับตอบว่า “ใครตั้งให้ แกเป็นเจ้าชายและเป็นผู้ ตัดสินพวก เราหรือ แกคงคิดจะฆ่า เราเหมือน กับที่แกฆ่าคน อียิปต์เมื่อวาน นี่สิคะ”

โมเสสตกใจ กลัวและคิดในใจว่า “เรื่อง นี้ คงรู้กันไปทั่วแล้วแน่ๆ”

๓๙ เมื่อฟาโรห์ได้ยินเรื่องนี้ พระองค์หาทาง ที่จะฆ่าโมเสส โมเสสจึงหนีฟาโรห์ไปอาศัย อยู่ในพื้นที่ดินมีเมียน

* ๑:๒๒ **ฟาโรห์** เป็นตำแหน่งที่ประชาชนใช้เรียกกษัตริย์ของอียิปต์ มีความหมายว่า “ครอบครัวที่ยิ่งใหญ่”

† ๒:๓ **น้ำมันดิน** เป็นน้ำมันชนิดข้นที่ตึงถูกความร้อนถึงจะละลาย

‡ ๒:๖ **ฮีบรู** คือ “คนอิสราเอล”

§ ๒:๑๐ **โมเสส** ออกเสียงเหมือนคำในภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า “ดึงขึ้น” หรือ “ลากขึ้น”

§ ๒:๑๔ **เมื่อวาน** คำที่อยู่ในฉบับกรีกโบราณ

โมเสสในแผ่นดินมีเดียน

โมเสสได้มานั่งพักอยู่ใกล้บ่อน้ำแห่งหนึ่ง ^{๑๖} มีนักบวชชาวมีเดียนคนหนึ่งมีลูกสาวเจ็ดคน ในขณะที่ลูกสาวทั้งเจ็ดคนของเขาได้ออก มาตัก น้ำที่บ่อและเอาไปเติมรางน้ำเพื่อเลี้ยงแกะของพ่อ ^{๑๗} แต่มีคนเดียว แกะกลุ่มหนึ่งมา ถึงและขับไล่พวกนาง โมเสสจึงลุกขึ้นมาช่วยพวกนาง และยังช่วยตักน้ำให้แกะของพวกนางดื่มอีกด้วย

^{๑๘} เมื่อพวก นางกลับไปหาเธอ เอล ผู้เป็นพ่อ เธอเอลถามลูกๆว่า “ทำไมวันนี้ลูกๆถึงได้กลับมาเร็วนัก”

^{๑๙} พวก นางตอบ ว่า “ชายชาวอียิปต์คนหนึ่งได้ช่วยเราให้พ้นจากกำมือของพวกคนเลี้ยงแกะ เขายังช่วยตัก น้ำแทนเราให้แกะของเราดื่มด้วย”

^{๒๐} เขาจึงถามพวก ลูกสาวว่า “แล้วตอนนี้เขาอยู่ที่ไหน ทำไมลูกๆถึงเขาไว้ข้างนอก ไปเชิญเขามากินอาหารร่วมกับพวกเราสิ”

^{๒๑} โมเสสตกลงที่จะอยู่กับ เขา เธอ เอลยก ลูกสาวชื่อศิปโปราห์ให้เป็นเมียโมเสส ^{๒๒} นางตั้งท้องและคลอดลูกชายคนหนึ่ง โมเสสพูดว่า “ตอนนี้เราเป็นคนแปลกหน้าบนแผ่นดินของคนต่างชาติ” เขาจึงตั้ง ชื่อลูกชายว่าเกอร์โซม [†]

พระเจ้าตัดสินใจช่วยชาวอิสราเอล

^{๒๓} โมเสสได้อาศัยอยู่ในที่เปล่านั้นหลายปี ในช่วงเวลานั้นกษัตริย์ของอียิปต์ได้ตายไป ประชาชนชาวอิสราเอลยังคงร้องไห้คร่ำครวญ เพราะถูกบังคับให้ทำงานอย่างหนัก พวกเขาจึงร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า เสียงร่ำ ร้องไห้ช่วยปลดปล่อยพวกเขาจากงานหนักนี้ได้ดังไปถึงหูของพระเจ้า ^{๒๔} พระองค์ได้ยินเสียงร้องคร่ำครวญของพวกเขา และระลึก ถึงคำสัญญาของพระองค์ที่ให้ไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ^{๒๕} พระองค์มองไปยังลูกหลาน

ของอิสราเอล แล้วพระองค์ก็รู้ว่าพระองค์จะทำอะไร [‡]

พุ่มไม้ที่ลุกเป็นไฟ

^๑ เยโร [¶] พ่อตาของโมเสสเป็นนักบวชของชาวมีเดียน ครึ่งหนึ่งเมื่อโมเสสกำลังเลี้ยง แกะของเยโรอยู่ เขาตอน แกะไปด้าน หลังของที่เปล่านั้นแล้ว จนไปถึงภูเขาโฮ เรบ ซึ่งเป็นภูเขาที่พระเจ้ามาปรากฏให้ประชาชนเห็น ^๒ ทูตสวรรค์ของพระเจ้า ยาร์เวห์ได้มาปรากฏให้เขาเห็น ในเปลว ไฟที่กำลังลุกไหม้กลางพุ่ม ไม้พุ่มหนึ่ง โมเสสเข้าไปดูใกล้ๆ เขาเห็นพุ่ม ไม้กำลังลุกไหม้เป็นไฟ แต่พุ่ม ไม้กลับไม่ถูกเผาแม้แต่น้อย ^๓ โมเสสคิดในใจว่า “เราจะเข้าไปดูสิ่งมหัศจรรย์นี้สักหน่อยว่า ทำไมพุ่ม ไม้นี้ถึงไม่ไหม้ไฟ”

^๔ เมื่อพระเจ้า ยาร์เวห์เห็นโมเสสกำลังเดินเข้ามาเพื่อดูใกล้ๆ พระองค์จึงเรียกเขาจากพุ่ม ไม้ว่า “โมเสส โมเสส”

โมเสสจึงตอบว่า “ครับท่าน”

^๕ พระองค์พูดว่า “อย่าเข้ามาใกล้ เรามากกว่า นี้ ถอดรองเท้าออก ชะ เพราะเจ้ากำลังยืนอยู่บนพื้น ดินที่ศักดิ์สิทธิ์”

^๖ พระองค์พูดว่า “เราคือพระเจ้าของพ่อ เจ้าพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัคและพระเจ้าของยาโคบ”

โมเสสปิด หน้าของ เขาไว้เพราะกลัวที่จะมองดูพระเจ้า

^๗ แต่พระเจ้า ยาร์เวห์พูด ว่า “เราเห็นความทุกข์ยากของประชาชนของ เราในอียิปต์ และเราก็ได้ยินเสียงร่ำ ร้องไห้ช่วย เหลือให้พ้นจากผู้ที่กดขี่พวก เขา เราได้รับ รู้ถึงความทุกข์ ทรมานของพวกเขา ^๘ เราจึงลงมาเพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของคุณอียิปต์ และนำพวกเขาออกจากแผ่นดินนั้น ไปสู่แผ่นดินที่ดีและกว้างขวาง ไปสู่แผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ ไปยังดิน แดนของชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ชาวอามอไรต์ ชาวเปอร์เซีย

[†]๒:๑๘ เธอเอล มีอีกชื่อหนึ่งว่า “เยโรธรา”

[†]๒:๒๒ เกอร์โซม ชื่อนี้เหมือนคำในภาษาฮีบรู หมายถึง “คนแปลกหน้าที่นั่น”

[‡]๒:๒๕ พระองค์ก็รู้ว่าพระองค์จะทำอะไร หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “พระองค์รู้สึกเป็นห่วงพวกเขา” หรือ “พระองค์รับรู้ถึงความเจ็บปวดของพวกเขา”

[¶]๓:๑ เยโรธรา หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า “เรอูเอล”

ชาวฮีบรู และชาวเยนุส * ตอนนีเราได้ยินเสียงร่ำร้องของลูกหลานของอิสราเอลแล้ว และได้เห็นพวก ชาวอียิปต์กดขี่ข่มเหงพวกเขาด้วย ^{๑๐} ดังนั้นเจ้าจะต้องกลับไปที่นี่ เรา จะส่งเจ้าไปหาฟาโรห์ เพื่อเจ้าจะ ได้นำคนของเรา คือพวก ลูกหลานชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์”

^{๑๑} โมเสสพูดกับพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าเป็นใครกัน ถึงบ่งอาจจะไปเข้าพบฟาโรห์ และนำลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์”

^{๑๒} พระเจ้าพูดกับเขาว่า “เจ้าควรไป เราจะอยู่กับเจ้า และนี่จะเป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่า เราได้ส่งเจ้าไป คือเมื่อเจ้านำประชาชนออกมาจากอียิปต์แล้ว พวกเจ้าจะมานมัสการพระเจ้าบนภูเขาสูงนี้”

^{๑๓} โมเสสพูดกับพระเจ้าว่า “ถ้าข้าพเจ้าไปพบลูกหลานชาวอิสราเอลและบอกกับพวกเขาว่า ‘พระเจ้าของบรรพบุรุษพวกท่าน ได้ส่งผมมาช่วยพวกท่าน’ แล้วพวกเขา ย้อนถามข้าพเจ้าว่า ‘พระองค์ชื่ออะไร’ แล้วจะให้ข้าพเจ้าตอบพวกเขาว่าอย่างไร”

^{๑๔} พระเจ้าตอบโมเสสว่า “เราเป็นผู้ที่เราเป็น” * พระองค์พูดว่า “ให้บอกกับลูกหลานอิสราเอลว่า ‘เราเป็น ส่งผมมาหาพวกท่าน’”

^{๑๕} พระองค์พูดกับโมเสสอีกว่า “ให้บอกกับลูกหลานอิสราเอลว่า ‘พระ ยะห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษพวกท่าน พระเจ้าของอับ ราฮัม พระเจ้าของอิสอัคและพระเจ้าของยาโคบ ส่งผมมาหาพวกท่าน’ ยะห์เวห์จะเป็นชื่อของเราตลอดไป คนทุกรุ่นจะรู้จักเราในชื่อนี้”

^{๑๖} ให้ไปและเรียกผู้อาวุโสชาวอิสราเอลมาประชุมกัน และบอกกับพวกเขาว่า ‘พระ ยะห์เวห์ พระเจ้าของบรรพบุรุษพวกท่านได้มาปรากฏกับผม พระเจ้าของอับราฮัม ของอิสอัค และของยาโคบ พูดว่า เราใส่ใจกับพวกเขาและสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาในอียิปต์ ^{๑๗} เราได้ตัดสินใจที่จะนำพวกเขา ไปยังแผ่นดินของชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ชาวอามอไรต์

ชาวเปริสซี ชาวฮีบรู และชาวเยนุส ไปยังแผ่นดินที่เต็มไปด้วยสิ่งดีๆมากมาย †”

^{๑๘} พวก เขาจะฟังเจ้า เจ้ากับพวกผู้อาวุโสอิสราเอลจะไปพบกษัตริย์ของอียิปต์ และพูดกับเขาว่า ‘พระยะห์เวห์ พระเจ้าของชาวฮีบรู ^{๑๙} ได้มาพบพวกข้าพเจ้า ตอนนี้ขออนุญาตให้พวกข้าพเจ้าเดินทางเป็นเวลาสามวัน เข้าไปยังที่เปล่านั้นแห่ง แล้ง เพื่อฆ่า สัตว์บูชาให้กับพระยะห์เวห์ พระเจ้าของพวกข้าพเจ้าด้วยเถิด’

^{๑๙} แต่เรารู้ ว่ากษัตริย์อียิปต์จะไม่ ยอมปล่อยพวกเจ้าไป นอกจากเขาจะถูกบังคับให้ต้องปล่อยพวกเจ้าไป ^{๒๐} เราจะยื่นมือของเรา ออกทำลายอียิปต์ ด้วยสิ่งมหัศจรรย์ทั้งหมดที่เราจะทำในแผ่นดินนั้น แล้วหลังจากนั้น เขาก็จะปล่อยพวก เจ้าไป ^{๒๑} เราจะทำให้คนอียิปต์มีเมตตาต่อคนอิสราเอล เพื่อ ว่าเมื่อพวกเขาจากไป จะได้ไม่ไปมือเปล่า

^{๒๒} พวก ผู้ หญิงแต่ละ คนจะขอเงิน ทอง เครื่องเพชร และเสื้อผ้า จากเพื่อนบ้าน หรือคนที่อาศัยอยู่ใน บ้านของพวกเขา เขา พวก เจ้าจะ เอาของพวก นี้ใส่ ให้กับพวก ลูกชาย ลูกสาวของพวกเขา จะเป็นการปล้น สะตม ชาวอียิปต์ทางหนึ่ง”

การพิสูจน์สำหรับโมเสส

^๑ โมเสสตอบไปว่า “ดูสิ แล้วถ้า เกิด คน พวก นั้นไม่ ยอมเชื่อข้าพเจ้าหรือฟังข้าพเจ้าล่ะ พวกเขาอาจพูดว่า ‘พระยะห์เวห์ไม่ได้มาปรากฏให้เจ้าเห็นหรอก’”

^๒ พระยะห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “มีอะไรอยู่ในมือเจ้า”

โมเสสตอบว่า “ไม้เท้าครับ”

^๓ พระ ยะห์เวห์บอกว่า “โยนมันลงบนพื้นสิ”

โมเสสจึงโยนมันลงบน พื้น มันได้กลายเป็นงูตัวหนึ่ง โมเสสวิง หัวงูตัวนั้น ^๔ พระยะห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ยื่นมือ เจ้าออกไปจับหางมันไว้”

* ๓:๑๔ เราเป็นผู้ที่เราเป็น คำนี้ในภาษาฮีบรู ออกเสียงเหมือนชื่อ “ยะห์เวห์” มีความหมายว่า “พระองค์เป็น” หรือ “พระองค์ทำให้สิ่งต่างๆเป็นขึ้นมา” หรือแปลได้อีกว่า “เราจะเป็นผู้ที่เราเป็น” หรือ “เราเป็นผู้คนที่เป็นอย่างตลอด”

† ๓:๑๗ แผ่นดินที่เต็มไปด้วยสิ่งดีๆมากมาย หรือแปลตรงๆได้ว่า “ดินแดนที่เต็มไปด้วยน้ำนมและน้ำเชื่อมผลไม้อเนก”

‡ ๓:๑๘ ชาวฮีบรู หรือ “ชาวอิสราเอล”

เมื่อโมเสสยื่นมือออกไปจับหาง มัน มันก็กลับกลายเป็นไม้ เท้าอยู่ในมือเขาเหมือนเดิม ^๕“ให้ไปทำอย่างนี้ แล้วพวก เขาจะได้เชื่อ ว่าพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา พระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และของยาโคบได้มาปรากฏกับเจ้าจริง”

^๖พระ ยาร์เวห์พูดกับเขาอีกว่า “คราวนี้ ล้วงมือเข้าไปในอกเสื้อของเจ้าซิ”

เมื่อโมเสสล้วงมือเข้าไปในอกเสื้อ และดึงมันออกมา มือของเขากลายเป็นโรคสีขาเหมือนหิมะ

^๗พระ ยาร์เวห์พูดว่า “ล้วง มือกลับเข้าไปในอก เสื้ออีก ครั้ง ซิ” โมเสสจึงล้วงมือกลับเข้าไปในอก เสื้ออีก ครั้ง เมื่อเขาดึงมือออกมา มือของเขา ก็หายเป็นปกติ เหมือนผิวหนังเดิมของเขา

^๘“ถ้าพวก เขายังไม่ เชื่อเจ้า หรือไม่ สนใจ สิ่งอัศจรรย์อันแรก เขาอาจจะเชื่อสิ่งอัศจรรย์อันหลังนี้ก็ได้ ^๙และถ้าพวก เขายังไม่ เชื่อสิ่งอัศจรรย์ทั้งสองนี้ หรือไม่ สนใจฟังเจ้า ก็ให้เจ้าตักน้ำจากแม่น้ำไนล์ขึ้นมา แล้วรดมันลงบนพื้นแห้ง น้ำที่เจ้าตักขึ้นมาจากแม่น้ำไนล์นั้น จะกลายเป็นเลือดบนพื้นดิน” ^{๑๐}โมเสสพูดกับพระ ยาร์เวห์ว่า “ได้โปรด เกิด พระ ยาร์เวห์ ข้าพเจ้าเป็นคนพูดไม่เก่ง ทั้งในอดีตหรือจน กระทั่งเดี๋ยว นี้ที่พระองค์พูดอยู่ กับข้าพเจ้าผู้รับ ใช้ของพระองค์ เพราะข้าพเจ้าเป็นคนพูดติดอ่างและพูดไม่ชัด”

^{๑๑}พระ ยาร์เวห์พูดกับเขาว่า “ใครเป็นผู้ให้ปากกับมนุษย์ ใครทำให้มนุษย์เป็นใบ้ หูหนวก พิการหรือตาบอด เป็นเรายาร์เวห์ ไม่ใช่หรือ ^{๑๒}ดังนั้น ไปเดี๋ยวนี้ เราจะอยู่กับปากของเจ้า เราจะสอนเจ้าว่าจะให้พูดอะไร”

^{๑๓}แต่โมเสสตอบว่า “ได้โปรด เกิดองค์เจ้าชีวิต ช่วยส่งคนอื่นไปเถิด”

^{๑๔}พระ ยาร์เวห์ไกรธโมเสส พระองค์พูดว่า “เจ้ายังมีพี่ชายชื่ออาโรนเป็นคนเลวี ใช่ไหม เรารู้ว่าเขาเป็นคนพูดเก่ง และเขากำลังมาหาเจ้า เมื่อเขามาพบเจ้า เขาจะดีใจมาก ^{๑๕}เจ้าอยากให้เขาพูดอะไร เจ้าก็บอกกับเขาได้ เราจะอยู่กับปากของ เจ้าและปากของ เขา เรา

จะสอนพวก เจ้าว่าจะ ต้องทำอะไร ^{๑๖}เขาจะพูดกับประชาชนให้กับเจ้า เขาจะเป็นเหมือนปากของ เจ้า และเจ้าจะเป็นเหมือนพระ เจ้าสำหรับเขา ^{๑๗}ให้ถือไม้ เท้า นี้ไว้ในมือของเจ้า เจ้าจะแสดงสิ่ง มหัศจรรย์ด้วยไม้ เท้านี้แหละ”

โมเสสกลับสู่อียิปต์

^{๑๘}โมเสสกลับไปหาเยโรฟอตาของ เขา และพูดว่า “ขออนุญาตให้ผมกลับไปหาญาติพี่น้องของผมในอียิปต์ ไปดูว่าพวก เขายังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า”

เยโรฟอตาพูดกับโมเสสว่า “ขอให้เจ้าเดินทางด้วยความปลอดภัย”

^{๑๙}พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสในมิดิยันว่า “กลับไปอียิปต์ได้แล้ว เพราะพวก ที่ตามล่าชีวิตของเจ้า นั้น ตายหมดแล้ว”

^{๒๐}โมเสสจึงพาเมียและลูกๆของเขา ขึ้นนั่งหลัง ลาและมุ่ง หน้ากลับไปอียิปต์ เขาถือไม้เท้าของพระเจ้าไว้ในมือ

^{๒๑}พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เมื่อเจ้ากลับ ไปถึงอียิปต์ ให้นึกถึงสิ่ง อัศจรรย์ทั้งหลายที่เราได้มอบ ไว้ใน มือ เจ้า และแสดงพวกมันต่อหน้าฟาโรห์ แต่เราจะทำให้ฟาโรห์ใจแข็ง เพื่อเขาจะไม่ยอมปล่อยประชาชนไป ^{๒๒}เจ้าต้องพูดกับฟาโรห์ว่า ‘พระ ยาร์เวห์พูดว่า อิสราเอลเป็นลูกชายคนโตของเรา และเราขอบ ออกเจ้าว่า ^{๒๓}ปล่อยลูกชายของเรา ไปซะ เพื่อเขาจะได้มารับใช้เรา แต่ถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยเขา เราก็จะฆ่าลูกชายคนโตของเจ้า”

ลูกชายโมเสสถูกขลิบ

^{๒๔}ในระหว่างทางไปอียิปต์ โมเสสได้หยุดพักค้าง คืนในที่แห่งหนึ่ง พระ ยาร์เวห์มาหาโมเสสและพยายามฆ่าเขา ^{๒๕}แต่นางศิบโปราห์ได้เอามืดหิน ^๑ไปขลิบลูกชายนาง และเอาหนังขึ้น นั้น ไปแตะที่เท้า ^๒ของโมเสส นางพูดว่า “ท่านเป็นเจ้าบ่าวแห่งเลือดสำหรับฉัน” ^{๒๖}แล้วพระ ยาร์เวห์ก็จาก ไป โดยไม่

^๑๔:๑๖ *เขาจะ ... สำหรับเขา* หรือแปลตรงๆได้ว่า “เขาจะเป็นปากของเจ้าและเจ้าก็จะเป็นพระเจ้าของเขา”

^๑๔:๒๕ *มืดหิน* มืดคมที่ทำจากหินเหล็กไฟ

^๒๔:๒๕ *เท้า* ในที่นี้คงหมายถึงอวัยวะเพศ

ได้ทำอันตรายเขา ที่นางพูดว่า “เจ้าปว้าแห่งเลือด” นั้น นางกำลังพูดถึงการขลิบนั้นเอง

โมเสสกับอาโรนไปหาชาวอิสราเอล

^{๒๗} ขณะ นั้นพระ ยาร์เวห์พูดกับอา โรนว่า “ไปหาโมเสสในที่เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้ง” เขา จึงไปและพบโมเสสที่ภูเขาของพระเจ้า ^{๒๘} อาโรนจูบโมเสส ^{๒๙} โมเสสเล่าเรื่องทั้งหมดที่พระ ยาร์เวห์ได้พูดกับเขาให้อา โรนฟัง รวมถึงเรื่องที่พระองค์ส่งเขาไป และการอัศจรรย์ทั้งหมดที่พระองค์สั่งให้เขาทำ

^{๓๐} โมเสสและอาโรนจึงไป และได้รวบรวมพวก ผู้อาวุโสของอิสราเอลมา ^{๓๑} อาโรนได้พูดทุก คำที่พระ ยาร์เวห์ได้บอกกับโมเสส และโมเสสก็ได้ ทำสิ่ง อัศจรรย์ต่างๆต่อ หน้าต่อตาประชาชนชาวอิสราเอล ^{๓๒} ประชาชนก็เชื่อ เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระ ยาร์เวห์ได้มาเยี่ยมเยียนชาวอิสราเอล และเมื่อพวกเขาได้เห็นกับตา พวกเขาต่างก็มลงกราบนมัสการ

โมเสสและอาโรนเข้าพบฟาโรห์

^๑ ต่อ มาภายหลัง โมเสสและอา โรนได้เข้าพบฟาโรห์และพูดว่า “พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลพูดว่า ‘ปล่อยประชาชนของเราไป เพื่อพวกเขาจะได้จัดงานเลี้ยงเฉลิมฉลองกันเพื่อให้เกียรติกับเราในที่เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้งนั้น’”

^๒ แต่ฟาโรห์พูดว่า “ยาร์เวห์เป็นใคร ทำไมเราจะต้องเชื่อฟังเขา และปล่อยชาวอิสราเอลไป ด้วย เราไม่รู้ จักยาร์เวห์และเราก็จะไม่ปล่อยชาวอิสราเอลด้วย”

^๓ พวกเขาบอกว่า “พระเจ้าของชาวฮีบรูได้มาพบกับพวกเรา ขอได้โปรดให้เราเราเดินทางเข้าไปที่เปล่าเปลี่ยวแห่ง แล้ง ซึ่งต้องใช้เวลาเดินทางสามวัน เพื่อพวกเราจะได้ไปฆ่า สัตว์บูชาให้กับพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเรา เพื่อว่าพระองค์จะได้ไม่ฆ่าพวกเรา ด้วยภัยพิบัติหรือด้วยดาบ”

^๔ แต่กษัตริย์ของอียิปต์พูดกับพวกเขา ว่า “โมเสส และอาโรน ทำไมพวกเจ้าถึงได้มาทำให้คนงานวอกแวกไม่ยอมทำงาน พวกเจ้ากลับ ไปทำงานซะ” ^๕ ฟาโรห์พูดว่า “ดูพวกนี้สิ มีจำนวนมากมากมายมหาศาล พวกเจ้าทำให้พวกมันหยุดงาน”

ฟาโรห์ลงโทษประชาชน

^๖ ในวันนั้นเอง ฟาโรห์ได้สั่งพวกนายงานและพวกหัวหน้าคนงาน ว่า ^๗ “ต่อไปนี้ พวกเจ้าไม่ต้องหาฟางที่ใช้ทำอิฐ ให้กับพวกทาสอีกแล้ว ให้พวก มันไปหากันเอาเอง” ^๘ แต่พวก เจ้าต้องให้พวก มันทำอิฐให้ได้เท่าเดิม ห้ามลดจำนวนลง เพราะพวกมันขี้เกียจ นั้นเป็น เหตุที่พวก มันพว กันมาร้องขอว่า ‘ขอให้พวกเราไปฆ่าสัตว์ถวายให้กับพระเจ้าของพวกเราด้วยเถิด’” ^๙ ให้พวก มันทำงานหนักขึ้น เพื่อจะได้ยั้งจนไม่มีเวลาที่จะไปฟังเรื่องเหลวไหล “พวกมัน”

^{๑๐} พวก นายงานและพวก หัวหน้าคน งานออกไปบอกกับชาวอิสราเอลว่า “ฟาโรห์สั่งว่า ‘เราจะไม่ให้ฟางกับพวกเจ้าอีกแล้ว’ ^{๑๑} พวกเจ้าจะต้องไปหาฟางกันเอาเอง ไปหาที่ไหนก็ได้ที่พวก เจ้าจะหามา ได้ แต่จำนวนอิฐที่พวกเจ้าทำ ต้องไม่ลดลง”

^{๑๒} ประชาชนจึงกระจัดกระจายกันออกไปทั่วอียิปต์ เพื่อเก็บรวบรวมฟางมา ^{๑๓} พวกนายงานกดขี่ชาวฮีบรู โดยพูด ว่า “ในแต่ละวัน พวกแกจะต้องทำอิฐให้ได้เท่าเดิมเหมือน กับเมื่อ ก่อนตอนที่พวก แกยังมีฟางอยู่” ^{๑๔} พวกหัวหน้าคนงานชาวอิสราเอล ที่ผู้มอบ หมายงานของฟาโรห์ได้แต่งตั้งให้ดูแลรับผิดชอบงานที่คนอิสราเอลทำ ต่างถูกเยียนตี และถูกถามว่า “ทำไมพวกเจ้าถึงทำอิฐไม่ เสร็จตามจำนวนที่เคยทำได้เมื่อ ก่อนนี้”

^{๑๕} พวกหัวหน้าคน งานชาวอิสราเอลไปพบฟาโรห์และบ่นว่า “ทำไมท่านถึงทำ กับพวกคนรับใช้ของท่านอย่างนี้ ^{๑๖} ท่านไม่ได้ให้ฟาง

* ๕:๒๗ *ภูเขาของพระเจ้า* คือ “ภูเขาไซเน” หรือเรียกอีกชื่อว่า “ภูเขาซีนาย”

† ๕:๓ *ชาวฮีบรู* หรือ “ชาวอิสราเอล”

‡ ๕:๖ *หัวหน้าคนงาน* คือชาว ฮีบรูที่ได้ รับการ คัด เลือกเพื่อมาดูแลตรวจ ตราคนฮีบรูด้วยตนเอง

§ ๕:๙ *เรื่องเหลวไหล* ฟาโรห์ต้องการให้ประชาชนเชื่อว่าโมเสสและอาโรนกำลังโกหกเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าได้บอกไว้กับพวกเขา

กับพวกคนรับใช้ของท่าน แต่พวกนายงานกลับสั่งให้พวกเราทำอิฐให้ได้เท่าเดิม พวกคนรับใช้ของท่านก็ถูกเขียนตี และท่านก็ทำผิดต่อประชาชนของท่าน”

๑๗ ฟาโรห์ตอบว่า “พวก เจ้าชู้ เกียจมาก เพราะพวก เจ้าชู้ เกียจจนตนเอง ถึงได้มาขอว่า ‘ได้ โปรดให้พวก เราไปฆ่า สัตว์รบกวนให้ กับ พระยูห์เวห์ด้วยเถิด’” ๑๘ ไป กลับไปทำงาน เดียวนี้ จะไม่มีฟาง ให้กับพวกเจ้า แต่พวกเจ้า ยังต้องทำอิฐให้ได้เท่าเดิม”

๑๙ พวกหัวหน้าคนงานรู้ว่าพวก เขามีปัญหา แน่ เมื่อได้ยินฟาโรห์พูดว่า “พวก เจ้าจะต้อง ไม่ลดจำนวนอิฐที่จะต้องทำในแต่ละวัน”

๒๐ เมื่อพวก หัวหน้าคนงานจากฟาโรห์ออกมา ก็มาเจอโมเสสและอาโรนที่คอยพบพวก เขาอยู่ ๒๑ พวก หัวหน้าคนงานพูดกับสองคนนั้นว่า “ขอให้พระยาห์เวห์เห็นพวก ท่านและลงโทษพวก ท่าน เป็นเพราะพวก ท่านแค้น ที่ทำให้ฟาโรห์กับข้าราชการของ เขาหมิ่น ชี หน้าพวกเรา และท่านได้เอาดาบใส่ไว้ในมือของพวกเรา เพื่อจะได้ฆ่าพวกเราด้วย”

โมเสสพบกับพระยาห์เวห์

๒๒ โมเสสหันไปหาพระ ยาห์เวห์และพูดว่า “พระ ยาห์เวห์ ทำไมพระองค์ถึงนำความ หายนะมา สู่ประชาชนพวก นี้ พระองค์สั่ง ข้าพเจ้ามาทำไม” ๒๓ ตั้งแต่ข้าพเจ้ามาพบ ฟาโรห์และพูดใน นามของพระองค์ มันกลับ เลว ร้ายยิ่ง กว่าเดิมสำหรับคนพวก นี้ และ พระองค์ก็ไม่ ได้ช่วยพวก เขาเลยสัก นิด เดียว”

๖ ๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ต่อไปนี้ เจ้าจะ ได้เห็นว่าเราจะทำอะไรกับฟาโรห์ เราจะบีบ บังคับให้ เขาส่งคน พวก นี้ออกจาก อียิปต์ เราก็จะบีบ บังคับให้เขาขับไล่คนพวก นี้ออกจากแผ่นดินของเขา”

๒ พระเจ้าพูดกับโมเสส และบอกกับโมเสส ว่า “เราคือยาห์เวห์ ๓ เราเคยปรากฏตัวกับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบในชื่อของพระเจ้า ผู้ มีอำนาจสูงสุด ๔ เราไม่ได้ให้พวก เขา รู้จัก เราในชื่อของยาห์เวห์ ๕ เราได้สัญญา กับพวก เขาด้วยว่า เราจะยกแผ่นดินคานาอันให้กับ พวก เขา แผ่นดินที่พวก เขาเคยอาศัยอยู่ในฐานะคน ต่างต่าง ๕ เราก้ ยังได้ยินเสียงร้อง

คร่ำครวญของลูก หลานของอิสราเอล ที่ถูก ชาวอียิปต์บีบ บังคับให้ทำงาน หนัก และเราก้จำคำสัญญาของ เราได้ ๖ ตั้ง นั้นให้ไปบอก กับลูก หลานของอิสราเอลว่า ‘เราคือยาห์เวห์ และเราจะช่วยพวก เจ้าให้พ้นจากภาระ หนัก ของชาวอียิปต์ เราจะช่วยพวก เจ้าให้พ้นจากการ เป็น ทาสของพวก เขา เราจะไถ่พวก เจ้าด้วยแขนที่ยื่นออกมาช่วย เราจะไถ่พวก เจ้าด้วย การลงโทษอัน ยิ่ง ใหญ่ ๗ เราจะ รับ พวก เจ้าเป็นประชาชนของ เรา และเราจะ เป็นพระเจ้าของพวก เจ้า แล้วพวก เจ้าจะ ได้ รู้ว่าเราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของพวก เจ้า ผู้ ที่ช่วยพวก เจ้าให้ พ้นจากภาระ หนักของชาว อียิปต์ ๘ เราจะพาพวก เจ้าไปยังดินแดนที่เรา ได้สัญญาไว้ว่าจะให้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ เพราะเราคือยาห์เวห์ เราจะยกแผ่นดิน นั้นให้พวกเจ้าเป็นเจ้าของ”

๙ แล้วโมเสสก็พูดอย่าง นั้นกับลูก หลาน ของอิสราเอล แต่พวกเขาไม่ยอม ฟัง เพราะ พวก เขาหมดกำลังใจ อายาก และการ เป็น ทาสของพวก เขาก็หนัก อึ้ง ๑๐ พระ ยาห์เวห์จึงพูดกับโมเสสว่า ๑๑ “ไปบอกกับ ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ให้ปล่อยลูก หลานของ อิสราเอลไปจากแผ่นดินของเขา”

๑๒ แต่โมเสสพูดต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ว่า “ดูสิขนาดคนอิสราเอลยังไม่ ยอม ฟังข้าพเจ้า เลย แล้วฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์จะ ฟังข้าพเจ้า หรือ เพราะข้าพเจ้าพูดไม่เก่ง”

๑๓ แต่พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรน และสั่งให้เขาทั้งสองไปหาลูกหลานของ อิสราเอลและฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ เพื่อที่จะ พาลูก หลานของอิสราเอลออก จากแผ่นดิน อียิปต์

ครอบครัวชาวอิสราเอล

๑๔ ต่อ ไป นี้เป็นรายชื่อของผู้นำแต่ละ ครอบครัวของอิสราเอล

ลูกชายคนโตของอิสราเอลคือรูเบน รูเบนมี ลูกสี่คนคือ อาโนค บัลลู เฮสโรน และคารมี พวกเขาทั้งหมดอยู่ในครอบครัวของรูเบน

๑๕ ลูกชายของสิเมโอนคือ เยมูเอล ยามีน โอหาด ยาคิน โศทาร์ รวมทั้งชูลูที่เกิดจาก หญิงชาวคานาอัน พวกเขาทั้งหมดอยู่ใน ครอบครัวของสิเมโอน

*๖:๓ พระเจ้าผู้มีอำนาจสูงสุด หรือ ในภาษาฮีบรู คือ “เอลชัดดัย”

- ๑๖ เลวีมีชีวิตอยู่หนึ่ง ร้อยสามสิบ เจ็ดปี ลูกของเลวีคือ เกอร์โซน โคฮาท และเมราลี
- ๑๗ ลูกชายของเกอร์โซนคือ ลิบ นีและซิเมอี พร้อมกับครอบครัวของพวกเขา
- ๑๘ โคฮาทมีชีวิตอยู่หนึ่ง ร้อยสามสิบ สามปี ลูกชายโคฮาทคือ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอุสซีเอล
- ๑๙ ลูกชายของเมราลีคือ มาห์ลีและมุซึ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในครอบครัวของชาวเลวี เรียงตามลำดับรุ่นของเขา
- ๒๐ อัมรามมีชีวิตอยู่หนึ่ง ร้อยสามสิบเจ็ดปี อัมรามเอานางโยเคเบตซึ่งเป็นน้องสาวพอมมาเป็นเมีย และนางคลอด ลูกชายให้กับเขา คืออาโรนกับโมเสส
- ๒๑ ลูกชายของอิสฮาร์คือ โคราห์ เนเฟก และคีคีรี
- ๒๒ ลูกชายของอุสซีเอลคือ มิซาเอล เอลซาฟาน และสิริรี
- ๒๓ อาโรนได้นางเอลีเซบามาเป็นเมีย เอลีเซบามาเป็นลูกสาวของอัม มีนาตบ และเป็นพี่น้องกับนาโชน นางได้คลอด นาตบ อาบีฮูเอลเออาซาร์ และอิธามาร์
- ๒๔ ลูกชายของโคราห์คือ อัสนีร์ เอลคานาห์ และอาบี ยาสาฟ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในครอบครัวของชาวโคราห์
- ๒๕ เอเลอาซาร์ลูกชายอาโรน เอาลูกสาวคนหนึ่งของปูที่เอลมาเป็นเมีย นางได้คลอด ฟีนีหัส พวกเขาเหล่านี้เป็นต้นตระกูลในแต่ละครอบครัวของชาวเลวี
- ๒๖ อาโรนและโมเสสนี่แหละ คือสองคนที่พระยาห์เวห์พูดด้วยว่า “ให้พาลูกหลานของอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ไปเป็นกลุ่มๆ”^{๒๗} ทั้งสองคนนี่คือคนที่พูดกับฟาโรห์กษัตริย์ของอียิปต์ เพื่อนำลูกหลานของอิสราเอลออกจากอียิปต์ มันก็คือโมเสสกับอาโรนนี่แหละ

พระยาห์เวห์กำชับโมเสสและอาโรน

๒๘ เมื่อพระยาห์เวห์พูดกับโมเสสในแผ่นดินอียิปต์^{๒๙} พระองค์พูดกับโมเสสว่า “เราคือยาห์เวห์ ให้นอกกับฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ตามที่เราได้บอกกับเจ้าทุกอย่าง”

๓๐ โมเสสได้พูดกับพระยาห์เวห์ว่า “ดูสิข้าพเจ้าพูดไม่เก่ง แล้วฟาโรห์จะมาฟังคนอย่างข้าพเจ้าทำไม”

๓๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เห็นใหม่^{๓๒}ว่า เราได้ตั้งให้เจ้าเป็นเหมือนพระเจ้าสำหรับฟาโรห์ และอาโรนพี่ชายของเจ้าก็จะเหมือนผู้พูดแทนพระเจ้าให้กับเจ้า^{๓๓} เจ้าจะพูดทุกอย่างที่เราได้สั่งเจ้า อาโรนพี่ชายเจ้าก็จะพูดกับฟาโรห์ แล้วฟาโรห์ก็จะปล่อยลูกหลานของอิสราเอลจากแผ่นดินของเขา^{๓๔} แต่เราจะทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง และเราจะเพิ่มสิ่งบอกเหตุต่างๆ และสิ่งอัศจรรย์ให้มาก ขึ้นในแผ่นดินอียิปต์^{๓๕} แต่ฟาโรห์จะไม่ยอมฟังพวกเจ้า ดังนั้นเราจะวางมือของเราต่อ ต้านอียิปต์ เราจะพาทองทัพบกของเรา และคนของเรา คือลูกหลานชาวอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยการลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่างๆ^{๓๖} แล้วชาวอียิปต์จะได้รู้ว่า เราคือยาห์เวห์ เมื่อเรายื่นมือของเราออก มาต่อ ต้านอียิปต์ และพาลูกหลานของอิสราเอลออกมาจากท่ามกลางพวกเขา”

๓๖ โมเสสและอาโรนได้ทำตามทุกอย่างที่พระยาห์เวห์สั่งพวกเขา^{๓๗} ตอนที่พวกเขาพูดกับฟาโรห์นั้น โมเสสมีอายุแปดสิบปี อาโรนมีอายุแปดสิบสามปี

ไม้เท้าของโมเสสกลายเป็นงู

๓๘ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรนว่า “เมื่อฟาโรห์พูดกับพวกเจ้าว่า ‘แสดงสิ่งมหัศจรรย์ให้ดูสิ’ ก็ให้เจ้าบอกกับอาโรนว่า ‘เอาไม้เท้าของท่านโยนลงบนพื้นต่อหน้าฟาโรห์ แล้วมันจะกลายเป็นงู’”

๓๙ โมเสสและอาโรนจึงไปหาฟาโรห์ และทำตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งพวกเขาไว้ อาโรนโยนไม้เท้าของเขาลงต่อหน้าฟาโรห์และพวกข้าราชการชั้นสูงของเขา มันก็กลายเป็นงู

๔๐ แต่ฟาโรห์ได้เรียกเหล่าผู้รู้ พวกพ่อมด และพวกพระที่มีเวทมนตร์ คาถาของอียิปต์ให้ใช้เวทมนตร์ของพวกเขา ทำอย่างเดียวกับที่อาโรนทำ^{๔๑} พวกเขาแต่ละคนก็โยนไม้เท้าของพวกเขาลง แล้วไม้เท้าของพวกเขาก็กลายเป็นงู แต่ไม้เท้าของอาโรนกลืนไม้เท้าของพวกเขาทันที^{๔๒} แต่จิตใจของฟาโรห์

* ๖:๒๖ เป็นกลุ่มๆ หรือ “เป็นกองๆ” เป็นคำจำกัดความทางการทหารที่แสดงให้เห็นว่าอิสราเอลมีการจัดการในรูปแบบของกองทัพ

ก็ยิ่ง คงแข็ง กระด้าง และไม่ ยอม ฟังโมเสส และอาโรน เหมือนกับที่พระยาห์เวห์พูดไว้

น้ำกลายเป็นเลือด

๑๔พระ ยาห์เวห์บอกกับโมเสสว่า “จิตใจของฟาโรห์นั้นแข็ง กระด้าง เขาไม่ ยอมปล่อยประชาชนอิสราเอล ๑๕พรุ่ง นี้ เขาจะไปหาฟาโรห์ ตอนที่เขาลงไปที่แม่น้ำ ให้ยืนคอยพบเขาที่ริม ผังแม่น้ำ แล้วให้ ถือไม้เท้าที่เปลี่ยน เป็นงูไป ด้วย ๑๖ให้เจ้าพูด กับเขาว่า ‘พระยาห์เวห์ พระเจ้าของชาวฮีบรูได้ส่งข้าพเจ้ามาพบท่าน และให้บอก ว่า ปล่อยประชาชนของเรา เพื่อพวกเขาจะได้มาสาธตวิเพื่อถวายให้กับเราใน ที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง แต่จนถึงเดี๋ยว นี้แล้ว เจ้าก็ยังไม่ยอมเชื่อฟัง’ ๑๗พระยาห์เวห์จึงพูดว่า ‘เราจะทำสิ่งนี้ เจ้าจะได้รู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เราจะตีน้ำในแม่น้ำไนล์ด้วยไม้เท้าที่อยู่ในมือเรา และมันจะกลายเป็นเลือด ๑๘ปลาที่อยู่ในแม่น้ำไนล์จะตายหมด แม่น้ำไนล์จะเน่าเหม็นจนชาวอียิปต์ไม่สามารถดื่มได้จากแม่น้ำได้”

๑๙พระยาห์เวห์บอกกับโมเสสว่า “บอกกับอาโรนว่า ‘ให้ถือไม้เท้าของท่านและยืน มือออกไปเหนือน้ำทุกแห่งของอียิปต์ ทั้งแม่น้ำ ลำธาร สระน้ำ ที่กักเก็บน้ำทุกแห่งของพวกเขา เพื่อแหล่งน้ำทั้งหมดนั้นจะได้กลายเป็นเลือด จะมีแต่เลือดเต็มไปหมดทั่วแผ่นดินอียิปต์ ทั้งน้ำที่คั่งค้างอยู่ตามต้นไม้อะซอก หินก็จะกลายเป็นเลือดด้วย”

๒๐โมเสสและอาโรนจึงทำ ตามที่พระยาห์เวห์สั่งพวกเขาไว้

อาโรนยกไม้เท้าของเขาฟาด น้ำในแม่น้ำไนล์ ต่อหน้าต่อตาของฟาโรห์และข้าราชการของเขา และน้ำในแม่น้ำไนล์ทั้งหมดก็กลายเป็นเลือด ๒๑ปลาในแม่น้ำไนล์ก็ตาย และแม่น้ำไนล์ได้เน่าเหม็น ชาวอียิปต์ไม่สามารถดื่มได้จากแม่น้ำได้ มีแต่เลือดเต็มไปหมดทั่วแผ่นดินอียิปต์

๒๒แต่พวก พระที่ มีเวทมนตร์ คาถาของอียิปต์ ก็ใช้เวทมนตร์ทำในสิ่ง เดียวกับที่อาโรนทำ ฟาโรห์ยังคงใจแข็ง กระด้าง เขาจึงไม่ยอมฟังพวกเขาเหมือนกับที่พระยาห์เวห์ได้บอกไว้ ๒๓ฟาโรห์กลับไปบ้านของเขาและไม่ใส่ใจกับเรื่องนี้แม้แต่น้อย

๒๔ชาวอียิปต์ทั้งหมดจึงต้องชุด หลุมรอบๆ แม่น้ำไนล์ เพื่อจะได้มีน้ำไว้ดื่ม เพราะพวกเขาไม่สามารถดื่มได้จากแม่น้ำไนล์ได้

ความวุ่นวายจากฝูงกบ

๒๕เจ็ดวันผ่านไป หลังจากที่พระยาห์เวห์ได้ฟาดน้ำในแม่น้ำไนล์

๒๖ฟาโรห์และบอกกับเขาว่า ‘พระยาห์เวห์พูดอย่างนี้ว่า ปล่อย คนของเรา เพื่อพวกเขาจะได้ไปรับใช้เรา ๒ แต่ถ้า เจ้าไม่ยอมปล่อยพวกเขา เราจะส่งฝูงกบมาสร้างความพินาศให้ทั่ว ทั้งแผ่นดินของเจ้า ๓ แม่น้ำไนล์จะเต็มไปด้วยฝูงกบ พวกมันจะกระโดดเข้ามาในบ้านของเจ้า ในห้องนอนและบนเตียงของเจ้า พวกมันจะเข้าไปในบ้านของพวกข้าราชการของเจ้า เกะตาม ตัวประชาชนของเจ้า เข้าไปในพวก เตาอบของเจ้า ในภาชนะต่างๆของเจ้า ๔ ฝูงกบจะขึ้นมาเกาะอยู่ตาม ตัวของ เจ้า ประชาชนของ เจ้าและพวกข้าราชการของเจ้า”

๕พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้บอกอาโรนว่า ‘ให้ยืนมือที่ถือไม้เท้าของเจ้าออกไปเหนือแม่น้ำ ลำธาร และสระน้ำ และฝูงกบจะกระโดดออกมาทั่วแผ่นดินอียิปต์”

๖แล้วอาโรนก็ยืนมือของเขาออกเหนือ น้ำของอียิปต์ ฝูง กบก็ไผ่ลขึ้น มาปกคลุมทั่วอียิปต์

๗พวกนักมายากลใช้เวทมนตร์ของพวกเขา ทำในสิ่ง เดียวกันกับที่อาโรนทำ พวกเขาทำให้ฝูงกบไผ่ลขึ้น มาปกคลุมแผ่นดินอียิปต์เหมือนกัน

๘ฟาโรห์จึงเรียกโมเสสและอาโรนมาพูดว่า “ให้อธิษฐานถึงพระยาห์เวห์เพื่อพระองค์จะได้เอาฝูง กบพวก นี้ออก ไปจาก เราและประชาชนของเรา แล้วเราจะปล่อยประชาชนชาวอิสราเอล เพื่อพวกเขาจะได้ไปสาธตวิถวายให้กับพระยาห์เวห์”

๙โมเสสพูดกับฟาโรห์ว่า “ให้ท่านเป็นคนบอกว่าจะให้ข้าพเจ้าอธิษฐานเมื่อไหร่สำหรับท่าน พวกข้าราชการและประชาชนของท่าน เพื่อที่จะขับไล่ฝูง กบพวก นี้ออก ไปจากท่าน และบ้านของท่าน เพื่อว่าพวกมันจะเหลืออยู่แต่ในแม่น้ำไนล์เท่านั้น”

๑๐ฟาโรห์บอกว่า “พรุ่งนี้”

โมเสสพูดว่า “มันจะเป็นอย่างที่ท่านพูด เพื่อ ท่านจะได้รู้ว่า ไม่มีใครเหมือนพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเราอีกแล้ว”^{๑๑}ฝูงกบจะไปจากท่าน พวกบ้านของท่าน พวกข้าราชการของ ท่านและประชาชนของ ท่าน แต่จะเหลืออยู่แต่ในแม่น้ำไนล์เท่านั้น”

^{๑๒}โมเสสและอาโรนจึงลาฟาโรห์ไป โมเสส อ้อนวอนต่อพระยาห์เวห์เรื่องฝูงกบเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทำขึ้นมาต่อท่านฟาโรห์^{๑๓}พระยาห์เวห์ได้ทำตามทีโมเสสร้องขอ แล้วฝูงกบก็ตายกันเกลือนกกลาดตามบ้าน ตามลานบ้าน และตามท้องทุ่ง^{๑๔}พวก เขาเอาซากพวกมันมากอง ทัพถมกันสูงพะเนินเหม็นไปทั่วแผ่นดิน^{๑๕}เมื่อฟาโรห์เห็นว่าความเดือดร้อนบรรเทาแล้ว ฟาโรห์ก็เปลี่ยนใจ กลับมีใจแข็ง กระด้างขึ้นอีก และไม่ยอมฟังโมเสสและอาโรนเหมือนกับที่พระยาห์เวห์บอกไว้

ความวุ่นวายจากตัวริน

^{๑๖}พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้บอกกับอาโรนว่า ‘ให้ย่นไม้เท้าของเจ้าและตีฝุ่นบนพื้นดิน ฝุ่นเหล่านั้นจะกลายเป็นตัวรินอยู่ทั่วแผ่นดินอียิปต์’”

^{๑๗}พวกเขาทั้งสองคนก็ทำตามนั้น อาโรน ย่นมือที่ถือไม้เท้าตีฝุ่นบนพื้นดิน ฝุ่นเหล่านั้นได้กลายเป็นตัวริน ตอมประชาชนและพวกสัตว์ ฝุ่นทั้งหมดได้กลายเป็นตัวริน กระจ่ายไปทั่วแผ่นดินอียิปต์

^{๑๘}พวกพระที่มีเวทมนตร์คาถา พยายามใช้เวทมนตร์ของพวกเขาเพื่อทำให้ฝูงกบกลายเป็นตัวริน แต่พวกเขาไม่สามารถทำได้ มีรินอยู่ตามตัวประชาชนและพวกสัตว์^{๑๙}พวกพระที่มีเวทมนตร์คาถาออกกับฟาโรห์ว่า “นี่คือนิ้วมือของพระเจ้า” แต่จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้างมากขึ้น และไม่ยอมฟังพวกเขา เหมือนกับที่พระยาห์เวห์บอกไว้

ฝูงแมลงวันที่มารังควาน

^{๒๐}พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “วันพรุ่งนี้ให้ไปหาฟาโรห์แต่เช้า ตูร์ ตอนที่เขาเดินลงไปแม่น้ำ และให้บอกกับเขาว่า พระยาห์เวห์พูดอย่างนี้ว่า ‘ปล่อยประชาชนของเราเพื่อพวกเขาจะได้ไปรับใช้เรา’^{๒๑}เพราะถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยประชาชนของเรา เราจะส่งฝูงแมลงวันมาต่อหน้าเจ้า พวกข้าราชการของเจ้า ประชาชนของเจ้า และบ้านของ

เจ้า บ้านเรือนของชาวอียิปต์จะเต็มไปด้วยฝูงแมลงวัน รวมไปถึงแผ่นดินที่พวกเขาอาศัยอยู่ด้วย”^{๒๒}แต่ในวันนั้น เราจะแยกแผ่นดินโกเชน ที่ประชาชนของเราอาศัยอยู่ออกมา เพื่อว่าจะได้ไม่มีฝูงแมลงวันที่นั้น เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เรายาห์เวห์ อยู่ท่ามกลางแผ่นดินนี้”^{๒๓}เราจะทำให้เกิดขึ้นแตกต่างระหว่างประชาชนของเรา กับประชาชนของเจ้า เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นพรุ่งนี้”

^{๒๔}พระยาห์เวห์ได้ทำตามนั้น ฝูงแมลงวันมากมายได้เข้ามาในบ้านของฟาโรห์ พวกบ้านข้าราชการของเขา และทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ ฝูงแมลงวันได้ทำลายล้างแผ่นดินอียิปต์^{๒๕}ฟาโรห์จึงเรียกโมเสสและอาโรนมาพบ และพูดว่า “ไปฆ่าสัตว์ถวายให้กับพระเจ้าของเจ้าในแผ่นดินนี้เถิด”

^{๒๖}โมเสสพูดว่า “มันไม่ถูกต้องที่จะทำอย่างนั้น เพราะสิ่งที่พวกเราจะทำในกูร์ฆ่าสัตว์ถวายให้กับพระเจ้าของพวกเรา นั้น เป็นสิ่งที่ชาวอียิปต์ชยะแขยง ถ้าพวกเราฆ่าสัตว์เพื่อเอามาถวาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวอียิปต์ชยะแขยง แล้วพวกเขาจะมาเห็นเข้า พวกเขาจะไม่เอาหินขว้างพวกเราหรือ”^{๒๗}พวกเราต้องเดินทางเป็นเวลาสามวัน เข้าไปในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง แล้วถึงค่อยฆ่าสัตว์ถวายให้กับพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ตามที่พระองค์บอกพวกเราไว้”

^{๒๘}ฟาโรห์บอกว่า “เราจะปล่อยพวกเจ้าไป และพวกเจ้าก็ไปฆ่าสัตว์ถวายให้กับยาห์เวห์พระเจ้าของพวก เจ้าในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้งได้ แต่พวกเจ้าจะต้องไม่ไปไกลนัก อธิษฐานให้กับเราด้วย”

^{๒๙}โมเสสพูดว่า “วันที่ที่ข้าพเจ้าลาท่านไป ข้าพเจ้าจะอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ และในวันพรุ่งนี้ ฝูงแมลงวันก็จะไปจากฟาโรห์ ข้าราชการของท่าน และประชาชนของท่าน ขอแต่อย่าให้ฟาโรห์หลอก ลวงอีกเท่านั้น โดยไม่ยอมปล่อยประชาชนไปฆ่าสัตว์ถวายให้กับพระยาห์เวห์”

^{๓๐}แล้วโมเสสก็จากฟาโรห์ไปและอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์^{๓๑}พระยาห์เวห์ได้ทำตามทีโมเสสขอ พระองค์ได้เอาฝูงแมลงวันออกไปจากฟาโรห์ พวก ข้าราชการของเขาและประชาชนของเขา ไม่เหลือแม้แต่ตัวเดียว^{๓๒}แต่ฟาโรห์ก็ใจแข็ง กระด้างขึ้นมากอีก และไม่ยอมปล่อยประชาชนชาวอิสราเอลไป

พระเจ้าให้เกิดโรคระบาดกับสัตว์

๑ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ไปหาฟาโรห์และบอกกับเขาว่า ยาร์เวห์ พระเจ้าของชาวฮีบรู พูดอย่างนี้ว่า ‘ปล่อยประชาชนของเรา เพื่อพวกเขาจะได้มารับใช้เรา’” **๒** เพราะถ้าเขายังไม่ยอมปล่อยพวกเขา และยังคงกักตัวพวกเขาไว้ **๓** มือของพระ ยาร์เวห์จะทำให้ฝูงสัตว์ เลี้ยงที่อยู่ในท้อง ฟุ้งของเจ้า เกิดโรคระบาดอย่างร้ายแรง ทั้งฝูงม้า ฝูงลา ฝูงอูฐ ฝูงวัวควาย และฝูงแพะแกะ **๔** แต่พระ ยาร์เวห์จะแยกแยะหว่างฝูงสัตว์ของ คนอิสราเอลกับฝูงสัตว์ของคนอียิปต์ ฝูงสัตว์ของลูก หลานอิสราเอลจะไม่ ตายแม้แต่ตัวเดียว **๕** พระยาร์เวห์ได้กำหนดเวลาไว้ว่า พुरु่งนี้พระยาร์เวห์จะลงมือทำสิ่งนี้ในแผ่นดินนี้”

๖ วันต่อมา พระยาร์เวห์ได้ทำสิ่งที่ได้พูดไว้ ฝูงสัตว์ทั้งหมดของคนอียิปต์ล้ม ตาย แต่ฝูงสัตว์ของคนอิสราเอลไม่ ตายแม้แต่ตัวเดียว **๗** ฟาโรห์ส่งคนออกไปดูและพบ ว่าฝูง สัตว์ของคนอิสราเอลไม่ ตายแม้แต่ตัวเดียว แต่จิตใจของฟาโรห์ยังแข็ง กระด้าง และเขาก็ไม่ยอมปล่อยชาวอิสราเอลไป

โรคฝีพอง

๘ พระยาร์เวห์บอกโมเสสและอาโรนว่า ให้เอาเขม่าจากเตา หลอมมาหนึ่งกำมือ และโยนขึ้น ไปบนท้องฟ้า ต่อหน้าฟาโรห์ **๙** มันจะกลายเป็นฝุ่นฟุ้ง ตลบไปทั่วแผ่นดินอียิปต์ มันจะทำให้เกิดฝีพองบนผิวหนังคนและ สัตว์ไปทั่วแผ่นดินอียิปต์

๑๐ พวกเขาจึงไปหยิบเขม่าจากเตา หลอม และไปยืนต่อ หน้าฟาโรห์ โมเสสโยนเขม่า นั้นขึ้นไปบนท้องฟ้า มันกลายเป็นฝีพองไปทั่วตัวคนและสัตว์ทั้ง หลาย **๑๑** แม้แต่พวก พระที่มีเวทมนตร์คาถา ก็ไม่สามารถที่จะยืน อยู่ต่อ หน้าโมเสสได้ เพราะเกิดฝีพองตาม ตัวพวกเขาและคนอียิปต์ทุกคน **๑๒** แต่พระ ยาร์เวห์ยัง คงทำให้ฟาโรห์ใจแข็ง กระด้าง และฟาโรห์ก็ไม่ยอมฟังพวกเขา เหมือนกับที่ พระยาร์เวห์บอกไว้

ฝนลูกเห็บ

๑๓ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เข้า ตู่วันพुरु่งนี้ ให้ไปยืนอยู่ต่อ หน้าฟาโรห์ และบอกกับเขาว่า ยาร์เวห์พระเจ้าของชาว

ฮีบรู พูดอย่างนี้ว่า ‘ปล่อยประชาชนของเรา เพื่อพวกเขาจะได้มารับใช้เรา’ **๑๔** เพราะใน ครั้ง นี้เราจะให้ภัย พิบัติต่างๆเกิด ขึ้นกับเจ้า พวกข้าราชการของ เจ้าและประชาชนของ เจ้า เพื่อเจ้าจะ ได้รู้ว่าไม่มีใครเหมือนเร่อีก แล้วบนโลกนี้ **๑๕** เพราะความ จริงแล้ว เรา สามารถที่จะยืนมือของ เจ้าและประชาชนของ เจ้าเป็นโรค ระบาดได้ เพื่อเจ้าจะ ได้ถูกทำลายไปจากโลกนี้ **๑๖** แต่เรายังปล่อยให้เจ้าอยู่ต่อ ไป เพื่อเราจะได้ แสดงความแข็งแกร่งของเราให้เจ้าเห็น และ จะได้ป่าวประกาศชื่อของเราไปทั่วโลก **๑๗** ถ้า เจ้ายังถือดีที่จะไม่ ยอมปล่อยประชาชนของ เรา **๑๘** พुरु่งนี้ เวลานี้ เราจะทำให้เกิดลูกเห็บ ขนาดใหญ่ตกลงมา จะเป็นฝนลูกเห็บชนิดที่ ไม่เคยเกิด ขึ้นมาก่อนในอียิปต์ ตั้งแต่ก่อตั้ง อียิปต์มาจนถึงเดี๋ยวนี้ **๑๙** ตอน นี้ ให้เอาฝูง สัตว์ของ เจ้าและทุก อย่างที่เจ้า มีในท้อง ฟุ้งเข้ามาใต้ที่กำบัง คนหรือสัตว์ที่อยู่ในท้อง ฟุ้งที่ไม่เข้า มาหลบข้าง ในจะตายกันหมด เมื่อ ลูกเห็บตกลงมา”

๒๐ พวกข้าราชการของฟาโรห์ ที่เชื่อคำพูด ของพระยาร์เวห์ ต่างรีบพาพวกคนรับใช้และ ฝูง สัตว์ของเขา เข้า มาข้าง ใน **๒๑** แต่พวก ที่ไม่ใส่ใจกับคำพูดของพระ ยาร์เวห์ ยัง คง ปล่อยให้พวกคนรับใช้และฝูงสัตว์ของเขาอยู่ ในท้องฟุ้ง

๒๒ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้ยื่น แขนของ เจ้าออกไปในท้องฟ้าเพื่อลูกเห็บจะ ได้ตกลงมาในแผ่นดินอียิปต์ จะได้ตกลงมา บนคนอียิปต์ ฝูง สัตว์และพืชทั้งหมดในท้อง ฟุ้งของแผ่นดินอียิปต์”

๒๓ โมเสสจึงยื่นไม้ ทำของ เขาออกไป ในท้องฟ้า พระ ยาร์เวห์ทำให้เกิดฟ้าร้อง ลูกเห็บตก พร้อม กับสายฟ้าแลบ พระ ยาร์เวห์ทำให้ลูกเห็บ ตกแบบห่า ฝนลงบน แผ่น ดินอียิปต์ **๒๔** มีทั้งลูกเห็บตกพร้อม กับ สายฟ้าแลบตลอด เวลา มันรุนแรงมากแบบ ที่ไม่ เคยเกิด ขึ้นมา ก่อนในแผ่นดิน อียิปต์ ตั้งแต่มีชาติอียิปต์มา **๒๕** ลูกเห็บได้ทำลาย แผ่นดินอียิปต์ไปทั่ว ทุกอย่างที่อยู่ในท้อง ฟุ้ง ตั้งแต่คนไปจนถึงสัตว์ ลูกเห็บได้ทำลายพืช ผลและต้นไม้ทุกต้นในท้อง ฟุ้ง **๒๖** ยกเว้นใน โโกเชน ที่ลูกหลานของคนอิสราเอลอยู่ ไม่มี ลูกเห็บตกเลย

๒๗ ฟาโรห์เรียก ตัวโมเสสและอาโรนมาพบ และพูดกับพวกเขาว่า “เราได้ทำบาปไปแล้ว ครั้งนี้ พระยาห์เวห์คือฝ่าย ถูก เราและประชาชนของเราเป็นฝ่าย ผิด ๒๘ อธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ ขอให้หยุดฟ้าร้องกับลูกเห็บได้แล้ว พอแล้ว เรายอมปล่อยพวกเจ้าแล้ว พวกเจ้าไม่ต้องอยู่อีกต่อไปแล้ว”

๒๙ โมเสสกล่าวว่า “เมื่อข้าพเจ้าออกจากเมืองนี้ ข้าพเจ้าจึงจะกาง แขนออกต่อหน้าพระยาห์เวห์ ฟ้าจะหยุดร้องและจะไม่มีลูกเห็บอีกต่อไป แล้วท่านจะได้อย่างไร โลกนี้เป็นของพระยาห์เวห์ ๓๐ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าทั้งท่านและข้าราชการของท่านยังคงไม่ได้เกรงกลัวพระเจ้ายาห์เวห์หรือ”

๓๑ ต้น ป่านและข้าวบาร์เลย์ถูกทำลายเสียหาย เพราะต้นป่านยังเป็นต้นอ่อนอยู่ และต้นข้าวบาร์เลย์กำลังออกรวง ๓๒ แต่ข้าวสาลีและข้าวส แพล ตีไม่ได้ถูกทำลายเพราะงอกช้า

๓๓ เมื่อโมเสสจากฟาโรห์และออกจากเมืองนั้น เขากางแขนออกต่อพระยาห์เวห์ ทันใดนั้นฟ้าหยุดร้อง ลูกเห็บหยุดตก และฝนก็ไม่ได้ตกลงสู่พื้นดินอีก

๓๔ แต่เมื่อฟาโรห์เห็นฝน ลูกเห็บ และฟ้าร้องหยุดหมดแล้ว เขาก็บาปอีก ใจแข็งกระด้างอีก ทั้งเขาและข้าราชการของเขา ๓๕ ในที่สุดหัวใจของฟาโรห์ได้แข็ง กระด้างและไม่ ยอมปล่อยลูก หลานอิสราเอลไป เหมือนกับที่พระยาห์เวห์ได้บอกโมเสสไว้

ฝูงตักแตน

๑๐

๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ไปหาฟาโรห์ เพราะเราได้ทำให้เขาและพวกข้าราชการของเขา มีจิตใจแข็งกระด้าง เพื่อเราจะได้แสดงสิ่งอัศจรรย์พวกนี้ท่ามกลางพวก เขา ๒ เจ้าจะได้เล่าให้ลูกหลานของเจ้าฟังว่า เราได้ทำอะไรไว้กับชาวอียิปต์บ้าง และเล่าถึงสิ่งอัศจรรย์ต่างๆที่เราได้ทำท่ามกลางพวกเขา เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

๓ โมเสสกับอาโรนจึงไปพบฟาโรห์ และพูดกับพระองค์ว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของชาวฮีบรูพูดไว้ว่า ‘เจ้าจะไม่ ยอมถ่อมตัวลงต่อหน้าเราไปอีก นานแค่ไหน ปล่อยคนของเราไปเพื่อเขาจะ ได้มารับใช้เรา’ ๔ ถ้าเจ้ายังไม่ ยอมปล่อยคนของเรา เราจะส่งฝูง

ตักแตนมาในประเทศของ เจ้าฟรังนี้ ๕ พวกมันจะปกคลุมไปทั่วพื้น ดิน จนไม่มี ใครสามารถมองเห็นพื้นดินได้ พวกตักแตนจะกินทุก สิ่งทุกอย่างที่ยังหลง เหลือให้กับพวกเจ้า หลังจากลูกเห็บตก มันจะกินดินไม่ทุกต้นของพวก เจ้าที่กำลังเติบโตอยู่ในห้อง หุ่นบ้านเรือนของเจ้า ของพวกข้าราชการของเจ้า และของชาวอียิปต์ จะมีตักแตนเต็มไปหมด พวกพ่อและพวกปู่ของพวกเจ้า จะยังไม่เคยเห็นอะไรอย่างนี้มาก่อนเลย ตั้งแต่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินนี้มาจนถึงเดี๋ยวนี้” แล้วโมเสสได้หันออกมาจากฟาโรห์

๖ “พวกข้าราชการของฟาโรห์พูดกับฟาโรห์ว่า ‘ชายคน นี้จะเป็นกับ ดักสำหรับเราไปอีกนานแค่ไหน ขอให้ท่านปล่อยพวก เขาไปเถอะ เพื่อพวก เขาจะ ได้ไปรับ ใช้ยาห์เวห์พระเจ้าของพวก เขา นี่ท่านยังไม่เข้าใจอีกหรือว่าอียิปต์กำลังถูกทำลาย’

๗ โมเสสและอาโรนจึงถูกนำ ตัวกลับ มาฟาโรห์พูดกับพวกเขาว่า “ไปรับ ใช้ยาห์เวห์พระเจ้าของ เจ้าซะ แต่บอกมาก่อนว่ามีใครไปบ้าง”

๘ โมเสสตอบว่า “ไปกันหมดเลย ทั้งคนหนุ่ม สาวและคน แก่ ทั้งลูกชาย ลูกสาวพร้อมทั้งฝูงแกะและฝูงวัวของเรา เพราะเราจะไปร่วมเฉลิมฉลองงานเทศกาลของพระยาห์เวห์”

๙ ฟาโรห์พูดกับพวกเขาว่า “ถ้าเราปล่อยแกและพวกลูกๆของแก ก็ขอให้พระยาห์เวห์อยู่กับพวก แกจริงๆเถอะ หน้าพวก แกมันสื่อแววซ้ำร้ายออกมาชัดๆ ๑๐ ไม่ได้หรอก มีแต่ผู้ชายเท่านั้นที่ไปรับ ใช้พระ ยาห์เวห์ได้ เพราะนั่นคือสิ่งที่แกขอตั้งแต่แรก” แล้วฟาโรห์ก็ได้ไล่โมเสสและอาโรนออกไป

๑๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “กางแขนของเจ้าออกเหนือแผ่นดินอียิปต์เพื่อเรียกฝูงตักแตน เพื่อพวก มันจะได้มาอยู่ทั่วแผ่นดินอียิปต์ และกินพืช ผลทั้งหมดบนแผ่นดินที่ยังหลงเหลือจากลูกเห็บตก”

๑๒ โมเสสจึงยืนไม่ เท้าของ เขาออกเหนือแผ่นดินอียิปต์ พระ ยาห์เวห์ทำให้ลมตะวันตกพัดเข้า มาในแผ่นดิน อียิปต์ตลอด วันตลอดคืน และในเวลา เช้าลมตะวันตกก็พัดเอาฝูงตักแตนมา ด้วย ๑๓ ฝูงตักแตนต่าง แห่กันเข้าสู่แผ่นดินอียิปต์และเกาะอยู่บนพื้นดินทั่วเขตแดนอียิปต์ มันรุนแรงมาก ไม่

เคยมีตึกแต่นมากมาขนาดนี้มาก่อน และหลังจากนี้ก็จะไม่มีมากเท่านี้อีกแล้ว ^{๑๕}มันปกคลุมไปทั่วพื้นแผ่นดิน พื้นดินดูดำทึบมันไปหมด พวกมันกัดกินพืชผักบนดิน และผลไม้บนต้น ที่หลงเหลือจากลูกเห็บตก จนไม่เหลือสีเขียวของต้นไม้หรือพืช ผักหลงเหลือทั่วแผ่นดินอียิปต์อีกเลย

^{๑๖}ฟาโรห์เรียก ตัวโมเสสและอาโรน เข้าพบและพูดว่า “เราได้ทำบาปต่อยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้าและต่อพวกเจ้า ^{๑๗}ได้โปรดยกโทษให้เราอีกสักครั้ง และช่วยอธิษฐานต่อยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ขจัดความตายนี้จากเรา”

^{๑๘}โมเสสจากฟาโรห์มา และอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ ^{๑๙}พระยาห์เวห์ได้ส่งลมตะวันตกพัดผ่านเข้ามาอย่างแรง หอบมันไปตกในทะเลตื้นๆ ไม่มีตึกแต่นแม้แต่ตัวเดียวหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ^{๒๐}แต่พระยาห์เวห์ได้ทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง เพื่อว่าเขาจะได้ไม่ยอมปล่อยลูกหลานชาวอิสราเอล

ความมิดมิด

^{๒๑}พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ชูมือเจ้าขึ้นบนท้องฟ้า เพื่อให้เกิดความมิดมิดทั่วแผ่นดินอียิปต์ จะเป็นความมิดที่ทุกคนสัมผัสได้”

^{๒๒}โมเสสจึงชูมือขึ้นบนท้องฟ้า ทันใดนั้นความมิดมิดก็ปกคลุมทั่วแผ่นดินอียิปต์เป็นเวลาสามวัน ^{๒๓}พวกเขาไม่สามารถมองเห็นซึ่งกันและกันได้ พวกเขาจึงไม่ได้ลุกขึ้นจากที่ของพวกเขา เป็นเวลาถึงสามวัน แต่ลูกหลานของอิสราเอลทั้งหมด กลับมีแสงสว่างในย่านที่พวกเขาอยู่กัน

^{๒๔}ฟาโรห์เรียกตัวโมเสสเข้าพบและพูดว่า “ไปรับชายาห์เวห์ซะ ลูกหลานของพวกเจ้าไปได้ แต่ต้องทิ้งฝูงแกะและฝูงวัวของพวกเจ้าไว้”

^{๒๕}แต่โมเสสพูดว่า “ท่านต้องให้เครื่องบูชา และพวกเครื่องเผาบูชากับเราเพื่อเราจะได้อาไปฆ่าถวายให้กับพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ^{๒๖}ฝูงสัตว์เลี้ยงจะต้องไปกับพวกเราด้วย จะต้องไม่หลงเหลือไว้แม้แต่ตัวเดียว เพราะเราจะเอาบางตัวไปฆ่าถวายให้กับ

พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา และเราก็คงไม่รู้ว่าจะใช้ตัวไหนบูชา จนกว่าเราจะไปถึงที่นั่น”

^{๒๗}แต่พระยาห์เวห์ทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง ทำให้เขาไม่ยอมปล่อยชาวอิสราเอล ^{๒๘}ฟาโรห์พูดกับโมเสสว่า “ไปให้พ้นจากเรา รวงตัวให้ตี อย่าได้มาเจอหน้าเราอีก เพราะถ้าแกเจอหน้าเราเมื่อไหร่ แกจะต้องตายเมื่อนั้น”

^{๒๙}โมเสสพูดว่า “ขอให้ไปทำตามที่ท่านพูด ข้าพเจ้าจะไม่มาเจอหน้าท่านอีกแล้ว”

ลูกหัวปีตาย

^๑พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เรา **๑๑** จะทำให้เกิดภัยพิบัติอีกอย่างหนึ่งกับฟาโรห์และแผ่นดินอียิปต์ หลังจากนั้นเขาจะปล่อยพวกเจ้าไปจากที่นี่ เมื่อเขาปล่อยพวกเจ้า เขาจะไล่พวกเจ้าออกจากที่นี่ ^๒ให้บอกกับประชาชน ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ให้ไปขอพวกเครื่องเงินเครื่องทองจากเพื่อนบ้าน” ^๓พระยาห์เวห์ทำให้คนอิสราเอลเป็นที่ขึ้นชอบของคนอียิปต์ ในสายตาของพวกข้าราชการฟาโรห์และของประชาชน โมเสสเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่มากในแผ่นดินอียิปต์

^๔โมเสสพูดว่า “พระยาห์เวห์พูดอย่างนี้ว่า ‘ประมาณเที่ยงคืน เราจะผ่านไปท่ามกลางอียิปต์ ^๕และลูกชายหัวปีของทุกคนในแผ่นดินอียิปต์จะต้องตาย ตั้งแต่ลูกชายหัวปีของฟาโรห์ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ ไปจนถึงลูกชายหัวปีของทาส หญิงที่ทำงานไม่แบ่ง รวมถึงลูกตัวผู้ตัวเมียของสัตว์ด้วย ^๖จะมีแต่เสียงร้องไห้คร่ำครวญอย่างใหญ่หลวงในอียิปต์ อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนและต่อไปในอนาคตก็จะมีอีกเลย ^๗แต่ส่วนคนอิสราเอล จะไม่มีแม้แต่หมาสักตัวเดียวที่จะกล้าขู่คำรามใส่พวกเขาหรือฝูงสัตว์ของเขา’ เพื่อท่านจะได้รู้ว่า พระยาห์เวห์ได้แยกแยะระหว่างชาวอียิปต์กับชาวอิสราเอล ^๘ข้าราชการชั้นสูงทั้งหมดของท่าน จะลงมาหาเรา และจะกุมกราบเรา พร้อมกับพูดว่า ‘ออกไปเถอะ ทั้งท่านและคนที่ติดตามท่าน’ และหลังจากนั้นเราก็จะไป” แล้วโมเสสก็เดินจากฟาโรห์ไปด้วยความโกรธ

* ๑๐:๒๖ จะต้องไม่หลงเหลือไว้แม้แต่ตัวเดียว แปลตรงๆได้ว่า “จะไม่เหลือแม้แต่กับสักกึบ”

“พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ฟาโรห์จะไม่ยอมฟังพวกเจ้าอีก เพื่อเราจะได้ทำการอัศจรรย์ในแผ่นดินอียิปต์เพิ่มขึ้นไปอีก”^{๑๐} โมเสสและอาโรนทำสิ่งอัศจรรย์เหล่านี้ต่อหน้าฟาโรห์ แต่พระยาห์เวห์ทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง เพื่อที่ว่า เขาจะไม่ยอมปล่อยลูกหลานของอิสราเอลไปจากแผ่นดินของเขา

วันปลดปล่อย

๑๒ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรนในแผ่นดินอียิปต์ว่า ^๒“เดือนนี้จะเป็นเดือนแรกสำหรับพวกเจ้า และจะเป็นเดือนแรกของปีสำหรับพวกเจ้าด้วย”^๓ ให้บอกกับที่ชุมนุมของอิสราเอลทุกคนว่า “ในวันทีสิบของเดือนนี้ ให้ผู้ชายแต่ละคนเอาลูกแกะมาหนึ่งตัวสำหรับครอบครัวของเขา คือลูกแกะหนึ่งตัวสำหรับทั้งครัวเรือน ^๔ถ้าครอบครัวไหนเล็กเกินไปที่จะกินแกะหมดทั้งตัว ก็ให้เขาและเพื่อนบ้านแบ่งลูกแกะตัวนั้นกัน แบ่งตามจำนวนคนที่อยู่ในครอบครัวของเขา จะต้องมีแกะเพียงพอให้แต่ละคนกินกัน ^๕ลูกแกะของพวกเจ้าจะต้องสมบูรณ์แข็งแรง เป็นตัวผู้อายุหนึ่งปี พวกเจ้าอาจใช้ลูกแกะหรือลูกแพะก็ได้ ^๖ แต่พวกเจ้าต้องดูแลมันจนถึงวันที่สิบสี่ของเดือนนี้ แล้วในตอนเย็นของวันนั้น ชาวอิสราเอลทั้งหมดที่มาชุมนุมกัน ก็จะพากันฆ่าพวกมัน ^๗ พวกเขาจะต้องเอาเลือดของมันมาทาที่ขอบประตูบ้านที่พวกเขากินกันนั้น ให้เขาทาทั้งด้านบน และขอบประตูทั้งสองด้าน

^๘ พวกเขาจะกินเนื้อของมันในคืนนั้น เนื้อนั้นจะต้องเอาไปย่างไฟ กินกับขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟูพร้อม กับผักขม ^๙ ห้ามกินเนื้อที่ยังดิบอยู่ และห้ามเอาไปต้มน้ำด้วย แต่ให้เอาไปย่างไฟ ทั้งส่วนหัว ส่วนขาและเครื่องใน ^{๑๐} ต้องกินให้หมด อย่าให้เหลือถึงวันรุ่งขึ้น แต่ถ้าเหลือก็ให้เอาไปเผาให้หมดก่อนเช้า

^{๑๑} เวลาที่พวกเขากินมันนั้น พวกเจ้าจะต้องเตรียมพร้อม คาดเอาให้กระชับ สวมรองเท้าและถือไม้เท้าไว้ในมือ พวกเจ้าต้องกินอย่างเร่งรีบ เพราะมันคือวันปลดปล่อยของพระยาห์เวห์

^{๑๒} ในคืนนี้ เราจะผ่านเข้าไปในแผ่นดินอียิปต์ เราจะฆ่าลูกชายหัวปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ ^{๑๓} ไม่ว่าจะเป็ลูกคนหรือลูกสัตว์ เราจะตัดสินลงโทษพระทั้งหมดของอียิปต์ เพราะเราคือยาห์เวห์ ^{๑๔} เลือดที่ทาไว้ที่ขอบประตูบ้านที่พวกเจ้าอยู่ นั้น จะเป็นสัญลักษณ์ว่าเป็นบ้านของพวกเจ้า เมื่อเราเห็นเลือดนั้นเราจะข้ามพวกเจ้าไป ^{๑๕} และจะไม่มีภัยพิบัติใดๆเกิดขึ้นกับพวกเจ้า เมื่อเราทำลายแผ่นดินอียิปต์

^{๑๖} พวกเจ้าจะต้องจดจำคืนนี้ไว้ให้ดี พวกเจ้าจะต้องเฉลิมฉลองมันเป็นเทศกาลหนึ่งให้กับพระยาห์เวห์ และพวกเจ้าจะต้องเฉลิมฉลองมันตลอดชั่วลูกชั่วหลานของเจ้า เป็นประเพณีที่ยึดถือตลอดไป ^{๑๗} พวกเจ้าจะต้องกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟู เป็นเวลาเจ็ดวัน แต่ในวันแรก พวกเจ้าจะต้องเอาเชื้อฟูออกไปจากบ้านให้หมด เพราะใครก็ตามที่กินเชื้อฟูเข้าไป คนๆนั้นจะต้องถูกตัดออกจากคนอิสราเอล ตั้งแต่วันแรกไปจนถึงวันที่เจ็ด

^{๑๘} ในวันแรกและวันที่เจ็ด พวกเจ้าจะจัดการชุมนุมอุทิศดีสิทธิ จะต้องไม่มีใครทำงานในวันนั้น ยกเว้นการจัดเตรียมอาหารให้คนกิน ^{๑๙} พวกเจ้าจะต้องรักษาเทศกาลการกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟูนี้ไว้ เพราะในวันนี้เองที่เราได้นำกองทัพของพวกเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ พวกเจ้าจะต้องรักษาวันนี้ให้กับลูกหลานของเจ้าจนเป็นประเพณีที่สืบทอดกันตลอดไป ^{๒๐} ในตอนเย็นของวันที่สิบสี่ของเดือนแรก พวกเจ้าจะกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟูไปจนถึงตอนเย็นของวันที่ยี่สิบเอ็ดในเดือนเดียวกัน ^{๒๑} ตลอดเจ็ดวันนี้ พวกเจ้าจะต้องไม่เก็บเชื้อฟูไว้ในบ้านของพวกเจ้า เพราะ

* ๑๒:๒ เดือนนี้ หมายถึงเดือนอาบีบ (หรือนี้सान) อยู่ประมาณกลางเดือนมีนาคมไปจนถึงกลางเดือนเมษายน

† ๑๒:๑๑ วันปลดปล่อย ในคำฮีบรูหมายถึง “ข้ามไป” “ผ่านพ้นไป” “ปกป้อง” หรือ “ไว้ชีวิต”

‡ ๑๒:๑๒ ลูกชายหัวปี คือลูกชายที่เกิดหัวปีของครอบครัว ในสมัยโบราณถือว่าลูกชายหัวปีมีความสำคัญมาก

§ ๑๒:๑๓ ข้ามพวกเจ้าไป หรือ “ป้องกัน”

ทุก คนที่ไปกินของที่ใส่เชื้อฟู ไม่ว่าจะเป็นคนต่าง ถิ่นที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า หรือเจ้าของถิ่นเองก็ตามจะต้องถูกตัดออกจากชุมนุมชาวอิสราเอล ^{๒๐} พวกเจ้าจะต้องไม่กินเชื้อฟูเลย พวกเจ้าต้องกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟูในทุกหนทุกแห่งที่พวกเจ้าไปอยู่”

^{๒๑}โมเสสเรียกพวกผู้ อาวุโสชาวอิสราเอลทั้งหมดมาพบ และพูดว่า “ให้พวกท่านไปทำตามนี้ คือให้ไปเลือกลูก แกะมาหนึ่ง ตัวสำหรับครอบครัวของพวก ท่าน และฆ่ามันเป็นลูก แกะสำหรับวันปลดปล่อย ^{๒๒}เอากิ่ง หุสบบ มาจุ่มเลือดของมันที่อยู่ในอ่าง และเอาเลือดนั้นไปทาตรงขอบประตู ทั้งด้านบนและด้านข้างทั้งสอง และห้ามไม่ให้ใครออกจากบ้านจนกว่าจะเช้า ^{๒๓}เมื่อพระ ยาร์เวห์ ผ่านมาเพื่อทำลายอียิปต์ และเห็นเลือดที่อยู่บนขอบประตู ทั้งด้าน บนและด้าน ข้างทั้งสอง พระยาร์เวห์จะไต่ผ่านประตูนั้นไป และจะไม่ ให้ผู้ ทำลายเข้าไปในบ้านเพื่อฆ่าพวก ท่าน ^{๒๔}พวก ท่านต้องรักษาคำ สั่ง นี้ให้เป็นประเพณีสำหรับตัว ท่านและลูก หลานของท่านตลอดกาล ^{๒๕}เมื่อพวก ท่านมาถึงแผ่นดินที่พระ ยาร์เวห์จะให้กับพวก ท่านตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้แล้ว นั้น ก็ให้พวก ท่านยังคงรักษาพิธีนี้ต่อไป ^{๒๖}เมื่อลูก หลานของท่านถามว่า ‘พิธีนี้มีความหมายอะไร’ ^{๒๗}ก็ให้พวก ท่านตอบว่า ‘มันคือการ บูชาลูก แกะในวันปลดปล่อยให้กับพระ ยาร์เวห์ พระองค์ได้ผ่าน พื้นบ้านของชาวอิสราเอลไป ตอนที่พระองค์ทำลายอียิปต์ แต่พระองค์ทำให้พวกเราที่อยู่ในบ้านปลอดภัย’” แล้วประชาชนต่างก็กราบลง นมัสการพระองค์

^{๒๘}ชาวอิสราเอลทั้งหมดแยก ย้ายกันไปทำตามตามที่พระ ยาร์เวห์สั่งโมเสสกับอา โรนไว้ พวกเขาได้ไปลงมือทำตามนั้น

^{๒๙}ในตอนที่ยังคืน พระยาร์เวห์เริ่มฆ่าลูก หัวปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่ลูกชายหัวปีของฟาโรห์ผู้หนึ่งอยู่บนบัลลังก์ ไปจนถึงลูกชายหัวปีของคนที่ถูกขังคุกอยู่ รวมทั้งลูก หัวปีตัวผู้ของสัตว์ทุก ตัว ^{๓๐}ฟาโรห์กับพวก

ข้าราชการทั้งหมด รวมทั้งคนอียิปต์ทุกคนต่างตื่นขึ้นมาในคืนนั้น และก็มีเสียงร้องไห้ อย่างหนักไปทั่วอียิปต์ เพราะไม่มีบ้านไหนที่ไม่มีคนตาย

ชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์

^{๓๑}ฟาโรห์ได้เรียกตัวโมเสสและอา โรนเข้าพบกลาง ดึกคืนนั้น และพูดว่า “ลุก ขึ้น ไปให้พ้นจากประชาชนของเรา ทั้งพวกเจ้าและลูก หลานของอิสราเอล ไปรับใช้พระยาห์เวห์ตามที่พวก เจ้าได้พูด ไว้ ^{๓๒}เอาแกะ และฝูงสัตว์ทั้งหลายของพวก เจ้าไปด้วย ไปชะและอวยพรให้กับเราด้วย” ^{๓๓}ชาวอียิปต์ต่างเร่งให้คนอิสราเอลรีบๆออกไปจากแผ่นดินนี้ เพราะพวกเขาพูดว่า “พวกเรา กำลังจะตาย”

^{๓๔}ชาวอิสราเอลได้เอาแบ่งดินที่ยังไม่ได้ใส่เชื้อฟูพร้อมกับอ่างขยาแบ่ง ห่อผ้าใส่บาแบบกไป ^{๓๕}พวกอิสราเอลทำตามที่โมเสสบอกพวกเขาไปขอเครื่อง เงินและเครื่อง ทองและเสื้อผ้าจากคนอียิปต์ ^{๓๖}พระ ยาร์เวห์ทำให้พวกคนอียิปต์มีเมตตาต่อคนอิสราเอล คนอิสราเอลขออะไร คนอียิปต์ก็ให้หมด อย่งนี้คนอิสราเอลได้ปล้นเอาความ ร่ำรวยของคนอียิปต์ไป

^{๓๗}ชาวอิสราเอลเดิน ทางจากเมืองรา เมเสสไปถึงเมืองสุ คคท มีผู้ชายที่เดิน เท้าอยู่ประมาณหก แสนคน ไม่นับเด็ก ๆ ^{๓๘}และยังมีคนชาติอื่น ๆ อีกกลุ่ม ใหญ่ ที่ร่วมเดินทางมากับพวก เขาด้วย ทั้งยังมีฝูง วัว ฝูง แกะและฝูงสัตว์ เลี้ยงอีกจำนวนมาก ^{๓๙}พวกเขาเอาแบ่ง ดินที่ติดตัวมา เอามาปิ้งเป็นขนมปังที่ไม่มีเชื้อฟู เพราะแบ่งดินนั้นไม่ได้ใส่เชื้อฟู เพราะพวกเขาถูกล้อออกจากอียิปต์ เลยไม่มีเวลาที่จะเอ้อระเหย หรือแม้แต่จัดเตรียมอาหารสำหรับพวกเขาเอง

^{๔๐}ชาวอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในอียิปต์ ๓ เป็นเวลาทั้ง สิบสี่ ร้อยสามสิบ ปี ^{๔๑}หลังจากสิ ร้อยสามสิบ ปีในวันนั้น เอง กองทัพของพระ ยาร์เวห์ ก็ได้ออกจากแผ่นดินอียิปต์ ^{๔๒}มันเป็นคืนที่พระ ยาร์เวห์เฝ้า ดู เพื่อนำ

* ๑๖:๒๒ **กิ่งหุสบบ** พิธีชนิดหนึ่งล่าต้นยาวประมาณ ๓ นิ้ว มีใบและก้านเหมือนเส้นผม สามารถใช้แทนแปรงได้

† ๑๖:๔๐ **อียิปต์** ในฉบับแปลภาษากรีกโบราณและภาษาสมาธิตันเขียนไว้ว่า “อียิปต์และคา นูอัน” คำนี้น่าจะหมายความว่าพวกเขาเดินบนจำนวนปีจากช่วงเวลาที่ยับ ราสมลงไปยังอียิปต์ ไม่ใช่ช่วงเวลาที่ยุโรปลงไปยังอียิปต์

พวกอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ในคืนเดียวกันนี้เอง เป็นคืนที่พระยาห์เวห์เฝ้าดูชาวอิสราเอลทั้งหมด รวมถึงลูกหลานของเขา ^{๓๓} พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรนว่า “นี่คือกฎสำหรับวันปลดปล่อย ห้ามให้ชาวต่างชาติน่วมกินด้วย ^{๓๔} ส่วนทาสที่ซื้อมาด้วยเงิน หลังจากที่เจ้าขลิบให้กับเขาแล้ว เขาก็ร่วมกินด้วยได้ ^{๓๕} ห้ามให้คนที่มาอยู่ชั่วคราวหรือคนรับใช้ที่จ้างมา ร่วมกินด้วย ^{๓๖} เจ้าควรงิน มันอยู่แต่ในบ้านหลังเดียว ห้ามเอาเนื้อของมันออกไปนอกบ้าน และพวกเจ้าต้องไม่หักกระดูกของมันด้วย ^{๓๗} ที่ ชุมมูมของชาวอิสราเอลทั้งหมดจะต้องรักษากฎนี้ไว้ ^{๓๘} ถ้าคนต่างชาติที่อยู่กับเจ้าอยากจะมีส่วนร่วมในพิธีปลดปล่อยของพระยาห์เวห์ด้วย ผู้ชายทั้งหมดที่อยู่กับเขา จะต้องถูกขลิบเสียก่อน แล้วเขาถึงจะเข้ามามีส่วนร่วมในพิธีได้ เขาจะเป็นเหมือนคนในชาติอิสราเอลนั่นแหละ แต่คนที่ไม่ได้ถูกขลิบจะร่วมกินด้วยไม่ได้ ^{๓๙} กฎข้อนี้จะใช้กับทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนท้องถิ่น หรือคนต่างชาติที่อยู่ท่ามกลางพวกเจ้า”

^{๔๐} ชาวอิสราเอลทุกคนก็ได้ทำตามที่พระยาห์เวห์ได้ สั่งกับโมเสสและอาโรนไว้ทุกอย่าง พวกเขาได้ลงมือทำตามนั้น ^{๔๑} ในวันนั้นเอง พระยาห์เวห์ได้นำลูกหลานของอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์เป็นขบวน *

๑๓ ^๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้เอาลูกหัวปีทีแม่คลอดออกมาเป็นท้องแรก ไม่ว่าจะเป็่่นลูกชายหัวปีของหญิงชาวอิสราเอล หรือลูกหัวปีตัวผู้ของสัตว์ก็ตาม อุทิศไว้ให้กับเรา เพราะมันเป็นของเรา”

^๒ โมเสสพูดกับประชาชนว่า “ให้จำวันนี้ไว้ เมื่อพวกท่านออกมาจากการเป็นทาสในอียิปต์ เพราะด้วยมืออันทรงฤทธิ์ของพระยาห์เวห์ พระองค์ได้นำพวกท่านออกมาจาก

ที่นั่น พวกท่านต้องไม่กินขนมปังที่ใส่เชื้อฟู ^๓วันนี้ ในเดือนอาبيب ^๔พวกท่านกำลังเดินทางออกไป ^๕เมื่อพระยาห์เวห์พาท่านไปถึงแผ่นดินของชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ชาวอามไรต์ ชาวฮิตไตต์ และชาวเยบส เป็นแผ่นดินที่พระยาห์เวห์ได้สัญญาไว้กับพวกบรรพบุรุษของท่าน ที่จะยกให้กับท่าน เป็นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ ^๖อย่าได้ลืมที่จะทำพิธีนี้ในเดือนนี้

^๗ท่านต้องกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟู เป็นเวลาเจ็ดวัน และในวันที่เจ็ด จะมีการจัดงานเทศกาลให้กับพระยาห์เวห์ ^๘ห้ามกินขนมปังที่ใส่เชื้อฟูในเจ็ดวันนั้น และจะต้องไม่มีอาหารที่ใส่เชื้อฟูในบ้านของท่าน หรือทั่วเขตแดนของท่าน ^๙ในวันนั้น ให้พวกท่านอธิบายให้กับลูกๆฟังว่า ‘ที่มิงานเลี้ยงนี้ ก็เพราะสิ่งที่พระยาห์เวห์ทำให้กับเราตอนที่เรามาจากอียิปต์’

^{๑๐}งานเลี้ยงนี้จะเป็นเหมือนเครื่องหมายที่ผูกอยู่ที่มือ และเป็นสิ่งเตือนใจอยู่ระหว่างตา ^{๑๑}เพื่อว่ากฎของพระยาห์เวห์จะได้อยู่ที่ริมฝีปากของท่าน เพราะพระองค์ได้พาท่านออกมาจากอียิปต์ด้วยมืออันทรงฤทธิ์ ^{๑๒}ดังนั้น พวกท่านควรจะทำตามประเพณีนี้ ทุกๆปีตามวันที่ได้กำหนดไว้แล้ว

^{๑๓}และเมื่อพระยาห์เวห์ได้พาท่านเข้าไปในแผ่นดินของชาวคานาอัน ตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้กับท่านและบรรพบุรุษของท่าน และยกมันให้กับท่าน ^{๑๔}ท่านจะต้องยกเด็กชายทุกคนที่เกิดมาเป็นลูกหัวปีให้กับพระยาห์เวห์ และลูกสัตว์ตัวผู้ทุกตัวที่เกิดมาเป็นลูกหัวปี จะเป็นของพระยาห์เวห์ ^{๑๕}ถ้าท่านต้องการซื้อลูก ลาตัวผู้ที่เกิดมาเป็นลูกหัวปีคืนจากพระยาห์เวห์ ท่านก็เอาลูกแกะมาแลกได้ แต่ถ้าท่านไม่ต้องการที่จะซื้อลูกลาตัวนั้นคืน ก็ให้ท่านหักคอมัน เอาไปเป็นเครื่องบูชา ส่วนเด็กผู้ชายทุกคนที่เกิดมา

^{๑๖:๕๑} ขบวน หรือ “เป็นกองๆ” เป็นคำจำกัดความทางทหารและแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีการจัดการเหมือนกัน “กองทัพของพระยาห์เวห์”

^{๑๓:๔} เดือนอาبيب คือต้นฤดูใบไม้ผลิหรือเดือนนี้สาม เป็นเดือนแรกของปีปฏิทินของชาวฮีบรูโบราณ ประมาณกลางเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนเมษายน

^{๑๓:๕} แผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ หรือแปลตรงๆได้ว่า “ดินแดนที่เต็มไปด้วยน้ำนมและน้ำเชื่อมผลไม้ตลอดอยู่”

^{๑๓:๙} เครื่องหมาย... อยู่ระหว่างตา อาจหมายถึงสิ่งพิเศษที่ชาวฮีบรูผูกติดกับแขนและหน้าผากของเขาเพื่อที่จะช่วยให้พวกเขาจดจำคำสั่งสอนของพระเจ้า

เป็นลูกชายหัวปี *ท่านจะ ต้องซื้อคืน มาจาก พระยาห์เวห์

^{๑๔}ในอนาคต เมื่อลูกชายของท่านถามว่า ‘สิ่งที่พ่อทำนี้ มันมีความหมายว่าอะไรครับ’ ก็ให้ท่านตอบกับลูกว่า ‘พระ ยาห์เวห์ได้นำ พวกเราออก มาจากการเป็น ทาสในอียิปต์ ด้วยมืออันทรง ฤทธิของพระองค์’ ^{๑๕}แต่เมื่อ ฟาโรห์ที่ดื้อ ดิ่ง ไม่ยอมปล่อยพวกเรา พระ ยาห์เวห์จึงได้ฆ่าลูก หัวปีทั้งหมดในแผ่นดิน อียิปต์ ^{๑๖}ไม่ว่าจะเป็นลูก หัวปีของคนหรือของ สัตว์ นั่นเป็นเหตุที่พ่อถึงได้ถวาย ลูก สัตว์ ตัวผู้ทุก ตัว ที่เกิดออกมาเป็นท้อง แรก ให้ กับพระ ยาห์เวห์ และพ่อได้ซื้อลูกชายหัวปี ของ พ่อคืนจากพระ ยาห์เวห์’ ^{๑๗}มันจะเป็น เหมือนเครื่องหมายที่ผูกอยู่ที่มือ และสาย คาคที่อยู่อเหนือตาของลูก เพราะพระยาห์เวห์ ได้พาพวก เราออก จากอียิปต์ด้วยมืออันทรง ฤทธิของพระองค์”

การเดินทางออกจากอียิปต์

^{๑๘}เมื่อฟาโรห์ปล่อย ตัวประชาชนชาว อิสราเอล พระเจ้าไม่ได้นำพวกเขาผ่านทาง ดิน แดนของชาวฟี ลี ส เตีย ถึง แม้อจะใกล้ กว่า เพราะพระเจ้าคิดว่า “ถ้าพวก นี้ไปเจอ สงครามเข้า พวก เขาจะเปลี่ยน ใจกลับไป อียิปต์อีก” ^{๑๙}พระเจ้าพาประชาชนไปทาง ที่เปล่าเปลี่ยวแห้ง แล้ง มุ่ง หน้าไปยังทะเล แดง ประชาชนชาวอิสราเอลออกจากแผ่นดิน อียิปต์ แต่งตัวพร้อมสู้รบ

โยเซฟกลับบ้าน

^{๑๙}โมเสสเอากระดูกของโย เซฟไป ด้วย เพราะก่อนตาย โยเซฟได้ให้พวกลูกชายของ อิสราเอลสาบาน โยเซฟพูดว่า “พระเจ้าจะมา เยี่ยมพวกเจ้าแน่นอนและพวกเจ้าจะต้องเอา กระดูกของเราไปจากที่ นี้พร้อมกับพวก เจ้า ด้วย”

พระเจ้านำประชาชนของพระองค์

^{๒๐}พวกชาวอิสราเอลได้ออกจากเมืองสุ คคท และไปตั้ง ค่ายอยู่ที่ตำบลเอ ธาม ตรง เขตแดนติดกับที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง ^{๒๑}ใน

ตอนกลางวัน พระ ยาห์เวห์นำหน้าพวกเขา ด้วยเสา เมฆ เพื่อนำทางพวกเขา ส่วนในตอนกลางคืน พระองค์ใช้เสาเพลิง เพื่อให้ แสง สว่างกับพวกเขา เพื่อพวกเขาจะเดิน ทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ^{๒๒}เสาเมฆ ไม่เคยหายไปเลยในตอนกลางวัน และเสา เพลิงก็ไม่ เคยหายไปเลยในตอนกลางคืน มันอยู่ต่อหน้าพวกเขาตลอด

^{๑๔} ^๒พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้ หันกลับไปตั้ง ค่ายอยู่หน้าเมืองปี หะ ทิ โธท ใกล้กับเมืองบาอัล เซ โฟน ตรงนี้อยู่ระหว่าง เมืองมิ กดลกับทะเลแดง ^๓ฟาโรห์จะพูด เกี่ยวกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘พวกนั้น กำลังหลง ทางในแผ่นดิน และหาทางออก ไม่ เจอในที่เปล่าเปลี่ยวแห้ง แล้งนั้น’ ^๔เรา จะทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็ง กระด้าง และ เขาจะไล่ตามพวกนั้น เราจะทำให้ฟาโรห์และ กองทัพของเขาพ่ายแพ้ และเราจะได้รับการ สรรเสริญเหนือฟาโรห์และกองทัพของเขา แล้วประชาชนชาวอียิปต์จะได้ รู้ว่า เราคือ ยาห์เวห์” ชาวอิสราเอลทำตามที่พระองค์สั่ง

ฟาโรห์ไล่ตามชาวอิสราเอล

^๕เมื่อมีคนมาบอกกษัตริย์อียิปต์ว่า ชาว อิสราเอลหนีไป แล้ว ฟาโรห์และพวก ข้าราชการของ เขาก็เกิดเปลี่ยน ใจขึ้น มา เกี่ยว กับคนอิสราเอลนั้น และพูดว่า “นี่เรา ทำอะไรลงไป เราปล่อยคนอิสราเอลไปจาก การเป็นทาสของเราได้อย่างไร”

^๖ฟาโรห์จึงเตรียมรถรบของ เขาและพา กองทัพไปกับเขาด้วย ^๗ฟาโรห์ได้เอารถรบ ที่คัดมาเป็นพิเศษหก ร้อยคัน รวม ทั้งรถรบ อื่นๆทั้งหมดในอียิปต์ โดยมีทหารประจำการ อยู่บนรถรบทุก คัน ^๘พระ ยาห์เวห์ได้ทำให้ จิตใจของฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์แข็ง กระด้าง เพื่อฟาโรห์จะได้ไล่ตามชาวอิสราเอลไป ชาว อิสราเอลเดินทางออกจากอียิปต์โดยซุ่มขึ้น อย่างมีชัย

^๙ชาวอียิปต์ไล่ ตามชาวอิสราเอลมา และ ตามมา ทันตรงที่พวกเขาตั้ง ค่ายอยู่ข้างๆ ทะเลแดง รถ ม้าของฟาโรห์ทั้งหมด พร้อม

* ๑๓:๑๓ **ลูกชายหัวปี** คือลูกชายที่เกิดหัวปีของครอบครัว ในสมัยโบราณถือว่าลูกชายหัวปีมีความสำคัญมาก

† ๑๓:๑๘ **ทะเลแดง** หรือ “ทะเลตันกก” ดูเพิ่มเติมได้ในหนังสือ ๑ พงศกษัตริย์ ๙:๒๖

คน ชับ และกองทัพของเขา ก็ไล่ ตามชาวอิสราเอลมาทัน กันที่เมืองปี ทะ หิ โรท ที่อยู่ตรงหน้าเมืองบอาอัลเซเฟน

๑๐ ขณะที่ ฟาโรห์บุก ไล่เข้ามา พวกชาวอิสราเอลเงยหน้าขึ้น มองเห็นว่ามิมีชาวอียิปต์กำลังไล่ ตามพวก เขามา พวกเขากลัวมาก จึงร้องขอความช่วยเหลือต่อพระ ยะห์เวห์ ๑๑ พวกเขาพูดกับโมเสสว่า “ที่อียิปต์ไม่มีที่ที่จะฝัง ศพแล้วหรือยัง ใจ เจ้าถึงได้พาให้พวกเรา มาตายในที่เปล่าเปลี่ยวแห่งนี้ แล้งนี้ ดูสิว่า เจ้าได้ทำอะไรลงไป ที่เอาเราออก มาจากอียิปต์ ๑๒ เราบอกเจ้าแล้ว ไม่ใช่หรือว่า ‘อย่ามายุ่งกับเรา ปล่อยให้เรารับ ใช้ชาวอียิปต์’ เพราะให้เรารับ ใช้อยู่ในอียิปต์ ก็ยังดีกว่ามาตายในที่เปล่าเปลี่ยวแห่งนี้”

๑๓ โมเสสพูดกับประชาชนว่า “ไม่ต้องกลัวให้ยี่นดู พระ ยะห์เวห์จะช่วยเหลือพวก ท่าน ในวันนี้ ส่วนชาวอียิปต์ที่ท่านเห็นในวันนี้ ท่านก็จะไม่ได้เห็นพวก เขาก็หมดกาล ๑๔ พระ ยะห์เวห์จะต่อสู้ให้กับพวก ท่านเอง ขอให้พวกท่านอยู่เฉยๆ”

๑๕ พระ ยะห์เวห์บอกกับโมเสสว่า “เจ้าจะ มาเรียกร้องขอความช่วยเหลือกับเราทำไม ไปบอกกับชาวอิสราเอลให้เดิน ทางต่อไป ๑๖ ตอน นี้ให้เจ้าชูไม้เท้าขึ้น และยื่น มือออกไปเหนือทะเล และแยกน้ำ ทะเลออก เพื่อ ลูกร หลานชาวอิสราเอลจะ ได้เดินลงไป ใน ทะเลบนพื้น แห่ง ๑๗ เราจะทำให้จิตใจของ ชาวอียิปต์แข็งกระด้าง เพื่อพวกเขาจะได้ไล่ล่าพวก เจ้า เราจะได้ รับการสรรเสริญเหนือ ฟาโรห์ และเหนือกองทัพทั้งหมดของ เขาเหนือรถรบของ เขาและเหนือกองทัพ ม้าของ เขา ๑๘ แล้วชาวอียิปต์จะ ได้รู้ว่า เราคือ ยะห์เวห์ เมื่อเราได้ รับการสรรเสริญเหนือ ฟาโรห์ เหนือพวกรถรบของ เขา และเหนือ กองทหารม้าของเขา”

พระยะห์เวห์เอาชนะกองทัพอียิปต์

๑๙ แล้วทูตสวรรค์ของพระเจ้า ผู้ที่อยู่หน้า ค่ายของอิสราเอล ก็ได้เคลื่อนไปอยู่ด้านหลังของพวกเขา เสาเมฆก็ได้เคลื่อนจากด้านหน้า ไปอยู่ด้านหลังพวกเขา ๒๐ เสา เมฆนั้นได้

มาคั่น กลางระหว่างค่ายของอียิปต์กับค่ายของอิสราเอล เสา เมฆนั้นให้แสง สว่างกับคนอิสราเอล แต่ทำให้มืดสำหรับคนอียิปต์ ต่าง ฝ่ายต่างก็ไม่ได้เข้า ไล่กัน เลยตลอดคืน นั้น ๒๑ โมเสสได้ยื่นมือ เข่ออก ไปเหนือทะเล แล้วพระยะห์เวห์ได้ทำให้น้ำทะเลไหล กลับ ด้วยลมที่พัดอย่าง แรงแมาจากทางทิศ ตะวันออก พัดอยู่ตลอดทั้งคืน จนทำให้ทะเล เกิดเป็นพื้น ดินแห้งขึ้น พระองค์ได้แยกน้ำ ออกจาก กัน ๒๒ แล้วประชาชนชาวอิสราเอล ก็เดินผ่ากลางทะเลไปบนพื้น ดินแห้ง นำ เป็นกำแพงขึ้น มาทั้งด้านซ้ายและด้านขวา ๒๓ แต่กองทัพอียิปต์ไล่ตามมา ม้าทุกตัวของ ฟาโรห์ และพวกรถรบและทหาร ม้าของ เขาไล่ ตามชาวอิสราเอลลง ไปกลางทะเล ๒๔ ในตอนเช้า พระยะห์เวห์ที่อยู่ในเสาเพลิง และเสา เมฆ มอง เห็นค่ายของชาวอียิปต์ พระองค์ทำให้ค่ายอียิปต์ปั่นป่วนไปหมด

๒๕ พระองค์ทำให้ล้อรถรบของฟาโรห์ฝืด จนต้องขับด้วยความยากลำบาก ชาวอียิปต์ พูดว่า “พวก เราหนีไปจากคนอิสราเอลกัน เกอะ เพราะพระ ยะห์เวห์กำลังสู้ รบให้กับ พวกเราต่อต้านพวกอียิปต์”

๒๖ พระ ยะห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ยื่นมือ ของ เจ้าออกไปเหนือทะเล เพื่อน้ำจะได้ไหล กลับ มาท่วมชาวอียิปต์ รวม ทั้งพวกรถรบ และทหารม้าของพวกเขานะ”

๒๗ โมเสสจึงยื่น มือของ เขาออก ไปเหนือ ทะเล และในตอนเช้า น้ำได้ไหลกลับคืนมา ตามทางของมัน ชาวอียิปต์ต่างพา กันหนี กระแส น้ำ พระ ยะห์เวห์ได้กวาดชาวอียิปต์ ลงสู่ทะเล ๒๘ น้ำได้ไหลกลับคืนมาท่วมพวก รถรบ และทหารม้าในกองทัพของฟาโรห์ ที่ ไล่ ตามพวก เขาลงไป ในทะเล ไม่มีใครรอด ชีวิตเลยแม้แต่คนเดียว

๒๙ แต่ประชาชนชาวอิสราเอลกลับเดินบน พื้น ดินแห้งกลางทะเล นำตั้ง ขึ้นเป็นกำแพง ทั้งซ้าย ขวาให้ กับพวก เขา ๓๐ ในวันนี้เอง พระ ยะห์เวห์ได้ช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจาก อำนาจของชาวอียิปต์ ชาวอิสราเอลเห็นศพ ของชาวอียิปต์ตายเกลื่อนกลาดไป หมดบน ฝั่งทะเล ๓๑ ชาวอิสราเอลได้เห็นพระยะห์เวห์

* ๑๔:๑๖ ทะเล หรือ “ทะเลต้นกก” ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือ ๑ พงศ์กษัตริย์ ๙:๒๖

† ๑๔:๒๐ เสาเมฆ ... คนอียิปต์ ประโยคนี้แปลตามฉบับภาษาฮีบรู แต่ฉบับฮีบรูเขียนว่า “มีเมฆและความมืด และมันทำให้กลางคืนสว่าง”

ใช้มือที่เต็มไปด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ ต่อต้านชาวอียิปต์ พวกเขาจึงเกรงกลัวพระยาห์เวห์ และไว้วางใจในพระองค์ และโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย

บทเพลงของโมเสส

๑๕ *แล้วโมเสสและประชาชนชาวอิสราเอล ต่างก็ร้องเพลงนี้ให้ กับพระยาห์เวห์ว่า

“ข้าพเจ้าจะร้องเพลงให้กับพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องสูงส่ง พระองค์เหวี่ยงม้าและทหารม้าลงสู่ทะเล
๒ พระยาห์เวห์เป็นพลังและเสียง เพลงของข้าพเจ้า

พระองค์เป็นความรอดของข้าพเจ้า
พระองค์เป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์

พระองค์เป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะยกย่องพระองค์

๓ พระยาห์เวห์เป็นนกรบ
ชื่อของพระองค์คือยาห์เวห์

๔ พระองค์ได้กวาดพวกกรรบของฟาโรห์และกองทัพของเขาลงสู่ทะเลแดง *
ทหารม้าที่ ดีที่สุดของ เขาได้ จม ลงในทะเลแดง

๕ น้ำได้ท่วมพวกเขา
พวกเขาจม ดิ่งลึกลงไปในทะเลเหมือน กับก้อนหิน

๖ ข้าแต่พระยาห์เวห์ มือขวาของพระองค์ มีพลังยิ่งใหญ่หนัก

ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ มือขวาของ พระองค์ ทำให้ศัตรูแตกเป็นเสี่ยงๆ

๗ ด้วยพลังอำนาจอันยิ่ง ใหญ่ของ พระองค์ พระองค์โยนพวกที่ลุกฮือ ขึ้นลง กับพื้นดิน

พระองค์ส่งความเกรี้ยว โกรธของ พระองค์ ลงมาเผาไหม้พวกนั้นเหมือนแกลบ

๘ น้ำได้ก่อกองสูง ขึ้นด้วยลมที่ออกจากจมูกของพระองค์

น้ำที่ไหลก็ได้ท่วมสูงขึ้นเป็นกอง ส่วนลึกได้แข็งตัวขึ้นกลางทะเล

๙ ศัตรูพูดว่า ‘เราจะไล่ล่า เราจะจู่โจม

เราจะแบ่งของที่ริบมาได้ พวก เขาจะระงับความหิวกระหายของเรา

เราจะซึก ดาบออกมา มือของเราจะทำลายพวกมัน’

๑๐ พระองค์ระบายนมหายใจออก มา น้ำได้ท่วมพวกเขา

พวก เขาก็จมลงเหมือนตะกั่วในกระแส น้ำที่รุนแรง

๑๑ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ จะมีพระ โหนเหมือน กับพระองค์เล่า

จะมีพระองค์ไหนเหมือนกับพระองค์ จะมีใครเหมือนกับพระองค์ ผู้เต็มไปด้วยสง่าราศีและความศักดิ์สิทธิ์

พระองค์นำเกรง ขาม เหมาะที่จะร้องสรรเสริญยิ่งนัก

เต็มไป ด้วยพลัง อำนาจ พระองค์ได้ทำสิ่งอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้

๑๒ พระองค์ยื่นมือขวาของพระองค์ออกมา แผ่นดินก็กลืนพวกเขาเข้าไป

๑๓ พระองค์ได้นำประชาชนเหล่านี้ นี้ด้วยความ รักของ พระองค์ เป็นประชาชนที่พระองค์ได้ซื้อคืนมา

พระองค์ได้นำพวกเขา ไปยังที่ อาศัยอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

๑๔ ประชาชาติทั้งหลายได้ยินเรื่องนี้แล้ว พวกเขาพากันกลัวจนซึกดินซึกงอ

ชาวฟีลิสเตียก็พากันกลัวจนซึกดินซึกงอ

๑๕ บัดนี้ พวกหัวหน้าของเมืองเอโดมพากันหวาดกลัว

พวก ผู้นำของเมืองโม อับบา กันตัว สั่นด้วยความกลัว

ชาวคานาอันทั้งหมดถูกหลอมละลายไปด้วยความกลัว

๑๖ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ ความ หวาดหวั่นและความกลัวได้ตกลงบนพวกเขา

เมื่อพวกเขาได้เห็นมืออันเต็มไป ด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

พวกเขาเป็นไปเหมือนก้อนหิน

จนกระทั่งประชาชนของพระองค์ จนกระทั่งประชาชนของ พระองค์ที่พระองค์ได้ มาเดินผ่านพ้นไป

๑๗ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ พระองค์จะนำพาพวกเขา มาปลุก ไว้บนภูเขาอันเป็นทรัพย์สินของพระองค์

เป็นสถานที่ ที่ พระองค์เตรียมไว้ให้เป็นที่ อยู่ของพระองค์เอง

* ๑๕:๔ ทะเลแดง หรือ “ทะเลต้นกก” ดูเพิ่มเติมได้ในหนังสือ ๑ พงศกัณฑ์ตรี ๙:๒๖

ข้าแต่พระยาห์เวห์ เป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่มือของพระองค์เองได้สร้างขึ้น

๑๘ พระยาห์เวห์จะครอบครองตลอดชั่ว นิจนิรันดร์”

๑๙ เมื่อพวกม้าของฟาโรห์ พวกรถรบของเขา และทหารม้าของเขา ลงไปในทะเล พระยาห์เวห์ได้ทำให้ น้ำทะเลไหลกลับ มาท่วมพวกเขา แต่ประชาชนชาวอิสราเอลเดินบนพื้นดินแห้งกลางทะเล

๒๐ ฝ่ายมิ เรียม หญิงผู้ พุด แทน พระเจ้าที่สาวของ อาโรนถือกลอง รำมะนาอยู่ในมือ และผู้หญิงทั้งหมดก็เดินตามหลังนาง พร้อมกับกลอง รำมะนาและเต้นรำไปด้วย มิ เรียมร้องเพลงให้กับพวกเขาว่า

๒๑ “ร้อง เพลงให้พระ ยาห์เวห์เถิด เพราะพระองค์เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องสูงส่ง พระองค์เหวี่ยงน้ำและทหารม้าลงสู่ทะเล”

น้ำขมกลีบกลายเป็นหวาน

๒๒ โมเสสนำชาวอิสราเอลออกจากทะเลแดงมุ่ง หน้าไปยังที่เปล่าเปลี่ยวแห้ง แล้งชूर พวกเขาใช้เวลาเดิน ทางสาม วันในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง ก็ไม่พบน้ำเลย ๒๓ เมื่อพวกเขามาถึงตำบลมาราห์ พวกเขาไม่สามารถ ดื่มน้ำจากตำบลมาราห์ได้ เพราะมันขม นั้นเป็นเหตุให้ที่แห่งนั้นมีชื่อว่ามาราห์ *

๒๔ ประชาชนบ่นกับโมเสสว่า “พวกเราจะเอาอะไรมาดื่มน้ำ”

๒๕ โมเสสจึงร้องวิงวอนต่อพระ ยาห์เวห์ พระ ยาห์เวห์ชี้ให้โมเสสเห็นต้นไม้ต้นหนึ่ง โมเสสโยนต้นไม้ต้นนั้นลงในน้ำ น้ำก็หวาน สามารถดื่มได้

ณที่นั้น พระยาห์เวห์ได้ตั้งกฎเกณฑ์ให้กับประชาชนเหล่านั้น และที่นั้น พระยาห์เวห์ได้ทดสอบพวกเขา ๒๖ พระองค์พูดว่า “ถ้าเจ้าเชื่อฟังพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเจ้าจริงๆ และทำสิ่ง ที่ถูก ต้องในสายตาของ พระองค์ และฟังคำสั่งต่างๆของพระองค์ และรักษากฎ

ทั้งหมดของพระองค์แล้วละก็ เราก็จะไม่ให้โรค ร้ายต่างๆที่เกิดขึ้นกับชาวอียิปต์ เกิดขึ้นกับเจ้า เลยเพราะเราคือยาห์เวห์ ผู้ ที่รักษาเจ้า”

๒๗ เมื่อพวกเขามาถึงตำบลเอลิม ที่มีตาน้ำสิบสองแห่ง และต้นปาล์มเจ็ดสิบต้น พวกเขาจึงตั้งค่ายอยู่ข้างๆตาน้ำเหล่านั้น

อาหารจากสวรรค์

๑๖ พวกเขาเดินทางจากเอลิม และที่ชุมชุมทั้งหมดของอิสราเอลได้เดินทางมาถึงที่เปล่า เปลี่ยวแห้ง แล้งสิ้น ซึ่งอยู่ระหว่างตำบลเอลิมและภูเขาซีนาย ในวันที่สิบห้าของเดือนที่สอง หลังจาก ที่พวกเขาออกจากประเทศอียิปต์มา ๒ ที่ชุมชุมทั้งหมดของอิสราเอล บ่นต่อว่าโมเสสกับอาโรนในที่เปล่าเปลี่ยวแห้ง แล้ง ๓ พวกเขาบ่นกับทั้งสอง คนว่า “ให้มือของพระ ยาห์เวห์ฆ่าพวกเราตอนนี้ที่นังอยู่ข้างห่มื้อ เนื้อ และกินจนอิมหนาในแผ่นดินอียิปต์ ยังจะดีกว่าที่พวกท่านนำชุมชนทั้งหมดนี้ออก มาอด ตายในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้งนี้”

๔ พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เรากำลัง จะทำให้อาหารตกลงมาจากท้องฟ้า ในแต่ละวันให้ประชาชนออกไปเก็บอาหารนี้ได้ เก็บให้พอ กินสำหรับวันหนึ่งๆเท่านั้น เพราะเราจะทดสอบดูว่า พวกเขาจะเชื่อ ฟังกฎของเราหรือไม่ ๕ ในวันที่ หกเมื่อพวกเขาเตรียมอาหารที่พวกเขาเก็บ มา อาหารนั้นจะมีมากขึ้นเป็นสอง เท่าของอาหารที่พวกเขาเก็บ มาในแต่ละวัน” †

๖ โมเสสและอาโรนจึงพูดกับประชาชนชาวอิสราเอลทั้งหมดว่า “เย็นนี้พวกท่านจะ ได้รู้ว่า พระยาห์เวห์ได้นำพวกท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ และในตอนนี้ เข้าพวก ท่านจะเห็นรัศมีของพระยาห์เวห์ ๗ เพราะพระองค์ได้ยินเสียง บ่นของพวก ท่าน ที่บ่นต่อว่าพระองค์

* ๑๕:๒๓ มาราห์ มีเสียงเหมือนกับคำในภาษาฮีบรู ที่แปลว่า “ขม”

† ๑๖:๑ เดือนที่สอง เป็นเดือนที่ สองหลังจากที่ประชาชนชาวอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ (ชื่อของเดือนคือ “คีฟ” หรือ “อียา”)

‡ ๑๖:๕ ในวันที่หก ... ในแต่ละวัน เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพื่อให้ประชาชนสามารถหยุดทำงานในวันหยุดทางศาสนาซึ่งเป็นวันหยุดผ่อนตามลัทธิศาสนายิวในวันเสาร์

๗ ๑๖:๖ รัศมีของพระ ยาห์เวห์ เป็นรูป แบบหนึ่งที่พระเจ้าใช้เมื่อพระองค์แสดง ตัวกับประชาชน มีลักษณะเหมือนแสงสว่างที่สองออกมา

แล้ว “ส่วนเราสองคนเป็นใครกัน พวกท่านถึงได้มาบ่นต่อว่าเรา”

“โมเสสพูดว่า “เพราะพระ ยาร์เวห์ได้ยินเสียง บ่นของพวก ท่าน ที่ท่านบ่นต่อว่า พระองค์ ดั่งนั้นเย็นนี้ พระองค์จะส่งเนือมาให้กิน ส่วนฟรุ้งนี้ พระองค์จะส่งขนมบึงมาให้จนท่าน อิม ส่วนเราสอง คนเป็นใคร กัน พวก ท่านถึงได้มาบ่นต่อว่าเรา พวก ท่านไม่ได้บ่นต่อว่าเราหรอก นะ แต่บ่นต่อว่าพระ ยาร์เวห์ต่างหาก”

“โมเสสพูดกับอา โรนว่า “ให้บอกกับที่ ชุมมของชาวอิสราเอลทั้งหมดว่า ให้เข้ามาใกล้พระ ยาร์เวห์ เพราะพระองค์ได้ยินเสียง บ่นของพวกเจ้าแล้ว”

“เมื่ออา โรนพูดกับที่ ชุมมของชาวอิสราเอลทั้งหมด พวก เขาก็หันหลังไปทางที่ เปล่าเปลี่ยวแห้ง แล้ง และเห็นรัศมีของพระ ยาร์เวห์ปรากฏอยู่ในเมฆ

“พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เรา ได้ยินเสียง บ่นของประชาชนชาวอิสราเอล แล้ว ให้บอกกับพวก เขาว่า “ในตอน เย็น พวกเจ้าจะได้กินเนือและในตอนเช้าพวกเจ้า จะได้กินอาหารจนมิม เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เรา คือยาร์เวห์ พระเจ้าของพวกเจ้า”

“ในตอนเย็นฝูงนกคัมบีนมาปกคลุมค่าย ในตอนเช้ามีน้ำค้างเกาะอยู่รอบๆ ค่าย “เมื่อน้ำค้างหาย ไปก็มีเกล็ดบางๆ อยู่บนพื้น ผิวนที่ เปล่าเปลี่ยวแห้ง แล้ง มันละเอียดเหมือนเกล็ดน้ำ แข็งอยู่บน พื้น “เมื่อประชาชน ชาวอิสราเอลเห็น พวก เขาก็ถามกันว่า “นี่อะไร” เพราะพวก เขาไม่รู้ว่ามันคืออะไร โมเสสจึงพูดกับพวก เขาว่า “มันคืออาหาร ที่พระ ยาร์เวห์ให้กับพวก ท่านกิน” “พระ ยาร์เวห์สั่งไว้ว่า “ให้แต่ละคนเก็บเท่า ที่ตัวเองจะกินได้ และให้เก็บเผื่อคนที่อยู่ใน เต็นท์ของ เขาด้วย โดยเก็บให้คนละหนึ่งโอ เมอร์” †

“ลูกหลานชาวอิสราเอลก็ทำตามนั้น บาง คนก็เก็บมาก บาง คนก็เก็บน้อย “แต่เมื่อ พวกเขาใช้โอเมอร์ดวง คนที่เก็บมามาก ก็ไม่

ได้เกิน คนที่เก็บมาน้อย ก็ไม่ขาด แต่ละคนก็ เก็บเท่าที่ตัวเองจะกินได้หมด

“โมเสสบอกกับพวก เขาว่า “ห้ามไม่ให้ ใครเหลืออาหารไว้จนถึงวัน รุ่ง ขึ้น” “แต่ พวกเขาไม่ฟังโมเสส บางคนเหลืออาหารไว้ จนถึงวันรุ่งขึ้น มันก็เกิดเป็นหนอนเนาเหมือน โมเสสจึงโกรธพวกเขา

“ทุกๆเช้าแต่ละ คนจะเก็บอาหารตาม ที่ เขาจะกินได้หมด แต่เมื่อแดดจ้าแผดเผา มัน ก็ละลายไป

“เมื่อถึงวันที่หก พวกเขาเก็บอาหารมาก เป็นสองเท่า คนละสองโอเมอร์ † พวกหัวหน้า ทุก คนของที่ชุมนุมชน ได้มารายงานโมเสส เกี่ยวกับเรื่องนี้

“โมเสสจึงบอกกับพวก เขาว่า “นี่คือคำสั่งของพระ ยาร์เวห์ ‘ฟรุ้ง นี้คือวัน หยุดทาง ศาสนา เป็นวัน หยุดพัก ผ่อนอันศักดิ์สิทธิ์ให้ กับพระ ยาร์เวห์ พวก ท่านอยากอบอะไรก็ ไปอบ อยากต้มอะไรก็ไป ต้ม และให้แยก ส่วนที่เหลือเก็บไว้จนถึงฟรุ้งนี้เช้า”

“พวก เขาจึงแยกมันไว้ ตามที่โมเสสสั่งไว้ อาหารนั้นก็ไม่น่า เหมือนและไม่มีหนอน ด้วย

“โมเสสพูดว่า “ให้กินอาหารนั้นในวัน นี้ เพราะวันนี้เป็นวันหยุดทางศาสนาให้กับพระ ยาร์เวห์ วัน นี้พวก ท่านจะไม่เจออาหารใน ท้อง ทุง “พวก ท่านจะเก็บอาหารได้หก วัน แต่ในวันที่เจ็ด ซึ่งเป็นวันหยุดทางศาสนา จะ ไม่มีอาหารให้เก็บ”

“ในวันที่ เจ็ด ก็ยังมีบาง คนออกไปเก็บ อาหาร แต่ไม่พบอาหาร “พระ ยาร์เวห์พูด กับโมเสสว่า “พวกเจ้าจะไม่เชื่อฟังคำสั่งและ กฎต่างๆของเราไปอีกนานแค่ไหน “ดูซิ พระยาร์เวห์ได้ให้วันหยุดทางศาสนากับพวก เจ้า นั่นเป็นเหตุที่ ในวันที่หก พระองค์ถึงได้ ให้อาหารกับพวกเจ้า เพียงพอสำหรับสองวัน เพื่อในวันที่เจ็ด พวกเจ้าแต่ละคนจะได้หยุด พักผ่อนอยู่กับบ้าน ไม่ควรมีใครออกจากบ้าน ในวันที่เจ็ดนั้น”

“ประชาชนชาวอิสราเอลเรียกอาหารนี้ว่า “มานา” มันเหมือนกับเมล็ดผักชี สีขาว และ

* ๑๖:๑๕ **นี่อะไร** ในภาษาฮีบรู คำถามที่ว่า “นี่อะไร” ออกเสียงเหมือนกับคำว่า “มานา” ซึ่ง ได้กลายเป็นชื่อของอาหารชนิดนี้ไป

† ๑๖:๑๖ **หนึ่งโอเมอร์** เป็นหน่วยตวงของชาวฮีบรู เท่ากับ ๒.๒ ลิตร

‡ ๑๖:๒๒ **สองโอเมอร์** เท่ากับ ๔.๔ ลิตร

รสชาติเหมือน กับขนมปัง แผ่นที่ทำจากน้ำ เชื่อมผลไม้ ^{๓๒} โมเสสพูดว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์ได้สั่งไว้ คือ ให้เอามานามาหนึ่งโอ เมอร์ เก็บไว้ให้ลูกหลานของเจ้าดูในอนาคต เพื่อพวกเขาจะ ได้เห็นอาหารที่เราได้ให้พวก เจ้ากินในตอนที่เปล่าเปลี่ยวแห่ง แล้ง ตอนที่เรา พาพวกเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์”

^{๓๓} โมเสสพูดกับอา โรนว่า “เอภาชนะ มา และเอามานาหนึ่งโอ เมอร์ใส่ไว้ใน มัน เอามันมาวางไว้ตรง หน้าพระ ยาร์เวห์ เพื่อ จะเก็บ ไว้ให้ลูก หลานของพวกเขา ในอนาคต” ^{๓๔} อา โรนได้วางภาชนะนั้นลงตรง หน้าแผ่นหิน *ตามที่พระยาร์เวห์ได้สั่งโมเสส ไว้ ^{๓๕} ประชาชนชาวอิสราเอลได้กินมาจนถึง สี่สิบปี จนพวกเขามาถึง แผ่น ดินที่อาศัยอยู่ ได้ พวกเขากินมา มาจน กระทั่งมาถึง เขตแดนของแผ่นดินคานาอัน ^{๓๖} (หนึ่งโอเม ออร์ เท่ากับหนึ่งในสิบเอเฟาห์ †)

น้ำจากก้อนหิน

(กตว. ๒๐:๑-๑๓)

๑๗ ^๑ ชาวอิสราเอลเดินทางจากที่ เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้งสินู ตามที่พระ ยาร์เวห์ได้สั่งไว้ พวกเขาตั้ง ค่ายอยู่ที่ เรฟดีม แต่ไม่มีน้ำให้พวกเขาดื่ม ^๒ พวกเขา มาได้ ถึงกับโมเสส และพูดว่า “หาน้ำให้ เราดื่มซะ”

โมเสสบอกพวกเขาว่า “พวก ท่านมาได้ ถึงกับเราทำไม ทำไมพวกท่านถึงได้ลองดี กับพระเจ้า”

^๓ แต่ผู้คนหิวกระหายน้ำมากที่นั่น พวกเขา บ่นต่อว่าโมเสส พวกเขาพูดว่า “ท่านพาเรา ออกมาจากอียิปต์ทำไม กัน เพื่อที่เรา ลูก หลานของเรา และฝูงสัตว์เลี้ยงของเรา ด้วย การอดน้ำตายอย่างนั้นหรือ”

^๔ แล้วโมเสสได้ร้องต่อพระยาร์เวห์ว่า “จะ ให้ข้าพเจ้าทำยังไงดีกับคนพวกนี้ เดียวพวก นี้ก็จะเอาหินขว้างข้าพเจ้าแล้ว”

^๕ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้เดินนำ หน้าพวกเขาไป ให้พาผู้ อาวุโสของอิสราเอล ส่วนหนึ่งไปกับเจ้าด้วย และให้ถือไม้เท้าที่ เจ้าเคยใช้ตีแม่น้ำไนล์ติดมือไปด้วย ^๖ เราจะ ยืนอยู่ต่อหน้าเจ้า บนหินก้อนหนึ่งของภูเขา ไฮเรบ เมื่อเจ้าตีหินก้อนนั้น จะมีน้ำไหลออก มา แล้วคนจะได้ดื่มกินกัน”

แล้วโมเสสก็ทำตาม นินต่อ หน้าต่อตาพวก ผู้ อาวุโสของอิสราเอล ^๗ เขาตั้ง ชื่อสถานที่ นั้นว่า มัส ส่าห์ † และเมรี บาห์ † เพราะ ชาวอิสราเอลได้ไปถึงกับโมเสส และเพราะ พวกเขาได้ลองดีกับพระ ยาร์เวห์ โดยพูดว่า “พระยาร์เวห์ยังอยู่กับพวกเราหรือเปล่า”

สงครามกับพวกอามาเลค

^๘ ชาวอามาเล คได้ยก ท้ามาต่อสู้กับชาว อิสราเอลในตำบลเรฟดีม ^๙ โมเสสพูดกับโยชู วาว่า “ไปเลือกพวกชายหนุ่มมาให้กับพวก เรา เพื่อออกไปสู้รบกับพวกอามาเลค พรุ่งนี้ ข้าพเจ้าจะเป็ยืนอยู่บนยอด เขา และถือไม้เท้าของพระเจ้าในมือ”

^{๑๐} โย ชู วาจึงทำ ตามที่โมเสสสั่ง ออกไป สู้รบกับชาวอามาเล ค ส่วนโมเสส อาโรน และเฮอร์ ชีนไปยืนอยู่บนยอดเขา ^{๑๑} โมเสส ยกแขนขึ้นเมื่อไหว้ เมื่ออิสราเอลก็มีชัย เห็นอกว่า แต่เมื่อ ไหว้ที่โมเสสเอาแขน ลง ชาวอามาเลคก็จะมีชัยเห็นอกว่า

^{๑๒} เมื่อโมเสสเมื่อยแขน พวกเขา ก็เอาก้อน หินมาวางให้โมเสสนั่ง แล้วอาโรนกับเฮอร์ก็ ช่วยพยุงแขนของโมเสสไว้คนละ ข้าง แขน ของ เขาจึงยัง คงยกอยู่อย่าง นั้นจนตะวัน ตกดิน ^{๑๓} โย ชู วาทำให้ชาวอามาเลค และ กองทัพของ มัน พ่ายแพ้ไปด้วยคมดาบของ เขา

^{๑๔} พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้ จดบันทึกเหตุการณ์นี้ไว้ในสมุด เพื่อเป็น อนุสรณ์เตือนใจ และให้กรอกหูของโยชูวาว่า เราจะลบความทรงจำที่มีต่อพวกอามาเลคให้ หหมดไปจากทั่วใต้ฟ้า”

* ๑๖:๓๔ แผ่นหิน “หลักฐาน” เป็นแผ่นหิน ๒ แผ่นที่มีบัญญัติ ๑๐ ประการสลักอยู่บนแผ่น หินนี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการทำข้อตกลงระหว่างองค์เจ้าชีวิตกับชาวอิสราเอล

† ๑๖:๓๖ หนึ่งในสิบเอเฟาห์ เท่ากับ ๒.๒ ลิตร

‡ ๑๗:๗ มัสส่าห์ ชื่อนี้หมายถึง “การทดลอง” หรือ “การทดสอบ”

‡ ๑๗:๗ เมรีบาห์ ชื่อนี้หมายถึง “การต่อต้าน”

๑๕ แล้วโมเสสก็สร้างแท่น บูชาขึ้น เขาตั้งชื่อแท่นบูชานี้ว่า “พระยาร์เวห์คือธงชัยของข้าพเจ้า” ๑๖ เขาพูดว่า “ชูธงชัยของพระยาร์เวห์ไว้” พระยาร์เวห์จะทำสงครามกับพวกอามาลีคตลอดไปทุกรุ่น”

คำแนะนำจากพ่อตาของโมเสส

(ฉบบ. ๑:๙-๑๘)

๑๘ ๑ เยโร นักบวชของมีเดียน ซึ่ง เป็นพ่อตาของโมเสส ได้ยินเรื่องทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทำให้กับโมเสส และอิสราเอลคนของพระองค์ รวมทั้งเรื่องที่พระยาร์เวห์ได้นำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ ๒ เยโร พ่อตาของโมเสส ได้พาติบโป ราห์เมียของโมเสสมา หลัง จากที่โมเสสได้ส่งเมียของ เขากลับไปอยู่กับเยโร ๓ เยโรได้พาลูกชายทั้งสองของ นางมา ด้วย คนหนึ่งชื่อ เกอร์โซม †เพราะโมเสสพูดว่า “ผมเป็นคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในแดน ดินของคนอื่น” ๔ อีกคนหนึ่งชื่อเอ ลีเย เซอร์ ‡เพราะโมเสสพูดว่า “พระเจ้าของพ่อผมคือผู้ที่ช่วยเหลือผม และพระองค์ได้ช่วยชีวิตผมให้พ้นจากคม ดาบของฟาโรห์” ๕ เยโรพ่อตาของโมเสส ลูกชายทั้งสองของโมเสส และเมียของโมเสส ไปหาโมเสสที่ค่าย ซึ่งตั้งอยู่ในที่เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้ง ที่ภูเขาของพระเจ้า ¶

๖ เยโรส่งคนไปบอกโมเสสว่า “เรา เยโร พ่อตาของท่าน กำลังจะมาหาท่าน พร้อมกับพาเมียของท่าน และลูกชายสองคนของนางมาด้วย”

๗ โมเสสออกมาพบกับพ่อตาของเขา เขาก็มกราบลงและจูบเยโร หลังจากที่พวกเขาทักทายกันเรียบร้อยแล้ว พวก เขาก็เข้าไปในเต็นท์ ๘ โมเสสได้เล่าให้พ่อตาฟังว่า พระยาร์เวห์ได้ทำอะไร บ้างต่อฟาโรห์และคนอียิปต์ เพื่อช่วยชาวอิสราเอล รวมทั้งความยากลำบากที่ชาวอิสราเอลต้อง พบในระหว่าง

ทาง และพระยาร์เวห์ได้ช่วยพวก เขาไว้ อย่างไร

๙ เยโรก็ดีใจกับสิ่ง ดิๆทั้งหมด ที่พระยาร์เวห์ได้ทำให้กับคนอิสราเอล เมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวก เขาพ้นจากเงื้อมมือของชาวอียิปต์ ๑๐ เยโรพูดว่า สรรเสริญพระยาร์เวห์ ที่ได้ช่วยชีวิตพวก ท่านให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวอียิปต์

และจากเงื้อมมือของฟาโรห์ ๑๑ ตอน นี้ ข้าพเจ้ารู้แล้วว่าพระยาร์เวห์ยิ่งใหญ่กว่าพระอื่นๆทั้งหมด

เพราะพระองค์ได้ช่วย เหลือประชาชนให้พ้นจากการกดขี่ของชาวอียิปต์ ตอน ที่ชาวอียิปต์ได้ทำต่อคนอิสราเอลอย่างเยอหยิ่งจองหอง

๑๒ เยโร พ่อตาของโมเสส นำพวกเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชา มาถวายให้กับพระเจ้า อา โรนและพวกผู้ อาวุโสของอิสราเอลทั้งหมด ก็ได้มาร่วมกินอาหารกับพ่อตาของโมเสส ต่อหน้าพระเจ้า

๑๓ วันต่อมา โมเสสนั่งตัดสินคดีให้กับผู้คน มีคนยื่นห้อมล้อมโมเสสตั้งแต่เช้าจนเย็น

๑๔ พ่อตาโมเสสเห็นทุก อย่างที่โมเสสได้ทำให้กับประชาชน เขาถามโมเสสว่า “ท่านกำลังทำอะไรให้ประชาชนเหล่า นี้อยู่ หรือทำไม่ท่านถึงนั่งอยู่คนเดียว ในขณะ ที่คนอื่นๆต่างก็ยื่นห้อมล้อมท่านตั้งแต่เช้าจนเย็น”

๑๕ โมเสสตอบพ่อตาไปว่า “คนเหล่า นี้ มาหาผม เพื่อให้ผมช่วยสอบถามพระเจ้า ๑๖ เมื่อพวก เขาทะเลาะกัน พวก เขาจะมาหาผม ให้ผมช่วยตัดสิน เพราะผมเป็นคนสอนให้ทุก คนรู้จักเกี่ยวกับกฎและระเบียบของพระเจ้า”

๑๗ พ่อตาโมเสสจึงพูดว่า “ที่ท่านกำลังทำอยู่นี้ มันไม่ดี ๑๘ เพราะทั้ง ท่านและคนพวก นั้นจะหมดแรงไปก่อนแน่ เพราะงานมันยาก

* ๑๗:๑๖ ชูธงชัยของพระยาร์เวห์ไว้ หรืออาจจะแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “พวกมันชูกัปันต์ต่อต้านบัลลังก์ของพระยาร์เวห์” หรือ “ข้าพเจ้า (โมเสส) ได้ยกมืออธิษฐานต่อหน้าบัลลังก์ของพระยาร์เวห์”

† ๑๘:๓ เกอร์โซม ชื่อนี้เหมือนคำในภาษาฮีบรู หมายถึง “คนแปลกหน้าที่นั่น”

‡ ๑๘:๔ เอลีเยเซอร์ หมายถึง “พระเจ้าช่วยเหลือเรา”

¶ ๑๘:๕ ภูเขาของพระเจ้า คือ “ภูเขาโฮเรบ” หรือเรียกอีกชื่อว่า “ภูเขาซีนาย”

เกิน ไปสำหรับท่าน ท่านทำคน เดียวไม่ได้ หรือก ๑๙ ฟังนะ เราจะให้คำ แนะนำกับท่าน เพื่อพระเจ้าจะอยู่กับ ท่าน ท่านคือตัวแทน ของประชาชนต่อ หน้าพระเจ้า ที่จะเอาเรื่อง ได้ เถียงของพวก เขาไปบอกกับพระเจ้า ๒๐ ท่านสามารถสอนกฎและระเบียบต่างๆให้ กับพวกเขาได้ และบอกให้พวก เขารู้ถึงทาง ที่พวก เขาควรจะได้และสิ่ง ที่พวก เขาควร จะทำ ๒๑ ให้ท่านเลือกคนจากท่ามกลางพวก เขาทั้งหมดมา เลือกคนที่มีความสามารถ ที่ นับถือพระเจ้า ซื่อสัตย์ และเกลียดการ รับ สินบน ให้ท่านแต่งตั้งคนพวก นี้ เป็นเจ้า หน้าทีดูแลคนเหล่านั้น มีทั้งเจ้าหน้าที่ที่ดูแล คนเป็นพันธ เป็นร้อย คนเป็นห้าสิบ และ คนเป็นสิบ ๒๒ เจ้าหน้าทีพวกนี้ จะตัดสินคดี ให้กับคนพวก นั้นตลอดเวลา เรื่องใหญ่ๆ พวก เขาถึงค่อยเอามาให้ท่านตัดสิน เรื่อง เล็กๆพวก เขาก็ตัดสินเอง มันจะ ใต้ง่าย ขึ้น สำหรับตัวท่าน และพวก เขาก็จะช่วยแบ่งเบาร ภาระให้กับท่าน ๒๓ ถ้าท่านทำอย่างนี้ ตามที่ พระเจ้าสั่งให้ท่านทำ ท่านจะได้มีเรี่ยวแรงที่ จะทำงานต่อ ไปได้ และคนพวก นี้ก็จะแยก ย้ายกลับบ้านอย่างสงบสุข”

๒๔ โมเสสฟังสิ่ง ที่พอตาพูด และทำ ตามที่ เขาบอกทุก อย่าง ๒๕ โมเสสได้เลือกคนที่มี ความสามารถจากชาวอิสราเอล และแต่งตั้ง ให้พวก เขาเป็นหัวหน้าดูแลประชาชน มีทั้ง เจ้า หน้าทีที่ดูแลคนพันธ คนบั้ง ร้อย คนบั้ง ห้า สิบคนบั้ง และสิบ คนบั้ง ๒๖ พวก เขา ตัดสินคดีให้ กับประชาชนตลอดเวลา คดี ยากๆพวก เขาจะเอามาให้โมเสสตัดสิน ส่วน คดีเล็กๆทั้งหลายพวก เขาตัดสินเอง

๒๗ แล้วโมเสสก็ส่งพอตาของ เขาไป แล้ว เขาก็ได้กลับไปยังประเทศของตน

ข้อตกลงของพระเจ้ากับชาวอิสราเอล

๑๙ ชาวอิสราเอลได้เดิน ทางมาถึงที่ เปเลาเปเลียวแห่ง แล้งชีนายในเดือน ที่ สาม หลังจาก ที่พวก เขาออกจากอียิปต์ ๒ พวก เขาเดินทางจากตำบลเรฟิม มาถึงที่ เปเลาเปเลียวแห่ง แล้งชีนาย และตั้งค่ายอยู่ที่ นั้น ขณะที่พวก เขาตั้ง ค่ายอยู่ที่นั้นตรงข้าม กับภูเขา ๓ โมเสสได้ขึ้นไปบนภูเขา และพระ ยาร์เวห์เรียกเขาจากยอด เขาว่า “เจ้าต้อง บอกกับชาวอิสราเอลลูกหลานของยาโคบว่า

“ตัวเจ้าเองได้เห็นแล้วว่า เราได้ทำยังไง กับอียิปต์ เราได้ยกพวก เจ้าขึ้นบนปีกของ พวกนกอินทรี และพามาหาเรา “ต่อไปนี้ ถ้า พวก เจ้าเชื่อ ฟังเราอย่างแท้จริง และรักษา คำมั่นสัญญาของเรา พวก เจ้าจะเป็นของ รัก ของ หวงที่มี ค่าของ เราท่ามกลางชนชาติทั้ง หลาย เพราะทุก สิ่งทุกอย่างบนโลก นี้เป็น ของเรา ๖ พวก เจ้าจะเป็นอาณาจักรของพวก นักบวช และเป็นชนชาติที่ศักดิ์สิทธิ์ให้กับเรา เจ้าจะต้องเอาค่า พุดเหล่านี้ นี้ไปบอกกับลูก หลานของอิสราเอล”

๗ โมเสสจึงเรียก ตัวผู้ อาวุโสชาวอิสราเอล มาชุมนุมกัน และบอกพวก เขาก็ยก กับค่า พุดทั้งหมดที่พระ ยาร์เวห์ได้สั่งเขา มา “คน พวก นั้นต่างตอบเป็นเสียง เดียวกันว่า “พวก เราจะทำตามที่พระ ยาร์เวห์บอกทุกอย่าง”

แล้วโมเสสก็เอาค่า พุดทั้งหมดของชาว อิสราเอลไปบอกกับพระ ยาร์เวห์ “พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เราจะมาหาเจ้าใน ก้อน เมฆที่หนา ทึบ เพื่อประชาชนจะได้ยิน เมื่อเราพูดกับ เจ้า และพวก เขาจะ ได้เชื่อ ตลอดไป”

โมเสสได้บอกกับพระ ยาร์เวห์ถึงสิ่งที่ชาว อิสราเอลพูดทั้งหมด

๘ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ไปหา ประชาชนพวก นั้น วัน นี้และพรุ่ง นี้ให้เจ้าไป เตรียมตัวพวก เขาเพื่อเข้า ฝ่า และเรียก ให้พวก เขาซัก เสื้อผ้าให้สะอาด ๙ ในวันที่ สาม พวก เขาต้องพร้อมแล้ว เพราะในวันที่ สยามนั้น พระ ยาร์เวห์จะลงมาให้ประชาชน ทั้งหมดเห็นบนภูเขาซี นาย ๑๐ เจ้าจะต้อง กันเขตไว้ให้รอบภูเขา นั้น และบอกกับ ประชาชนว่า “ระวังให้ ดี อย่าได้ขึ้นไปบน ภูเขานั้น หรือไปแตะต้องถูกมุม ไคของภูเขา ถ้าใครแตะ ต้องถูกภูเขา นั้น เขาจะต้อง ตาย ๑๑ อย่าให้ใครไปแตะ ต้องคนที่ไปแตะถูก ภูเขา นั้น เขาต้องถูกหินขว้างหรือถูกยิงด้วย ธนู ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ ก็ต้องตายทั้ง นั้น แล้วเมื่อมีเสียง แตร เขาสัตว์ดังขึ้น พวก เขาจึงขึ้นมาบนภูเขานั้นได้”

๑๒ โมเสสจึงลงมาจากภูเขา มหา ประชาชนพวก นั้น โมเสสได้เตรียมตัวพวก เขาให้เข้า ฝ่าพระองค์ และพวก เขาก็ซัก เสื้อผ้าของพวก เขาด้วย

๑๕ แล้วโมเสสก็บอกกับประชาชนว่า “ในสามวันนี้ ให้เตรียมพร้อมทุกอย่าง และห้ามตัดต้องตัวผู้หญิงเด็ดขาด”

๑๖ ในตอนเช้าของวันที่สาม ได้เกิดฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และมีเมฆหนาที่บอญูเขา และมีเสียงแตรดัง สนั่น ประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในค่าย ต่างกลัวจนตัว สั่น ๑๗ โมเสสจึงนำประชาชนออกจากค่าย มาพบพระเจ้า พวกเขาเยินยออยู่ที่ตีนเขา ๑๘ ภูเขาซึ่งนายทั้งลูก ก็ถูกปกคลุมไปด้วยควันไฟ เพราะพระยาห์เวห์ได้ลงมาที่ภูเขานี้ในรูปแบบของไฟ ควันของมันทุ้ง ขึ้นเหมือนออกจากเตาเผา แล้วภูเขาทั้ง ลูกก็สันสะเทือนอย่าง แรง ๑๙ เสียงแตรก็ยิ่งดังขึ้นเรื่อยๆ โมเสสพูดกับพระเจ้า และพระองค์ตอบเขาด้วยเสียงฟ้าร้อง

๒๐ พระ ยาห์เวห์ลงมาอยู่บนยอด เขาซีนาย พระองค์เรียกโมเสสขึ้นไปบนยอด เขาโมเสสจึงขึ้นไป

๒๑ พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ลงไปเตือนประชาชน เพื่อพวกเขาจะ ได้ไม่ฝ่าขึ้นมาดูพระ ยาห์เวห์ แล้วทำให้หลาย คนต้องตาย ๒๒ ให้บอกพวกนักบวชที่จะเข้ามาใกล้กับพระ ยาห์เวห์ด้วยว่า พวกเขาจะต้องเตรียมตัวเข้าเฝ้าพระยาห์เวห์ พระองค์จะได้ไม่ลงโทษพวกเขา”

๒๓ โมเสสบอกพระ ยาห์เวห์ว่า “คนพวกนั้นขึ้น มาบนภูเขาซีนายไม่ได้หรอก เพราะพระองค์เองได้เตือนพวก เราแล้วว่า ให้พากันเขตไว้รอบๆภูเขา นี้ และทำให้ภูเขานี้ คักคิลิทธิ”

๒๔ พระยาห์เวห์บอกโมเสสว่า “ลงไปพาอาโรนขึ้นมากับเจ้าด้วย แต่อย่าให้พวกนักบวชหรือคน อื่นๆฝ่าขึ้นมาหาพระ ยาห์เวห์ ไม่อย่างนั้นพระยาห์เวห์จะทำโทษพวกเขา”

๒๕ โมเสสจึงลงไปหาประชาชน และพูดกับพวกเขา

บัญญัติสิบประการ

(ฉฉป. ๕:๑-๒๑)

๑ พระเจ้าพูดว่า
๒๐ ๒ “เราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า เราได้นำเจ้าออกมาจากแผ่นดิน อียิปต์ ออกมาจากการเป็นทาสนั้น

๓ เจ้าต้องไม่มีพระอื่นนอกจากเรา

๔ เจ้าต้องไม่สร้างรูป เคารพหรือรูปเหมือนอะไรที่มีอยู่ในท้องฟ้าเบื้อง บนหรือในโลกเบื้อง ล่าง หรือในน้ำใต้พื้นดิน ๕ เจ้าต้องไม่กราบไหว้หรือบูชาสิ่งเหล่านี้ เพราะเราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า เราเป็นพระเจ้าที่หึงหวง บาปของพ่อเจ้าที่ทำ ไว้ เราจะลงโทษพวกเขาไปสาม สี่ชั่วคน คือคนเหล่านั้ นที่เกลียดเรา ๖ ส่วนคนที่รัก เราและรักษา คำสั่งต่างๆของเรา เราจะรักลูก หลานของเขาไปเป็นพันๆรุ่น *

๗ เจ้าต้องไม่อ้างชื่อพระ ยาห์เวห์ พระเจ้าของ เจ้าเล่นๆ เพราะพระยาห์เวห์จะไม่ถือว่าคนนั้น ไร้ความผิด ที่อ้างชื่อของพระองค์มาสาบานกันเล่นๆ

๘ อย่าลืมที่จะถือวัน หยุดทางศาสนาเป็นวันคักคิลิทธิ ๙ ในช่วงหกวันแรก ของแต่ละอาทิตย์ เจ้าก็ทำงานได้ตามปกติ

๑๐ แต่ในวันที่ เจ็ด เป็นวัน หยุดพักผ่อน ที่อุทิศให้กับพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของ เจ้า เจ้าต้องไม่ทำงานอะไรเลยในวันนี้ ทั้งเจ้า ลูกชาย ลูกสาว ทาสชาย ทาสหญิง สัตว์ทุกตัว หรือแม้แต่คนต่างชาติที่อาศัยร่วมกับ เจ้า ๑๑ เพราะพระยาห์เวห์ได้สร้างท้องฟ้า พื้น ดิน และมหาสมุทร รวมทั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในพวกมัน เป็นเวลาหกวัน แต่พระองค์หยุดพัก ผ่อนในวันที่ เจ็ด นั่นเป็นเหตุที่พระยาห์เวห์ ถึงได้ช่วยพวกวันที่เจ็ดและตั้งให้มันเป็นวันคักคิลิทธิ

๑๒ ให้เคารพพ่อ แม่ของ เจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้มีชีวิตยืนยาวบนแผ่นดินที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้ากำลังให้กับเจ้า

๑๓ ห้ามฆ่าคน

๑๔ ห้ามมีชู้กับคู่เมียคนอื่น

๑๕ ห้ามขโมย

๑๖ ห้ามเป็นพยาน เท็จปรักปรำเพื่อนบ้านของเจ้า

๑๗ ห้ามโลภอยาก ได้บ้านของคน อื่น ห้ามโลภอยาก ได้ของของเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะ เป็นเมียของเขา ทาสชายหญิง ิว

* ๒๐:๖ ส่วนคน ... พันๆรุ่น หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “แต่เราจะแสดงความเมตตาแก่ประชาชนเป็นพันๆคนที่รักเราและเชื่อฟังคำสั่งต่างๆของเรา”

ลา หรืออะไรก็แล้ว แต่ที่เป็นของเพื่อนบ้าน”

ประชาชนเกรงกลัวพระเจ้า

(ฉธบ. ๕:๒๒-๓๓)

๑๘ประชาชนทั้งหมดต่างเห็นฟ้าร้อง ฟ้าผ่า และได้ยินเสียงแตรเขาสัตว์ รวมทั้งเห็นควันบนภูเขา พวกเขาจึงกลัวจนตัวสั่น และยืนอยู่ห่างๆ ๑๙พวกเขาพูดกับโมเสสว่า “ท่านพูดกับพวกเราเถอะ เพื่อพวกเราจะจะได้ฟังอย่าให้พระเจ้าพูดกับพวกเราเลย เพราะพวกเรากลัวว่าเราอาจจะต้องตาย”

๒๐โมเสสบอกคนเหล่านั้นว่า “อย่ากลัวไปเลย พระเจ้าลงมาเพื่อทดสอบพวกท่านเพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงพระองค์และไม่ทำบาป”

๒๑ประชาชนต่างยืนอยู่ห่างๆ แต่โมเสสเดินเข้าไปหาก่อน เมฆหนา ที่บนนั้น ที่มีพระเจ้าอยู่ ๒๒พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้บอกกับลูกหลานอิสราเอลอย่างนี้ว่า ‘พวกเจ้าได้เห็นแล้วว่า เราได้พูดกับเจ้าจากฟ้าสวรรค์’ ๒๓พวกเจ้าต้องไม่สร้างพระอื่น ๆ จากเงินและทองให้กับตัวเอง เพื่อเอามานบูชาพร้อมๆกับบูชาเรา

๒๔แต่ให้เจ้าสร้างแท่นบูชาที่ทำจากดินให้เรา และให้พวกเจ้าเอาแกะและวัวของเจ้า มาถวายเป็นเครื่องเผาบูชา และเครื่องสังสรรค์บูชา ให้เจ้าทำอย่างนี้ในทุกๆที่ที่เราจะให้เอ่ยชื่อของเราในการนมัสการ เราจะมาหาเจ้าและอวยพรเจ้า ๒๕แต่ถ้าเจ้าจะสร้างแท่นบูชาที่ทำจากหินให้เรา เจ้าต้องไม่เอาหินที่ตัดแต่งแล้วมาใช้ เพราะถ้าพวกเจ้าใช้สั้วตัดแต่งมัน เจ้าก็ทำให้มันเสื่อมไป ๒๖เจ้าจะต้องไม่ทำบันไดไว้เดินขึ้น ไปบนแท่นบูชา เพื่อเจ้าจะได้ไม่ไต่ตอนอยู่บนนั้น”

กฎและคำสั่งอื่น

๑ ต่อไป นี่คือกฎต่างๆที่เจ้าจะต้องบอกให้พวกเขา^๑

๒๑

๒เมื่อเจ้าซื้อทาสชาวฮีบรู^๑ มาคนหนึ่ง เขาจะเป็นทาสรับใช้เจ้าเป็นเวลาหกปี แต่ในปีที่เจ็ด เขาจะได้ รับอิสระโดยไม่มี ต้องจ่ายเงิน^๒ ถ้าเขามาคนเดียว เขาก็จะไปคนเดียว ถ้าเขาแต่งงาน เมียของเขาจะไปกับเขาด้วย^๓ ถ้านายเขาเป็นคนหาเมียให้กับเขา และนางได้เกิดลูกชายหรือลูกสาวให้กับเขา เมียกับลูกๆของเขาจะเป็นของเจ้านาย ส่วนชายคนนั้นจะออกไปได้แค่คนเดียว

๔ถ้าทาสคนนั้นพูดว่า “ผมรักเจ้านาย ผมรักเมียและลูกๆของผม ผมจะไม่ออกไปเป็นอิสระ”^๕ เจ้านายของเขาจะต้องนำตัวเขาไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้า โดยพาเขาไปที่ประตูหรือเสา ประตู และเจ้านายของเขาจะเอาเหล็กหมาด^๖ เจาะที่หูของทาสคนนั้น เขาจะเป็นทาสรับใช้นายของเขาไปตลอดชีวิต

๗ถ้าชายคนหนึ่งขายลูกสาวไปเป็นทาสนางจะไม่ได้ออกไปเป็นอิสระเหมือนกับพวกทาสชาย^๘ ถ้าเจ้านายเอานางมาเป็นเมียน้อยแล้วเกิดไม่ชอบใจนางขึ้นมา เขาต้องยอมให้พ่อ นางมาชื้อนางคืนกลับไป แต่เขาจะต้องไม่ขายนางให้กับคนต่างชาติ ถ้าทำอย่างนั้นถือว่าเป็นการไม่ซื่อสัตย์กับนาง^๙ ถ้าเขายกนางให้กับลูกชายของเขา เขาจะต้องทำกับนางเหมือนกับนางเป็นลูกสาว

๑๐ถ้าชายคนนั้นเอาเมียอีกคนหนึ่ง เขาจะต้องไม่ลดอาหาร และเสื้อผ้าของเมียเก่า เขาต้องมีเพศสัมพันธ์กับนางเหมือนเดิม ๑๑แต่ถ้าเขาไม่ให้สามอย่างนี้กับนาง นางก็ออกไปเป็นอิสระได้ โดยไม่ต้องจ่ายเงิน

๑๒ถ้าคนหนึ่งทำร้ายอีกคนถึงตาย คนนั้นจะต้องถูกประหาร^{๑๓} แต่ถ้าเขาไม่ได้ตั้งใจฆ่าคนนั้น แต่เป็นเพราะพระเจ้าทำให้เกิดขึ้น เราจะจัดสถาน ที่หนึ่งให้ เป็นที่ให้เขาหนีไปอยู่^{๑๔} แต่ถ้าคนหนึ่งโกรธเป็นไฟเป็นไฟต่อเพื่อนบ้าน แล้วยั้งวางแผนและฆ่าเพื่อนบ้านตาย เจ้าต้องเอาตัวเขาออกไปจากแท่นบูชาเรา^{๑๕} และประหารเขาเสีย

๑๕คนที่ทำร้ายพ่อแม่จะต้องถูกประหาร

^๑๒๑:๒ ฮีบรู หรือ ชาวอิสราเอล

^๒๒๑:๖ เหล็กหมาด เครื่องมือชนิดหนึ่งทำจากเหล็กใช้เจาะสิ่งของให้เป็นรูด้วยการบีบ

^๓๒๑:๑๕ แท่นบูชาเรา โຕะหรือพื้นที่ยกสูงขึ้นสำหรับตั้งของบูชา ถือเป็นสถานที่พิเศษที่คนบริสุทธิ์สามารถวิ่งไปหลบเพื่อความปลอดภัยได้

^{๑๖} คนที่ลักพาตัวคนอื่น จะต้องถูกประหาร ไม่ว่าเขาจะขายคนที่เขาลักพาตัวไป หรือคนนั้นยังคงอยู่ในมือเขาก็ตาม

^{๑๗} คนที่สาปแช่งพ่อแม่จะต้องถูกประหาร

^{๑๘} เมื่อคนหนึ่งตีอีกคน หนึ่งด้วยหินหรือกำปั้น ตอนที่ต่อสู้กัน และคนนั้นไม่ตาย แต่ต้องนอนอยู่เฉยๆ ^{๑๙} ถ้าคนนั้นสามารถลุกขึ้น มาเดินรอบๆ ด้วยไม้เท้าได้แล้ว คนที่ทำร้ายเขาก็จะพ้นผิด แต่เขาจะต้องจ่ายค่าเสียหาย เวลาให้กับคนเจ็บในระหว่างที่รักษาตัวอยู่

^{๒๐} เมื่อเจ้า นายเอาไม้เท้าตีทาส หญิงหรือทาสชายของเขาตายคามือ เจ้านายคนนั้นจะต้องถูกลงโทษ ^{๒๑} แต่ถ้าทาสคนนั้นไม่ตาย และดี ขึ้นในวันสองวัน เจ้านายคนนั้นก็ไม่ต้องถูกลงโทษ เพราะถือว่าเป็นเงินของเขา

^{๒๒} เมื่อมีคนต่อสู้กัน และไปทำร้ายถูกหญิงที่กำลังท้องอยู่ และทำให้หญิงนั้นแท้งลูก แต่นางไม่เป็นอันตรายอย่างอื่น ชายคนนั้นจะต้องถูกปรับ เป็นเงินตามจำนวนที่สามีของนางเรียกร้อง และตามคำสั่งของผู้ตัดสิน ^{๒๓} แต่ถ้าหญิงคนนั้นบาดเจ็บอย่างอื่นด้วย ต้องใช้ชีวิตแลกด้วยชีวิต ^{๒๔} ตาต่อตา ฟันต่อฟัน มือต่อมือ ขาต่อขา ^{๒๕} รอยไหม้ต่อรอยไหม้ แผลต่อแผล รอยช้ำต่อรอยช้ำ

^{๒๖} เมื่อเจ้า นายทำร้ายถูกดวงตาของทาสชายหรือ หญิงจนตาบอด เขาต้องปล่อยทาสคนนั้นไปเป็นอิสระ เพราะสิ่งที่เขาทำกับตาของทาสนั้น ^{๒๗} ถ้าเขาตีทาสชายหรือหญิงจนฟันหัก เขาต้องปล่อยทาสคนนั้นเป็นอิสระ เพราะสิ่งที่เขาทำกับฟันของทาสนั้น

^{๒๘} ถ้าวัวขวิดชายหรือหญิงจนตาย จะต้องเอาหินขว้างวัวตัวนั้นจนตาย และห้ามเอาเนื้อของมันมากินด้วย แต่เจ้าของวัวจะพ้นผิด ^{๒๙} แต่ถ้าวัวตัวนั้นเคยขวิดคนมาแล้ว และมีคนเตือนเจ้าของวัวตัวนั้นแล้ว แต่เขาไม่ได้ขังมันไว้ แล้วมันไปขวิดคนตาย เขาต้องเอาหินขว้างวัวตัวนั้นจนตาย และเจ้าของวัวจะต้องถูกประหารด้วย ^{๓๐} แต่ถ้ามีการตั้งค่าไถ่ตัว เจ้าของวัว ต้องจ่ายเงินค่าไถ่สำหรับชีวิตของเขา ตามจำนวนเงินค่าไถ่ที่ตั้งไว้

^{๓๑} ถ้าวัว นั้นขวิดลูกชายหรือลูกสาวใครตาย ก็ใช้กฎเดียวกันนี้จัดการกับเจ้าของวัว

^{๓๒} ถ้าวัวขวิดทาส ชายหรือทาส หญิงของคนอื่นตาย เจ้าของวัวต้องจ่ายเงินสามสิบเชเชล^{*} ให้เจ้าของทาส และวัวตัวนั้นจะต้องถูกหินขว้างจนตาย

^{๓๓} ใครที่เปิดฝาบ่อน้ำทิ้งไว้ หรือขุดบ่อน้ำแล้วไม่ห่อะโรปิด มัน แล้วมีวัวหรือลาตกลงไปตาย ^{๓๔} เขาจะต้องจ่าย เงินชดใช้ให้เจ้าของสัตว์ แต่สัตว์ที่ตายนั้นจะตกเป็นของเจ้าของบ่อน้ำ

^{๓๕} ถ้าวัวใครไปขวิดวัวของเพื่อนบ้านจนตาย พวกเขาจะต้องขายวัวที่ยังมีชีวิตอยู่ และเอาเงินมาแบ่งกันคนละครึ่ง และพวกเขาถือเอาเนื้อ วัวตัวที่ตาย นั้นมาแบ่งกันด้วย

^{๓๖} แต่ถ้ารู้กันไปทั่วว่า วัวตัวนั้นชอบขวิด แต่เจ้าของไม่ยอมขังมันไว้ เจ้าของวัวตัวนั้นจะต้องชดใช้วัวตัวใหม่ให้ แต่วัวตัวที่ตายก็จะเป็นของ เขา เมื่อมีคนขโมยวัวหรือแกะไปฆ่า หรือไปขาย เขาจะต้องชดใช้ ถ้าขโมยวัวหนึ่ง ตัวต้องชดใช้ด้วยวัวห้าตัว ถ้าขโมยแกะหนึ่งตัวต้องชดใช้ด้วยแกะสี่ตัว

กฎเกี่ยวกับการชดใช้

^{๑-๔} ถ้าขโมยถูกจับและถูกตีจนตาย **๒๒** ในขณะที่ที่กำลังบุกเขาไปในบ้าน ตอนกลางคืน คนเขาก็ไม่มีความผิด แต่ถ้าฆ่าในตอนกลางวัน คนที่ฆ่าก็จะมีความผิด เป็นฆาตกร ถ้าจับขโมยไม่ได้ ขโมยนั้นจะต้องชดใช้เต็มจำนวน ถ้าเขาไม่มีจะชดใช้ เขาจะต้องถูกขายไปเป็นทาส เพราะการขโมยนั้น ถ้าสิ่งที่เขาขโมยมา ไม่ว่าจะป็นวัวตัวผู้ ลา หรือแกะ ยังมีชีวิตอยู่ เขาต้องชดใช้เป็นสองเท่า

^๕ ถ้าใครปล่อยให้สัตว์ของเขาเข้าไปทำลายท้องทุ่งหรือไร่ ร่องุ่นของคนอื่น หรือปล่อยให้ฝูง สัตว์ของเขาเข้าไปกินหญ้าในท้องทุ่งของคนอื่น เขาต้องเอาของที่ดีที่สุด ในทุ่งนา และไร่ ร่องุ่นของเขาเองมาชดใช้ให้กับคนที่ได้รับความเสียหายนั้น

^๖ ถ้าใครจุดไฟเผาพงพนาม แล้วลามไปเผา กองข้าวหรือรวงข้าว หรือทุ่งนาของคนอื่น เขาจะต้องชดใช้สิ่งที่ถูกเผาไปนั้น

^๗ ถ้าใครฝากเงินหรือสิ่งของไว้กับเพื่อนบ้าน และมันถูกขโมยไปจากบ้านของเพื่อนคนนั้น ถ้าจับขโมยได้ ขโมยนั้นจะต้องชดใช้

*๒๑:๓๒ เงินสามสิบเชเชล เป็นราคาสำหรับทาสคนใหม่ หนึ่งเชเชล เท่ากับ ๑๖.๔ กรัม

ให้เต็มจำนวน ๘ แต่ถ้าจับขโมยไม่ได้ ต้องเอาเจ้าของบ้านไปอยู่ต่อ หน้าพระเจ้า เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นเจ้าของบ้านหรือ เปล่าที่ขโมยทรัพย์สินของเพื่อนบ้านไป

๙ ถ้าเกิดการได้ เลียงกันขึ้นเมื่อเจอของที่หาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวัวตัวผู้ ลา แกะ เสื้อผ้า หรืออะไรก็ตามที่หายไป ถ้าต่างคนต่างบอกว่า “นี่ของฉัน” ทั้งสองคนจะต้องไปพบพระเจ้า คนที่พระเจ้าตัดสินว่าเป็นคนผิด จะต้องชดใช้ให้กับเพื่อนบ้านของเขาสองเท่า

๑๐ ถ้ามีใครฝาก ลา หรือวัวตัวผู้ หรือแกะ หรือสัตว์ชนิดไหนก็ตาม ไว้กับเพื่อนบ้าน แล้วมันเกิดตายไป หรือบาดเจ็บหรือมีใครไล่ต้อนไป โดยไม่มีใครเห็น ๑๑ ทั้งสองคนจะต้องไปสาบานต่อพระ ยาร์เวห์ เพื่อพิสูจน์ว่าเขาเอาทรัพย์สินของเพื่อนบ้านไปหรือ เปล่า เจ้าของสัตว์นั้นจะต้องยอมรับการสาบาน นี้ และเพื่อนบ้านคน นั้นก็ไม่ ต้องชดใช้อะไรเลย ๑๒ แต่ถ้าเพื่อนบ้านคนนั้นขโมยสัตว์นั้นไป จริง เขาจะต้องชดใช้ให้กับเจ้าของสัตว์ ๑๓ ถ้าสัตว์ปามาฉีกเนื้อสัตว์นั้น เพื่อนบ้านคนนั้นจะต้องเอาซากสัตว์มาให้ดู เขาก็ไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย

๑๔ แต่ถ้ามีใครขอยืมอะไรจากเพื่อนบ้าน และมันเกิดได้รับบาดเจ็บหรือตายขึ้นมา ในขณะที่เจ้าของไม่ อยู่ เขาจะต้องชดใช้เต็มจำนวน ๑๕ แต่ถ้าเจ้าของอยู่ ด้วย เขาก็ไม่ต้องชดใช้ให้ แต่ถ้าคนๆ นั้นเขาสัตว์นั้นมา เขาก็ไม่ต้องชดใช้ เพราะค่าเช่าที่พอสำหรับค่าชดใช้แล้ว

๑๖ ถ้าชาย ใดล่อลวงหญิง สาวบริสุทธิ์ที่ยังไม่ได้หมั้น หม้าย และได้มีเพศสัมพันธ์กับนาง ชายคน นั้นจะ ต้องจ่ายค่าสินสอดเต็มจำนวน เพื่อรับนางมาเป็นเมีย ๑๗ แต่ถ้าพ่อของนางหัว ทุตติตติน ซาตกก็ ไม่ยอมยกนางให้กับชายคน นั้น เขาก็ยังจะ ต้องจ่ายค่าชดใช้เท่ากับค่าสินสอดของหญิงบริสุทธิ์

กฎอื่นๆ

๑๘ หญิงคน ไหนที่เป็นแม่มดหมอมผี ต้องตาย

๑๙ ใครร่วมเพศกับสัตว์ คน นั้นจะต้องถูกประหาร

๒๐ ใครเช่น ไหว้พวกพระ อื่นที่ไม่ใช่พระ ยาร์เวห์ ต้องถูกประหาร

๒๑ เจ้าต้องไม่ทารุณหรือข่มเหงคนต่างชาติ เพราะว่าพวก เจ้าก็เคยเป็นคนต่างชาติในแผ่นดินอียิปต์มาก่อน

๒๒ พวก เจ้าต้องไม่ทำร้ายหญิง หม้ายหรือเด็กกำพร้า ๒๓ ถ้าเจ้าทำร้ายพวกเขา พวกเขาก็จะมาร้อง ทุกข์กับเรา และเราก็จะฟังเสียงร้องทุกข์ของพวกเขา ๒๔ เราจะโกรธและเราจะฆ่าพวก เจ้าด้วยดาบ เมียพวก เจ้าก็จะกลายเป็นหม้าย ลูกของพวก เจ้าก็จะกลายเป็นเด็กกำพร้า

๒๕ ถ้าเจ้าให้คนจนในหมู่คนของ เรายืมเงิน เจ้าต้องไม่ทำตัวเป็นเจ้า หนี้เขา และห้ามติดดอกเบียเขาด้วย ๒๖ ถ้าเจ้ายึดเสื้อของเพื่อนบ้านไว้เป็นมัดจำ เจ้าต้องคืนเสื้อ นั้นให้กับเขาก่อนอาทิตย์ตกดิน ๒๗ เพราะมันเป็นผ้า ผืนเดียวที่เขาเอา ไว้ห่มร่างกาย แล้วกลางคืนเขาจะเอาอะไรหม่นนอน เมื่อเขามาร้องทุกข์กับเรา เราก็จะฟัง เพราะเราสงสารเขา ๒๘ เจ้าต้องไม่หมิ่นประมาทพระเจ้า หรือสาปแช่งผู้นำประชาชนของเจ้า

๒๙ เจ้าจะต้องไม่เก็บผลผลิตอันอุดม สมบูรณ์ หรือนำผลไม้ที่เจ้าผลิตได้ครั้งแรก เอาไว้เอง และเจ้าต้องยกลูกชายคนโตของเจ้าให้กับเรา ๓๐ เจ้าต้องทำอย่างเดียวกันกับวัวตัวผู้และแกะของ เจ้า สัตว์หีบปีที่เพิ่งเกิดมา ให้มันอยู่กับ แม่ของมันก่อนในเจ็ดวันแรก ในวันที่แปดเจ้าถึงยกมันให้กับเรา

๓๑ พวก เจ้าจะต้องเป็นประชาชนที่อุทิศไว้ให้กับเรา เมื่อที่ถูกสัตว์ ป่าฉีกกินในท้องทุ่ง พวก เจ้าต้องไม่ เอามากิน แต่เอาไปโยนให้หมากินซะ

๓๒ เจ้าต้องไม่แพร่กระจายข่าว ลือที่ไม่จริงออกไป อย่าไปรวมมือกับคนชั่วเป็นพยานเท็จ

๓๓ เจ้าต้องไม่ทำ ชั่วเพราะอยากทำตามคนส่วนใหญ่ เจ้าต้องไม่เป็นพยาน เท็จในคดีโต้แย้ง เพื่อปิดเบือนความยุติธรรม เพราะต้องการเอาใจคนส่วนใหญ่ ๓๔ หรือเข้าข้างคนจนในคดีของเขา เพราะเห็นว่าเขาจน

๓๕ เมื่อเจ้าเผชิญไปเจอวัวตัวผู้หรือลาของศัตรูที่เดินหลง ทางมา เจ้าต้องเอาไปคืนเจ้าของมัน

๓๖ เมื่อเจ้าเห็นลาของ ศัตรู กำลังล้ม ลงเพราะแบกของ หนัก เจ้าต้องไม่ ทิ้งไว้ อย่างนั้น เจ้าต้องเข้าไปช่วยมัน

๒๓

๑ เจ้าต้องไม่แพร่กระจายข่าว ลือที่ไม่จริงออกไป

๒ เจ้าต้องไม่ทำ ชั่วเพราะอยากทำตามคนส่วนใหญ่

๓ เจ้าต้องไม่ปิดเบือนความยุติธรรม เพราะต้องการเอาใจคนส่วนใหญ่

๔ เมื่อเจ้าเห็นลาของ ศัตรู กำลังล้ม ลงเพราะแบกของ หนัก เจ้าต้องไม่ ทิ้งไว้ อย่างนั้น

๖ เจ้าต้องไม่ปล่อยให้เพื่อนบ้านที่ยากจน ไม่ได้รับความเป็นธรรมในคดีโต้แย้งของเขา
 ๗ เจ้าต้องไม่พ้อง ร้องคน อื่นในเรื่องที่ไม่เป็นจริง อย่าฆ่าคนบริสุทธิ์และคนที่ทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาเรา เพราะเราจะไม่ยกโทษให้กับคนที่ทำผิดนั้นเลย

๘ เจ้าต้องไม่รับสินบน เพราะสินบนจะทำให้คนตาบอด และบิดเบือนความยุติธรรมที่คนบริสุทธิ์ควรจะได้รับ

๙ เจ้าต้องไม่กดขี่คนต่างด้าว พวกเขาจะรู้ดีว่ามันรู้สึกยังไงที่เป็นคนต่างด้าว เพราะพวกเขาจะเคยเป็นคน ต่างด้าวมาก่อนในแผ่นดินอียิปต์

๑๐ เจ้าสามารถเพาะปลูกบนแผ่นดินของเจ้า และเก็บเกี่ยวผลผลิตของ มันในหกปี
 ๑๑ แต่ในปีที่เจ็ด เจ้าต้องปล่อยให้มัน พักห้ามเพาะปลูก ถ้ามีพืช ผลอะไรงอกออกมา ก็ทิ้งไว้ให้คนจนมาเก็บกิน ส่วนที่เหลือจากคนจน สัตว์ป่าก็จะมากิน ส่วนไร่ร่องนและไร่มะกอกของเจ้า ก็ให้ทำอย่างเดียวกัน

๑๒ ให้เจ้าทำงานเป็นเวลาหกวัน แต่ในวันที่เจ็ด ให้เจ้าหยุดพัก ผ่อน เพื่อวัวตัวผู้ และลาของ เจ้าจะ ได้พัก ผ่อนด้วย และลูกชายของทาส หญิงของ เจ้าและชาวต่างด้าวจะได้สดชื่นขึ้นด้วย

๑๓ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้บอกกับพวกเจ้านี้ ให้เชื่อฟังให้ดี และอย่าอ้างถึงชื่อของพวกพระอื่น ชื่อของพระเหล่านั้นไม่ควรจะออกมาจากปากของเจ้า

สามเทศกาลที่ต้องจัดทุกปี

(อพย. ๓๔:๑๘-๒๖; ฉับ. ๑๖:๑-๑๗)

๑๔ ในหนึ่งปี เจ้าจะต้องเฉลิมฉลองเทศกาลให้กับ เราสามครั้ง ๑๕ เทศกาลแรก จะเป็นเทศกาลขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟู เจ้าจะต้องกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟู เป็นเวลาเจ็ด วัน ในวันที่เราได้สั่งไว้ ในเดือนอาบีบ เพราะพวกเจ้าได้ออกมาจากอียิปต์ในเดือนนั้น และให้แต่ละคนนำเครื่องบูชาถวายกับเราด้วย

๑๖ เทศกาลที่สองจะเป็นเทศกาลเก็บเกี่ยว ผลผลิตแรกจากสิ่งที่ได้เพาะปลูกในท้องทุ่งของเจ้า

และเทศกาลที่ สาม จะเป็นเทศกาลเก็บเกี่ยวปลายปี จะเป็นเทศกาลเก็บรวบรวมผลผลิตจากท้องทุ่งของเจ้าตอนปลายปี

๑๗ ผู้ชายทุกคนของพวกเจ้า จะต้องมาอยู่ต่อหน้าพระ ยาคโฮเวห์ องค์เจ้าชีวิต ในสามเทศกาลนี้

๑๘ เจ้าต้องไม่ถวายขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟู ตอนที่เจ้าถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชาให้กับเรา และจะต้องเผาไหม้ของสัตว์จากเครื่องบูชาของเราในวันนั้นเลย อย่าปล่อยให้เหลือถึงวันรุ่งขึ้น

๑๙ ทุกๆ ปี เจ้าต้องเอาผลผลิตที่ดีที่สุดที่เก็บเกี่ยวครั้งแรกในปี นั้นไปยังสถานที่นมัสการพระยาคโฮเวห์ พระเจ้าของเจ้า

เจ้าต้องไม่ต้มลูกแพะในนมของแม่มัน

พระเจ้าช่วยชาวอิสราเอล ยึดแผ่นดินของตน

๒๐ เราจะส่งทูตสวรรค์ให้ไปนำหน้าเจ้า ให้ไปคุ้มครองเจ้าในระหว่างทาง และให้นำเจ้าไปยังสถานที่ที่เราได้เตรียมไว้แล้ว ๒๑ ให้เชื่อฟังและติดตามทูตสวรรค์และอย่าไปกบฏต่อเขา เพราะเขาจะไม่อภัยให้กับความผิดของพวกเจ้า เพราะเราให้อ่านากับเขาอย่างเต็มที่ ๒๒ แต่ถ้าเจ้าเชื่อฟังคำของเขาจริงๆ และทำตามทุกอย่างที่เราบอก เราจะเป็นศัตรูกับศัตรูเจ้า และจะต่อสู้กับศัตรูของเจ้า ๒๓ เมื่อทูตสวรรค์ของเรา นำหน้าเจ้าไป และนำเจ้าไปพบกับชาวอาโมไรต์ ชาวฮิตไทต์ ชาวเปอร์เซีย ชาวคานาอัน ชาวฮิวต์ และชาวเยบูนส เราจะทำลายพวกเขาเสีย

๒๔ เจ้าต้องไม่ก้มกราบพระต่างๆของพวกเขา หรือบูชาพวกมัน หรือทำตามที่เขาทำกัน แต่เจ้าจะต้องทำลายรูปเคารพของพวกเขาทิ้งเสียให้สิ้นซาก และทุบพวกเสาศักดิ์สิทธิ์ ของพวกเขาให้แตกละเอียด ๒๕ ถ้าพวกเจ้ารับใช้พระ ยาคโฮเวห์พระเจ้าของเจ้า พระองค์จะอวยพรอาหารและน้ำของเจ้า และเราจะเอาเชื้อโรคออกไปจาก เจ้า ๒๖ จะ

*๒๓:๑๕ เดือนอาบีบ ให้ดูอธิบายศัพท์ บทที่ ๑๒:๒

†๒๓:๒๔ เสาศักดิ์สิทธิ์ หรือ "อนุสาวรีย์" ในที่นี้คือพวกก้อนหินที่ประชาชนใช้ในการสักการะบูชาพวกพระของพวกเข

ไม่มีใครหญิงคนไหนในแผ่นดินของเจ้า ที่จะ
แถม ลูกหรือเป็นหมั้น เราจะทำให้เจ้ามีอายุ
ยืนยาว

^{๒๗}เราจะส่งความสยดสยองของเราไปก่อน
ที่เจ้าจะไป ถึง *และเราจะทำให้เกิดความ
โกลาหลวุ่นวายกับประชาชนทั้งหมดที่เจ้าจะ
ไปเผชิญหน้าด้วย เราจะทำให้ศัตรูของ เจ้า
หัน หลังหนีต่อ หน้าเจ้า ^{๒๘}เราจะส่งฝูงแตน
^๑ลวงหน้าเจ้าไปก่อน เพื่อไปขบไล่ชาวฮิวไตต์
ชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ออกไปจากหน้า
เจ้า ^{๒๙}เราจะไม่ขบไล่พวกเขาไปจนหมดใน
หนึ่งปี เพื่อว่าแผ่นดินนี้จะ ได้ไม่ร้างจนทำให้
สัตว์ป่าเพิ่มทวีคูณขึ้นทำร้ายเจ้าได้ ^{๓๐}เราจะ
คอยจับไล่พวกเขาออก ไปทีละเล็กทีละ
น้อย จนกว่าเจ้าจะเพิ่มทวีขึ้นจนครอบครอง
แผ่นดินทั้งหมดไว้

^{๓๑}เราจะกำหนดเขตแดนของ เจ้า ให้เริ่ม
จากทะเลแดง ^๒ไปจนถึงทะเลของชาวฟิลิส
เตีย และจากที่เปลาเบเลียแห่ง แล้งจนถึง
แม่น้ำเฟรติส เราจะยกคนที่อาศัยอยู่บนดิน
แดนนั้นให้อยู่ในกำมือเจ้า และเจ้าจะขบไล่
พวกเขาออกไปต่อหน้าเจ้า

^{๓๒}เจ้าต้องไม่ไปทำสัญญาเป็นพันธมิตร
กับพวกเขา หรือกับพวกพระของพวกเข ^{๓๓}พวกเขาจะต้องไม่อยู่ในดินแดนของ เจ้า
เพื่อว่าพวกเขาจะได้ไม่ทำให้เจ้าต้องทำบาป
ต่อเรา ไม่อย่างนั้นเจ้าอาจจะไปรับใช้พวก
พระของพวกเขซึ่งจะเป็นกับดักสำหรับเจ้า

พระเจ้าและชาวอิสราเอลทำสัญญากัน

๒๔ ^๑พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เจ้า
กับอาโรน นาตบ และอาบีฮู รวมทั้ง
พวกผู้อาวุโสอีกเจ็ดสิบคน ให้ขึ้นไปหาพระ
ยาห์เวห์ และให้ก้มกราบอยู่ห่างๆ ^๒และให้

แต่โมเสสเท่านั้น เข้ามาใกล้พระยาห์เวห์ คน
อื่นๆที่เหลือห้ามเข้ามาใกล้ อย่าให้ประชาชน
ขึ้นมากับโมเสส”

^๓แล้วโมเสสก็มาบอกกับประชาชน ถึง
คำพูดทุก คำของพระ ยาห์เวห์ และคำ สั่ง
ทั้งหมด แล้วประชาชนทั้งหมดก็ตอบเป็น
เสียงเดียวกันว่า “เราจะทำตามทุกสิ่งที่พระ
ยาห์เวห์พูด”

^๔โมเสสจึงจดทุกคำพูดของพระยาห์เวห์ไว้
วันต่อมา เขาลูกขึ้นแต่เช้าตรู่ และสร้างแท่น
บูชาที่ตีนเขา แท่นนี้มีเสลี่ยงสองต้น ซึ่งเป็น
สิ่งที่แท่นสิบสองเผ่าของอิสราเอล

^๕โมเสสได้ใช้ให้คน หนึ่งมของชนชาติ
อิสราเอล ไปเอาวัวตัวผู้ไปถวายเป็นเครื่อง
เผาบูชา และเป็นเครื่องสังสรรค์บูชาให้กับ
พระยาห์เวห์

^๖โมเสสเอาเลือดครึ่งหนึ่งใส่ไว้ในพวกขาม
และเอาอีกครึ่งหนึ่งไปพรมบนแท่นบูชา ^๗

^๘โมเสสได้เอาหนังสือแห่งข้อตกลงออกมา
และอ่านมันให้กับประชาชนฟัง พวกเขาต่าง
ก็พูดว่า “พวกเราจะทำตามและเชื่อฟังสิ่งที่
พระยาห์เวห์ได้พูดมาทั้งหมด”

^๙โมเสสจึงเอาเลือดที่อยู่ในพวกขาม มา
พรมให้กับประชาชน เขาพูดว่า “นี่คือเลือด
แห่งข้อตกลง ที่พระยาห์เวห์ได้ทำไว้กับพวก
ท่าน ตามคำพูดทั้งหมดที่เขียนไว้นี้”

^{๑๐}โมเสส อาโรน นาตบ และอาบีฮู รวมทั้ง
พวกผู้ใหญ่ชาวอิสราเอลทั้งเจ็ดสิบคนเดินขึ้นไป
ที่ ร่องใต้เท้าของพระองค์เป็นพลอยไพลินที่
ใสเหมือนทองคำ ^{๑๑}พวกเขาเห็นพระองค์
Sแต่พระองค์ก็ไม่ ได้ทำลายพวกเขาหัวหน้า
ประชาชนชาวอิสราเอลเหล่านี้ พวกเขาได้
กินและดื่มต่อหน้าพระองค์

*๒๓:๒๗ เราจะ ... จะไปถึง คงหมายความว่าข่าวคราวเกี่ยวกับพลังอำนาจของพระยาห์เวห์
จะไปถึงก่อนพวกเขา และศัตรูของพวกเขาจะตกใจกลัว

†๒๓:๒๘ แตน แมลงชนิดหนึ่งเหมือนตัวต่อหรือผึ้ง อาจจะหมายถึงตัวแตนจริงๆหรืออาจจะ
หมายถึงทูตสวรรค์หรือพลังอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์

‡๒๓:๓๑ ทะเลแดง หรือ “ทะเลต้นกก” ดูเพิ่มเติมได้ในหนังสือ ๑ พงศกัศตรีย์ ๙:๒๖

§๒๔:๖ พรมบนแท่นบูชา เลือดที่ใช้ประทับลงบนข้อสัญญาระหว่างพระเจ้าและประชาชน
มันจะถูกพรมลงบนแท่นบูชาเพื่อแสดงว่าพระเจ้าได้ร่วมลงนามในข้อสัญญานั้น

§๒๔:๑๑ พวกเขาเห็นพระองค์ ในพระ คัมภีร์กล่าวไว้ว่า ประชาชนจะไม่สามารถเห็น
พระเจ้า แต่พระเจ้าต้องการให้หัวหน้าเหล่านี้รู้ว่าพระองค์อยู่กับพวกเขาจริงๆ ดังนั้นพระองค์
จึงปรากฏต่อหน้าพวกเขา

โมเสสขึ้นไปรับกฎจากพระเจ้า

๑๒ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ขึ้นมาหา เรubenภูเขา และคอยเราที่นั่น เพื่อเราจะให้ แผ่นหินสองแผ่น ที่มีกฎและพวกคำสั่งสอน ที่เราได้เขียนไว้สำหรับสอนพวกเขา”

๑๓ โมเสสและโยชูวาผู้ช่วยของโมเสสลุก ขึ้น และโมเสสขึ้นไป ที่ภูเขาของพระเจ้า ๑๔ แต่เขาได้พูดกับพวกผู้ อาวุโสพวก นั้นว่า “ให้คอยพวก เราอยู่ที่ นี้ จนกว่าพวก เราจะ กลับมาหาพวก ท่าน อา โรนและเฮ อร์จะอยู่ กับพวกท่าน ใครที่มีเรื่องฟ้องร้องกัน ก็ให้ไป หาสองคนนี้”

โมเสสพบกับพระเจ้า

๑๕ โมเสสขึ้นไปบนภูเขาและเมฆก็ปกคลุม ภูเขาอยู่ ๑๖ รัศมีของพระ ยาห์เวห์ ได้ลง มาอยู่บนภูเขาซี นาย และเมฆได้ปกคลุม ภูเขา ننอยหก วัน แล้วในวันที่ เจ็ด พระ ยาห์เวห์ได้เรียกโมเสสจากท่ามกลางเมฆ นั้น ๑๗ สำหรับประชาชนชาวอิสราเอลแล้ว รัศมีของพระยาห์เวห์ ดูเหมือนกับเปลวไฟที่ กำลังเผา ผลาญยอด เขาอยู่ ๑๘ โมเสสเข้าไป ในเมฆนั้น และขึ้นไปยังภูเขา โมเสสอยู่บน ภูเขา ننลีสิบวันลีสิบคืน

ของถวายใช้ทำสิ่งศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๓๕:๔-๙)

๒๕ ๑ พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒ “บอกกับประชาชนอิสราเอลให้ นำ ของถวายมาให้เรา ให้แต่ละคนตัดสินใจเอง ว่า เขาอยากให้อะไรกับเรา แล้วให้เจ้ารับ ของ ถวายนี้แทนเรา ๓ ของ ถวายที่เจ้าจะได้อรับจากพวกเขา คือ ทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ ๔ ด้ายสีน้ำเงิน สีม่วงและสีแดงเข้ม ผ้าลินิน ๕ อย่างดี ขนแพะ ๖ หนึ่งแกะตัวผู้ หนึ่งปลา โลมา ๗ ไม้กระถิน ๘ น้ำมันสำหรับจุดตะเกียง เครื่องเทศที่ใช้ทำน้ำมันสำหรับเจิม และทำ เครื่องหอม ๙ หินจำพวกนิลและพลอยที่จะ เอาไปฝังในเอโฟด และถุงผ้าที่บอก

เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

๑๐ แล้วให้พวก เขาสร้างสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ ให้กับ เรา และเราจะอยู่ท่ามกลางพวก เขา ๑๑ เราจะแสดงให้เห็นว่าเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์และ เครื่องใช้ไม้สอยของมัน มีรูปร่างหน้าตาเป็น อย่างไร พวกเจ้าจะต้องสร้างตามแบบนั้นทุก อย่าง

หีบศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๓๗:๑-๙)

๑๐ ให้พวก เขาทำหีบด้วยไม้ กระถิน ที่มี ความ ยาวสองศอกครึ่ง กว้างหนึ่งศอกครึ่ง สูงหนึ่งศอกครึ่ง ๑๑ หีบ นั้นจะต้องเคลือบ ด้วยทองคำบริสุทธิ์ทั้งด้าน ในและด้าน นอก เจ้าต้องทำขอบของ หีบด้วยทอง โดย รอบ ๑๒ ทำห่วงทองคำสี่ ห่วงสำหรับหีบ นั้นและติด ห่วง นั้นไว้ที่ขาทั้งสอง ขา ติดสองห่วงไว้ด้าน หนึ่งและอีกสองห่วงไว้อีกด้านหนึ่ง ๑๓ ให้ทำ คานที่ทำด้วยไม้ กระถินและเคลือบคานด้วย ทองคำ ๑๔ สอดคานเหล่านี้ นั้นเข้าที่ห่วงด้าน ข้างของ หีบ เพื่อใช้ยกหีบ นั้น ๑๕ คานเหล่านี้ นั้นจะต้องสอดอยู่ในห่วงของ หีบและต้องไม่ ถอดออกจากหีบเลย

๑๖ ให้เจ้าใส่แผ่น หินสอง แผ่นที่มีข้อ ตกกลง เขียน ไว้ ที่เราจะให้กับ เจ้าลงในหีบ นั้น ๑๗ เจ้าจะต้องทำฝา หีบขึ้นจากทองคำบริสุทธิ์ ตรงฝาที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ ฝา หีบจะมีความ ยาวสองศอกครึ่ง กว้าง หนึ่งศอกครึ่ง ๑๘ ให้สร้างเค ครอบสอง องค์ด้วย ทองคำ เจ้าต้องขึ้นรูปเค ครอบนี้ด้วยก้อน และ ตั้งแต่ละองค์ไว้ที่ปลายของฝาหีบทั้งสองข้าง ๑๙ ตั้งไว้ที่ปลายทั้งสองข้างของฝาหีบที่ความ ไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ ให้สร้างเค ครอบ ทั้งสอง องค์นั้นติดเป็นเนื้อเดียวกับฝา หีบที่ ปลายทั้งสอง ๒๐ ครอบทั้งสององค์นั้นไม่มีกึ่ง ทั้งสองข้างที่กางออก ปีกด้านหนึ่งของครอบนั้น ทำให้เกิดเงาขึ้นบนฝา หีบที่ความไม่บริสุทธิ์ จากบาปจะถูกชำระ และเค ครอบทั้ง สองหัน

*๒๕:๔ ผ้าลินิน ผ้าที่ทอมาจากใยของพืชประเภทต้นปอ

†๒๕:๑๐ สองศอกครึ่ง หรือ ๑.๓๑ เมตร

‡๒๕:๑๐ หนึ่งศอกครึ่ง หรือ ๗๘.๗๕ เซนติเมตร

หน้าเข้าหากัน ทั้ง สองจะหันหน้าไปทางที่ซึ่ง
 ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ
 ๒๑ ให้เจ้าเอาผ้า หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จาก
 บาปจะถูกชำระ มาวางลงบนหีบ นน และใส่
 หลก ฐานที่เราจะมอบให้เจ้าลงไปบนหีบ นน
 ๒๒ ตรงนี้แหละ เราจะพบกับ เจ้าเหนือผ้าหีบ
 ที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ ที่อยู่
 ระหว่างเศรฐทั้งสองนั้น ซึ่งอยู่บนหีบแห่งข้อ
 ตกลง เราจะบอกเจ้าทุก เรื่องที่เราอยากให้
 เจ้าไปสั่งกับประชาชนชาวอิสราเอล

โต๊ะวางขนมปัง

(อพย. ๓๗:๑๐-๑๖)

๒๓ ให้เจ้าเอาไม้ กระจินมาทำโต๊ะที่มีความ
 ยาวสองศอก กว้างหนึ่งศอก สูงหนึ่งศอก
 ครึ่ง ๒๔ ให้เคลือบโต๊ะ นนด้วยทองคำบริสุทธิ์
 และทำลวดลายด้วยทองคำบริสุทธิ์รอบๆ
 โต๊ะ ๒๕ ทำกรอบกว้างหนึ่งฝ่ามือรอบๆโต๊ะ
 และทำลวดลายบนกรอบ นน ๒๖ แล้วทำห่วง
 ทองคำสี่ ห่วงเอาไว้ติดกับมุมขาโต๊ะทั้งสี่ มุม
 ๒๗ ห่วงทั้งสี่ ห่วงจะต้องติดอยู่กับกรอบเพื่อ
 ยึดคานเวลาหามโต๊ะ ๒๘ ให้ทำคานด้วยไม้
 กระจินและเคลือบมันด้วยทองคำ คานนี้จะ
 ใช้หามโต๊ะ ๒๙ ให้เจ้าทำพวกจาน ชาม ไห
 และโกที่ใช้รินเครื่องดื่มบูชา สิ่งเหล่านี้จะ
 ต้องทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ๓๐ ให้จัดขนมปัง
 ไว้บนโต๊ะตรงหน้าเราอย่าให้ขาด

ตะเกียงที่มีขาตั้ง

(อพย. ๓๗:๑๗-๒๔)

๓๑ ให้เจ้าทำตะเกียงที่มีขา ตั้งด้วยทองคำ
 บริสุทธิ์ ให้ขึ้นรูปฐานและลำตัวของตะเกียง
 ที่มีขา ตั้งด้วยค้อน ส่วนฐาน ดอก ตัว ดอก
 และกลีบดอกให้ทำติดเป็นเนื้อเดียวกัน

๓๒ ให้มีก้านหก ก้านยื่นออกมาจากตะเกียง
 ที่มีขา ตั้งนั้น ข้าง ละสามก้าน ๓๓ แต่ละ
 ก้านจะต้องมีดอกไม้สามดอกที่เหมือนดอก
 อัล มอน ต์ ทุกๆดอกให้มีฐาน ดอกและกลีบ
 ดอก ให้ทำตามนี้ทุกก้าน ๓๔ สำหรับลำตัว
 ตะเกียงที่มีขาตั้งนั้น ให้มีถ้วยสี่ใบที่มีรูปร่าง
 เหมือน กับดอกอัล มอน ต์ มีฐาน ดอกและ
 กลีบดอก ๓๕ ใต้กิ่งทุกๆคู่ ทั้งหกกิ่งที่ยื่นออก
 มาจากลำ ตัวของตะเกียงที่มีขา ตั้งนั้น จะ
 ต้องมีฐาน ดอกติดเป็นเนื้อเดียวกัน ๓๖ ฐาน
 ดอกและก้านเหล่านี้ นั้นจะต้องทำให้ติดเป็น
 เนื้อเดียวกัน ทุกชิ้น ส่วนของตะเกียงที่มี
 ขา ตั้งนั้น จะต้องใช้ค้อนขึ้น รูปจากทองคำ
 บริสุทธิ์ ๓๗ ให้ทำตะเกียง ๕ ใต้วางใสที่
 ตะเกียงที่มีขา ตั้งนั้น แล้วจุดตะเกียงเหล่านี้น
 เพื่อตะเกียงเหล่านี้นจะได้ส่อง แสงไปยัง
 พื้นที่หน้าตะเกียงที่มีขา ตั้ง ๓๘ ให้ใช้ทองคำ
 บริสุทธิ์ทำกรรไกรตัดใส่ตะเกียงและถาดใส่
 ใส่ตะเกียงที่ตัดนั้น ๓๙ ข้ว ของเครื่อง ใช้
 ทั้งหมดจะต้องใช้ทองคำบริสุทธิ์หนักหนึ่งตะ
 ลันต์ ๔๐ ให้เจ้าทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบที่เราได้
 ให้เจ้าดูบนภูเขานี้

เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๓๖:๘-๓๔)

๒๖ ๑ ให้เจ้าสร้างเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ด้วย
 ม่านสีบ ฝืนที่ทำจากผ้า ลินินเนื้อ ดี
 และผ้าที่ทำจากด้ายสีน้ำเงิน สี ม่วงและสี
 แดงเข้ม บักลายเศรฐลงไปอย่างประณีตบน
 ผ้า ม่านนั้นด้วย ๒ ให้ม่านแต่ละฝืนยาวยี่สิบ
 แแปดศอก รั้วกว้างสี่ศอก ๓ ทุกฝืนต้องมีขนาด
 เท่ากัน หมด ๔ ผ้า ม่านห้าฝืนจะถูกเกี่ยวเข้า
 ด้วยกันเป็นฝืนใหญ่ และที่เหลืออีกห้าฝืนก็
 จะเกี่ยวเข้าด้วย กันด้วย ๕ เอาผ้าสีน้ำเงินทำ
 เป็นหูติด ไว้กับขอบผ้า ม่านฝืน ใหญ่ทั้งสอง
 ฝืนนั้น ๕ ให้ที่ขอบม่านแต่ละฝืนทำห้าสิบหู

*๒๕:๒๓ สองศอก หรือ ๑.๐๕ เมตร
 †๒๕:๒๓ หนึ่งศอก เท่ากับ ๑ ฟุต ๘.๖๒ นิ้ว หรือ ๕๒.๕ เซนติเมตร
 ‡๒๕:๓๗ ตะเกียง ตะเกียงเหล่านี้นี้มีลักษณะเป็นชามเล็กๆไว้เติมน้ำมันลงไปและใส่ใส่
 ตะเกียงลงไป ใช้จุดเพื่อให้ความสว่าง
 §๒๕:๓๔ หนึ่งตะลันต์ หรือ ๓๔.๕ กิโลกรัม
 §๒๖:๒ ยี่สิบแปดศอก หรือ ๑๔.๗ เมตร
 **๒๖:๒ สี่ศอก หรือเท่ากับ ๒.๑ เมตร

และให้หูของทั้งสองมานอยู่ตรง กัน ๖ แล้ว ให้เจ้าทำตะขอจากทองคำห้า ลีบอัน เอาไว้ เกี่ยวผ้า มานเหล่านี้ นั้นเข้าด้วย กันให้เป็นผืน เดียวกัน

๗ เจ้าต้องทำผ้า มานขึ้นอีกสิบ เอ็ดผืนจาก ขนแพะ เพื่อไปคลุมเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์นี้อีกชั้น หนึ่ง ๘ ผ้า มานขน แพะแต่ละผืนยาวสามลืบ สอก ๙ กว้างสี่ศอก ทุกผืนเท่ากันหมด ๙ เอา ห้าผืน แรกมาเกี่ยวติด กันเป็นผืน ใหญ่ ที่ เหลืออีกหก ผืน ก็เอามาเกี่ยวติด กันเป็นอีก หนึ่งผืน ใหญ่ แล้วให้พับผ้าของผืนที่ หกที่ คลุมอยู่ด้าน หน้าของเต็นท์ นั้น ๑๐ เจ้าต้อง ทำหูไว้ที่ขอบผ้า มานของผ้าชั้นบน สุดของ ชุด แรก และทำอย่างเดียวกันกับผ้าชั้นบน สุดทั้งสองผืน ใหญ่ในผืน ละห้าลืบหู ๑๑ และ ทำตะขอจากทองสมฤทธิ ไว้เกี่ยวกับหูของ ผ้า มานทั้งสองผืน นั้นให้เป็นผืนเดียวกัน ๑๒ ส่วนของผ้า มานครั้งที่ เหลือให้แขวนห้อย ลงด้าน หลังของเต็นท์ ๑๓ และส่วนของผ้า ที่ เหลืออีกข้าง ละหนึ่งศอก ๑ ให้แขวนห้อย ลงมาปิดด้าน ข้างของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง ข้าง ๑๔ เอาหนังแกะตัวผู้ทำเป็นหลังคาเต็นท์ ชั้นใน ส่วนหลังคาเต็นท์ชั้นนอก ให้ทำจาก หนังปลาโลมา

๑๕ ให้เจ้านำไม้ กระถินมาทำเป็นกรอบค้ำ เต็นท์ ๑๖ กรอบ นี้มีความ สูงลืบศอก ๙ กว้าง หนึ่งศอกครึ่ง ๑๗ ที่ส่วนปลายของไม้ทั้งสอง ข้างทำเป็นเดือยไว้สองเดือยเพื่อเชื่อมไม้ ให้ติด กัน กรอบ ไม้ทุกอันให้ทำออกมาเป็น ลักษณะเดียวกัน นี้ทั้งหมด ๑๘ ทำจำนวน ทั้งหมดยี่สิบกรอบสำหรับทางทิศ ใต้ของ เต็นท์ ๑๙ และใช้เงิน หล่อทำเป็นฐานของ กรอบเหล่านี้ นั้นโดยทำสองฐานต่อหนึ่งกรอบ ให้ตั้งอยู่ทางส่วน ปลายที่เป็นเดือยทั้งสอง ข้างของกรอบ รวมทั้งหมดสี่สิบฐาน ๒๐ ส่วน อีก ข้างที่อยู่ตรง กับทิศเหนือของเต็นท์ ให้ ทำกรอบอีกยี่สิบกรอบ ๒๑ ทำฐาน เงินสี่ ลีบ ฐานโดยใช้สอง ฐานต่อหนึ่งกรอบเหมือนกัน

๒๒ ส่วนด้าน หลังของเต็นท์ที่อยู่ทิศตะวันตก ให้ทำกรอบขึ้นหกกรอบ ๒๓ และที่มุมด้าน หลังทั้งสอง มุมของเต็นท์ ให้สร้างกรอบสอง กรอบสำหรับสองมุมนั้น ๒๔ ทั้งสองกรอบนั้น ในส่วนล่างจะแยกกัน แต่ส่วนบนจะเชื่อมต่อกันด้วยห่วงหนึ่งห่วง ให้สร้างแบบเดียวกันนี้ กับมุมทั้งสองมุม ๒๕ อย่าง นี้จะได้กรอบรวม แปดกรอบบนฐาน เงินสี่ลืบ หกฐาน โดยแบ่ง เป็นสองฐานต่อหนึ่งกรอบ

๒๖ นำไม้ กระถินมาทำเป็นไม้ ขัดห้า อัน สำหรับขัดกรอบเหล่านี้ นั้นบนด้าน หนึ่งของ เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ๒๗ และอีกห้า อันสำหรับขัด กรอบด้านที่ สองของเต็นท์ และอีกห้า อัน สำหรับขัดกรอบด้าน หลังที่อยู่ทางตะวันตก ของเต็นท์ ๒๘ ไม้ขัดกรอบพวก นี้จะสอดขัด อยู่ระหว่างกลางของกรอบ ไม้เหล่านี้ นั้นเพื่อ ร้อยกรอบไม้เหล่านี้เข้าด้วยกัน

๒๙ เคลือบทองคำให้กรอบไม้เหล่านั้น และ ทำห่วงจากทองคำติด ไว้ที่กรอบ ไม้ เพื่อเอา ไว้สอดไม้ ขัดนั้น เจ้าต้องเอาทองหุ้มสำหรับ ไม้ ขัดกรอบเหล่านี้ นั้นด้วย ๓๐ แล้วเจ้าจะ สามารถติดตั้งเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ตามแบบที่ เราให้เจ้าดูบนภูเขาแห่งนี้

ภายในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๓๖:๓๕-๓๖)

๓๑ เจ้าต้องทำผ้า มานที่ทอจากเส้นใยลินิน อย่างดี และผ้าที่ทอจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง และสีแดง เข้ม และให้บุกลายเค รูปลงไป อย่างประณีตบนผ้า มานนั้นด้วย ๓๒ แขนง ผ้า มานนี้ไว้ด้วยตะขอทองคำที่อยู่บนเสาไม้ กระถินทั้งสี่ด้านที่หุ้ม ทองไว้แล้ว เสาเหล่านี้ ตั้งอยู่บนฐาน เงินสี่ฐาน ๓๓ แขนงผ้า นั้นไว้ กับตะขอทองคำเหล่านี้ นั้น ๓ และให้นำทึบที่ ใส่แผ่น หินสอง แผ่นแห่งข้อตูดลง มาวาง ไว้ หลังม่าน นั้น ผ้า มานนี้จะกั้นระหว่างสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์กับสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ๓๔ เจ้า

*๒๖:๘ สามลืบศอก หรือ ๑๕.๗๕ เมตร ภาษากรีกโบราณเขียนไว้ว่า ๒๕ ศอก

†๒๖:๑๓ หนึ่งศอก เท่ากับ ๕๒.๕ เซนติเมตร

‡๒๖:๑๖ ลืบศอก หรือเท่ากับ ๕.๒๕ เมตร

§๒๖:๑๖ หนึ่งศอกครึ่ง หรือ ๗๘.๗๕ เซนติเมตร

§๒๖:๓๓ ตะขอทองคำเหล่านี้ คือตะขอทองคำห้าลืบห่วงที่ใช้เชื่อมผ้า เต็นท์สอง ผืนเข้าด้วยกัน

ต้องวางผ้า หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะ ถูกชำระ ไว้บนหีบใส่แผ่น หินสองแผ่นแห่ง ขอบ ตกลง ที่วางอยู่ในสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด นั้น

^{๓๕}ให้วางโต๊ะไว้ที่ด้าน นอกของ ม่าน และ วางตะเกียงที่ มีขา ตั้งไว้ตรง ข้ามกับโต๊ะซึ่ง อยู่ทางทิศ ใต้ของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ส่วนโต๊ะ นอนอยู่ทางทิศเหนือของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

ประตูดอกของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพยพ. ๓๖:๓๗-๓๘)

^{๓๖}ให้เอาผ้าที่ทำด้วยด้ายสีน้ำเงิน สี ม่วง และสีแดง เข้ม รวม ทั้งผ้า ลินินที่ปักอย่าง ประณีต มาทำเป็นฉาก กันปิดช่องประตู ^{๓๗}นำไม้ กระจินมาทำเป็นเสาห้า ต้นสำหรับ ฉาก กันนั้น และหุ้ม ทองทับเสาเหล่านี้ ด้วย ทั่วตะขอจากทองคำติดไว้ และเอาทอง สัมฤทธิ์หล่อทำเป็นฐานของเสาทั้งห้าต้นนั้น

แท่นบูชาสำหรับเผาเครื่องบูชา

(อพยพ. ๓๗:๑-๗)

๒๗ ^๑เจ้าต้องสร้างแท่น บูชาจากไม้ กระจินขนาดยาวห้าศอก กว้างห้า ศอกเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส สูงสามศอก ^๒ที่ มุมทั้งสี่ ด้านให้ทำเชิง งอนติดกับแท่น บูชา เป็นชิ้นเดียวกันแล้วหุ้มทองสัมฤทธิ์

^๓นำทองสัมฤทธิ์มาทำเครื่อง ใช้ทุก อย่าง สำหรับแท่น คือพวกหม้อใส่ขี้เถ้า ทัพพี ชามู ประพรม ส้อม และกระทะ ^๔ใช้ทองสัมฤทธิ์ ทำเป็นตะแกรงหนึ่ง อันกับหุ้มอีกสี่ อันติด ไว้ที่มุมทั้งสี่ มุมของตะแกรงนั้น ^๕และเอา ไปวาง ไว้ในแท่น ลึกจากขอบของแท่น บูชา ลงไปครึ่งหนึ่ง

^๖เจ้าต้องทำไม้ คานสำหรับแท่น บูชาด้วย โดยใช้ไม้กระจิน เทศและหุ้มทองสัมฤทธิ์ ^๗เมื่อต้องการยกแท่น บูชาขึ้น ไม้ คานนี้จะ

สอดผ่านห่วงสัมฤทธิ์ทั้งสอง ข้างของแท่น บูชา ^๘ให้ใช้แผ่นกระดานปิดด้าน ข้างไว้ เพราะฉะนั้น ภายในแท่นบูชานี้จะกลวง ให้ เจ้าสร้างแท่นบูชาตามแบบที่เราให้ดูบนภูเขา ลูกนี้

ลานรอบๆเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพยพ. ๓๗:๙-๒๐)

^๙เจ้าต้องทำลานทางทิศ ใต้ของเต็นท์ ศักดิ์สิทธิ์ โดยใช้ผ้าทอลินิน ขนาดยาวหนึ่ง ร้อยศอก ^{๑๐}เอามารวมกันเป็นม่าน ^{๑๑}ใช้เสายี่สิบ ต้น ที่ตั้งอยู่บนฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน ตะขอและห่วงที่ติดอยู่บนเสาให้ทำจากเงิน ^{๑๒}ส่วนทางทิศเหนือของเต็นท์ ให้ทำเหมือน ทิศใต้คือ ใช้ผ้าทอลินินยาวหนึ่ง ร้อยศอกบน เสายี่สิบต้น ที่ตั้งอยู่บนฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบ ฐาน ตะขอและห่วงทำจากเงิน

^{๑๓}ทิศตะวันตกให้ใช้ผ้าทอลินิน ยาวห้าสิบ ศอก ^{๑๔}ทำเสาสิบ ต้นบนฐานสิบ ฐาน ^{๑๕}ด้าน หน้าของเต็นท์ ซึ่งหันไปทางทิศตะวันออก ก็ ใช้ผ้าขนาดห้า สิบศอกเหมือนกัน ^{๑๖}ทำม่าน อีกผืนขนาดสิบห้าศอก ^{๑๗}เพื่อใช้แขวนไว้ด้าน หนึ่งของประตูโดยตั้งเสาขึ้นใหม่สาม ต้นบน ฐานสามฐาน ^{๑๘}อีกด้านหนึ่งให้ทำเหมือนกัน คือ แขวนม่านขนาดสิบห้าศอกไว้บนเสาสาม ต้นที่อยู่บนฐานสามฐาน

^{๑๙}ประตูลานใช้ฉากที่ทำจากผ้าที่ทำด้วย ด้ายสีน้ำเงิน สี ม่วงและสีแดง เข้ม และผ้า ลินินเนื้อ ดี เย็บติด กันขนาดยาวยี่สิบศอก ^{๒๐}แขวนที่เสาสี่เสาบนฐานสี่ฐาน ^{๒๑}เสาที่ล้อม รอบลานทั้งหมดจะมีราวที่ทำจากเงินเชื่อม ต่อกัน และมีตะขอที่ทำจากเงิน ส่วนฐานทำ จากทองสัมฤทธิ์ ^{๒๒}ลานควรมีขนาดยาวหนึ่ง ร้อยศอก กว้างห้า สิบศอก สูงห้า ศอก ให้ แขวนผ้า ลินินอย่าง ดีไว้กับเสาที่ตั้งอยู่บน ฐานทองสัมฤทธิ์ ^{๒๓}ให้ใช้ทองสัมฤทธิ์ทำขั้ว ของเครื่อง ใช้ทุก อย่างของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

*๒๗:๑ ห้าศอก หรือ ๒.๖ เมตร
†๒๗:๑ สามศอก หรือ ๑.๖ เมตร
‡๒๗:๙ หนึ่งร้อยศอก หรือ ๕๒.๕ เมตร
§๒๗:๑๒ ห้าสิบศอก หรือ ๒๖.๒๕ เมตร
||๒๗:๑๔ สิบห้าศอก หรือ ๗.๕ เมตร
**๒๗:๑๖ ยี่สิบศอก หรือ ๑๐.๕ เมตร

รวม ทั้งหมุดยึดเต็นท์ และหมุดยึดที่อยู่
ลานทั้งหมด

น้ำมันสำหรับตะเกียง

(ฉด. ๒๔:๑-๔)

๒๐ เจ้าต้องสั่งให้ชาวอิสราเอลนำน้ำมัน
มะกอกบริสุทธิ์ที่คั้นไว้ มาใช้จุดตะเกียงเพื่อ
ให้มันสว่างอย่างต่อเนื่อง ๒๑ อาโรนและพวก
ลูกชายของเขาจะรับหน้าที่ดูแลตะเกียง
ตั้งแต่เวลาเย็นจนถึงเช้าวัน ใหม่ ตะเกียง
เหล่านี้จะอยู่ต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ในส่วน
เต็นท์นัดพบ ซึ่งอยู่นอกม่านที่อยู่ต่อหน้าหีบ
ที่ใส่แผ่น หินสอง แผ่นแห่งข้อตกลงไว้ กฎนี้
เป็นสิ่งที่พวก เจ้าต้องปฏิบัติตามตลอดไปจน
ชั่วลูกชั่วหลาน

เสื้อผ้าของนักบวช

(อพย. ๓๙:๑-๓๑)

๒๘ ๑ ให้นำตัวอาโรนพี่ชายของเจ้าและ
พวกลูกชายของเขา คือ นาดับ อาบี
สูลู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์ แยกออกมาจาก
ลูก หลานของอิสราเอล เพื่อมาเป็นนักบวช
ของเรา

๒ ให้เจ้าทำชุดศักดิ์สิทธิ์ให้กับอาโรน พี่ชาย
ของเจ้า เพื่อเป็นเกียรติกับเขาและเพื่อความ
สวยงาม ๓ ให้เจ้าไปบอกเรื่อง นี้กับช่างพวก
นั้นที่มีความชำนาญ เราได้ใส่วิญญาณแห่ง
ผู้ เชี่ยวชาญให้กับพวก เขาไว้แล้ว เพื่อพวก
เขาจะ ได้ตัดเย็บเสื้อผ้าให้อาโรน เพื่อทำให้
เขาศักดิ์สิทธิ์และเพื่อเขาจะ ได้เป็นนักบวช
ของเรา ๔ เสื้อผ้าที่พวกเขาจะต้องเย็บมี ถุง
ผ้าทับอก เอโปด ชุดกระโปรงยาว ผ้าคลุม
ผ้าโพกหัว ผ้ารัดเอว พวกเขาจะต้องเย็บชุด
ศักดิ์สิทธิ์นี้ให้อาโรน พี่ชายของเจ้า เพื่อเขา
จะ ได้เป็นนักบวชของเรา ๕ บอกกับช่าง ให้
ใช้ผ้าทอง ผ้าทองจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สี
แดงเข้ม และผ้าทอลินินเนื้อดี

เอโปดและผ้าคาดเอว

(อพย. ๓๙:๒-๗)

๖ ให้ทำเอโปดจากผ้าทอง ผ้าที่ทอจากด้าย
สีน้ำเงิน สีม่วง สีแดง เข้มและผ้า ทอลินิน
เนื้อดี โดยใช้ช่างเย็บที่มีฝีมือ ๗ ที่ไหลทั้งสอง
ข้างของเอ โปดนี้ จะมีผ้าสอง ชั้นเย็บติดอยู่
ทั้งสองข้าง ข้างละชิ้น

๘ ผ้าคาด เอวสำหรับเอ โปด จะต้องตัด เย็บ
อย่างประณีต และใช้วัสดุเดียวกับที่ใช้เย็บเอ
โปด คือผ้าทอง ผ้าที่ทอจากด้ายสีน้ำเงิน สี
ม่วง สีแดงเข้ม และผ้าทอลินินเนื้อดี

๙ ให้เอานิลมาสอง ก้อน มาแกะชื่อพวก
ลูกชายของอิสราเอลลงไป ๑๐ ให้แกะชื่อหก
ชื่อลงในนิลก้อนแรก และอีกหก ชื่อที่ เหลือ
ในนิลก้อนที่ สองเรียงตามการ เกิด ๑๑ ใน
การ แกะชื่อพวกลูกชายของอิสราเอล ให้ใช้
วิธีเดียวกับที่ช่างเจียรระโนพลอยแกะตรา
ประทับ แล้วใช้ทองคำทำเป็นตัว เรือน หุ้ม
นิลทั้งสอง ก้อนไว้ ๑๒ และให้เอาไปติดไว้
บนบ่าทั้งสอง ข้างของเอ โปด เพื่อให้พระ
ยาร์เวห์ระลึกถึงลูก หลานของอิสราเอล อา
โรนจะสวมชื่อของพวก เขาอยู่บนบ่า เมื่ออยู่
ต่อหน้าพระยาร์เวห์ เพื่อพระองค์จะได้ระลึก
ถึงพวกเขา ๑๓ เจ้าต้องทำตัวเรือนทองคำขึ้น
มา ๑๔ และให้ทำสายสร้อยทองคำบริสุทธิ์ ขึ้น
มาสอง เส้น เป็นสร้อยถักเป็นเกลียวเหมือน
เชือก แล้วเอาไปติดกับตัวเรือนทองคำนั้น

ถุงผ้าทับอกสำหรับการตัดสินคดี

(อพย. ๓๙:๘-๒๑)

๑๕ เจ้าต้องทำถุงผ้าทับอกสำหรับตัดสินคดี
อย่างประณีตเหมือน กับทำเอ โปด คือใช้ผ้า
ทอง ผ้าที่ทอจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดง
เข้ม และผ้าทอลินินเนื้อดี ๑๖ ถุงผ้าทับอกนี้
จะต้องพับ ครึ่งทบ กันเป็นถุง เป็นสี่เหลี่ยม
จัตุรัส ขนาดยาวหนึ่ง คืบ กว้างหนึ่ง คืบ
๑๗ ให้เอาพลอยมี ค่ามาประดับไว้ที่ถุง ผ้าทับ
อกนี้ เรียงเป็นสี่แถว แถวละสามเม็ด แถว
แรกใส่พลอยสี แดง บุษราคัมและมรกต

๒๘:๑๑ **ตราประทับ** หินขนาดเล็กที่มีการตัด แต่งเครื่องหมายที่ต้องการไว้ เมื่อนำไป
ประทับหรือกดลงบนดินเหนียวหรือซีเมนต์จะเกิดเป็น เครื่องหมายแบบนั้นตามที่ต้องการ

๒๘:๑๖ **หนึ่งคืบ** ประมาณ ๒๓ เซนติเมตร คือระยะทางจากปลายหัวแม่มือถึงปลายนิ้วก้อย

๑๘ แถวที่ สองใส่ทับทิม ไพลิน และแก้วผลึก
 ๑๙ แถวที่ สามใส่เพทาย พลอยสี ชุ่น และ
 เขี้ยวแก้วหุมนาน ๒๐ แถวที่สี่ใส่พลอยสีเขียว
 นิลและหินแจสเปอร์ ๒๑ พลอยประดับพวก
 นี้จะถูกฝังอยู่ในตัว เรือนที่ทำจากทองคำ
 ๒๒ จะมีพลอยทั้งหมดสิบ สองก้อน เพื่อใส่ชื่อ
 ของพวกลูกชายของอิสราเอล พลอยประดับ
 แต่ละก้อนจะเหมือนตราประทับ จะมีชื่อของ
 เผ่าทั้งสิบสองเผ่าแกะสลักไว้ก่อนละเผ่า

๒๓ เจ้าต้องทำสาย สร้อยจากทองคำบริสุทธิ์
 ที่ถักเป็นเกลียวเหมือนเชือก สำหรับถูง ผ้า
 ทับ ออหนี ๒๓ ให้ทำห้วงทองคำสองห้วง ติด
 ไว้ที่มุมด้าน บนของถูง ผ้าทับ ออหนี มุมละ
 อัน ๒๔ แล้วให้เอาสร้อยทองสองเส้นนั้นมา
 คล้องเข้า กับห้วงทองคำสอง ห้วงที่ติดอยู่ที่
 มุมด้าน บนของถูง ผ้าทับ ออหนี ๒๕ แล้วเอา
 อีกปลายของสร้อยทองนั้น ไปคล้องกับตัว
 เรือนทองคำที่ติดอยู่บนไหล่ทั้ง สองของเอ
 โฟด สร้อยทั้งสองนั้นจะติดอยู่ที่ไหล่ของเอ
 โฟดด้านหน้า ๒๖ เจ้าต้องทำห้วงทองคำขึ้นมา
 อีกสอง ห่วง แล้วเอามาติด ไว้กับปลายด้าน
 ในของถูง ผ้าทับ ออที่ติดกับเอ โฟดนี้ ๒๗ เจ้า
 ต้องทำห้วงทองคำอีกสอง ห่วงและติดห้วง
 นั้นไว้กับส่วน ล่างของไหล่ทั้งสอง ข้าง ตรง
 ด้าน หน้าของเอ โฟด ใกล้กับตะเข็บเหนือผ้า
 คาคา เอวขึ้นมา ๒๘ ให้เอาเชือกสีน้ำเงิน มา
 ผูกห้วงทั้งสอง อันของถูง ผ้าทับ ออกับห้วง
 สอง อันของเอ โฟดเข้าด้วยกัน เพื่อถูงผ้าทับ
 ออกจะได้อยู่ใกล้กับผ้าคาคา เอว และจะได้ไม่
 หลวมหลุดจากเอโฟด

๒๙ อา โรนจะสวมถูง ผ้าทับ ออกแห่งการ
 ตัดสิน คดี ที่มีชื่อของพวกลูกชายอิสราเอล
 แกะสลักอยู่ ตรงกับหัวใจของเขา เมื่อเขา
 เข้ามาในสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ ถูงผ้าทับ ออนี้จะ
 ทำให้พระยาห์เวห์ระลึกถึงพวกลูกหลานของ
 อิสราเอลตลอดไป ๓๐ เจ้าต้องเอาอูริมและทุม
 มิมีมาใส่ไว้ในถูง ผ้าทับ ออกแห่งการตัดสิน คดี
 ด้วย มันจะอยู่ตรงกับหัวใจของอาโรน เมื่อ
 เขามาอยู่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ อาโรนจะสวม
 ถูง ผ้าทับ ออกที่มีชื่อพวกลูกชายของอิสราเอล
 สลักอยู่ ตรงกับหัวใจของเขา ต่อหน้าพระ
 ยาห์เวห์ตลอดไป

ผ้าชิ้นอื่นสำหรับนักบวช

(อพย. ๓๙:๒๗-๓๑)

๓๑ เจ้าต้องใช้ผ้าสีน้ำเงินล้วน มาตัดเป็น
 เสื้อชุด ยาวของเอโฟด ๓๒ ด้านบนให้ทำช่อง
 สวม หัว เย็บขอบรอบๆของสวม หัวนี้เพื่อ
 ป้องกันไม่ให้มันฉีกขาด เป็นเหมือนช่อง
 สวมหัวของเสื้อทหาร ๓๓ เอาผ้าที่ทอจากด้าย
 สีน้ำเงิน สี ม่วงและสีแดง เข้มมาเย็บเป็น
 ผลทับทิม ติด ไว้รอบๆปลายเสื้อชุด ยาวนี้
 และเอากระดิง ทองมาติดสลักับผลทับทิม
 ๓๔ ปลายเสื้อชุดยาว จะมีกระดิง ทองและผล
 ทับทิมติดอยู่รอบๆ ๓๕ อา โรนจะสวมมันเมื่อ
 เขาเข้ามารับใช้พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จะ
 ได้ยินเสียงกระดิงของอาโรน เมื่อเขาเข้ามา
 ในสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ ต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์
 และเมื่อเขาออกไป เขาจะไต่ไม่ตาย

๓๖ เจ้าต้องทำแผ่น ป้ายจากทองคำบริสุทธิ์
 และแกะ สลักบนแผ่น ป้ายเหมือนแกะ สลัก
 บนตราประทับคำว่า “ศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระ
 ยาห์เวห์” ๓๗ ใช้ผ้าสีน้ำเงิน เย็บแผ่นป้ายทอง
 นั้น แล้วเอาไปมัดติดไว้ด้านหน้าของผ้าโพก
 หัว ๓๘ มันจะได้อยู่ตรงหน้าผากของอาโรน นี้
 แสดงว่า อา โรนจะแบกรับความผิด บาปทั้ง
 หลาย ถ้ามีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นกับพวกของ
 ขวัญศักดิ์สิทธิ์ที่ลูก หลานของอิสราเอลนำมา
 ถวายให้กับพระ ยาห์เวห์ แผ่น ป้ายนั้นจะอยู่
 บนหน้า ผากของอา โรนตลอด ไป เพื่อพระ
 ยาห์เวห์จะได้อยู่มารับของ ขวัญศักดิ์สิทธิ์ของ
 ประชาชนเหล่านั้น

๓๙ ให้เจ้าทอผ้าคลุมลายหมากรุก และทำ
 ผ้าโพกหัวจากลินินอย่างดี และให้ช่างปักมา
 ปักกลดลายลงบนผ้าคาคาเอว ๔๐ ส่วนลูกชาย
 ของอาโรน ให้เจ้าทำผ้าคลุม ผ้าคาคาเอว ให้
 กับพวกเขา และทำผ้าโพกหัวให้พวกเขาเพื่อ
 ให้ เกียรติกับพวก เขาและเพื่อความสวยงาม
 ๔๑ ให้เจ้าแต่ง ตัวให้กับอา โรนพี่ ชายของ เจ้า
 และพวกลูกชายของเขา เจิมพวกเขา แต่ง
 ดึงพวกเขา และทำให้พวกเขาศักดิ์สิทธิ์ เพื่อ
 พวกเขาจะได้อยู่รับใช้เราในฐานะนักบวช

๔๒ ให้เอาผ้า ลินินมาทำเป็นชุด ชั้น ในให้กับ
 พวกเขา เพื่อปกปิดร่างกาย ชุดชั้นในนี้เริ่ม
 จากเอวลงไปถึงต้น ขา ๔๓ อา โรนกับพวก

*๒๘:๒๐ หินแจสเปอร์ หินควอartzชนิดหนึ่งเนื้อขุ่นมีหลายสี

ลูกชายของ เขาจะใส่มันเมื่ออยู่ในเต็นท์นัดพบ หรือเมื่อพวกเขาเข้าไปใกล้แท่นบูชา เพื่อรับใช้ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาจะได้ไม่ต้องแบกรับความผิดและต้องตาย นี่จะเป็นกฎสำหรับอาโรนและลูกหลานรุ่นต่อไปของเขาตลอดไป

คำสั่งต่างๆเรื่องการแต่งตั้งนักบวช

(ลนต. ๘:๑-๓๖)

๒๙ ^๑นี่คือสิ่งที่เจ้าต้องทำให้กับพวกเขา ที่จะทำให้พวกเขา ศักดิ์สิทธิ์เพื่อพวกเขา เขาจะสามารถเป็นนักบวชให้กับเรา ให้เอาวัวตัวผู้หนึ่งตัว และแกะตัวผู้สองตัวที่ไม่มีตำหนิอะไรเลย ^๒ขนมบั้งที่ไม่ใส่เชื้อฟู พวกขนมบั้งคลุกน้ำมันที่ไม่ใส่เชื้อฟู และขนมบั้งบางๆที่ไม่ใส่เชื้อฟูทาด้วยน้ำมัน เจ้าต้องเอาแป้ง สาลีอย่าง ดีมาทำขนมพวกนี้ ^๓ให้เอาขนมพวกนี้ใส่ในตะกร้า และเอาตะกร้าไป นี่ไปพร้อมกับวัวตัวผู้และแกะสองตัว

^๔ให้เจ้านำตัวอาโรนและพวกลูกชายของเขาไปที่ประตูของเต็นท์นัดพบ และเอานำมาชำระตัวพวกเขา ^๕เจ้าต้องเอาเสื้อผ้ามาย่างตัวให้กับอาโรน ให้เขาใส่เสื้อคลุม ใส่เสื้อชุดยาวของเอโฟด เอโฟด และถุงผ้าทับอก ให้เจ้าเอาผ้าคาดเอวที่ปักลวดลายมาผูกเอโฟดบนตัวเขา ^๖แล้วพันผ้าโพกหัวบนหัวของเขา และสวมมงกุฎศักดิ์สิทธิ์ไว้บนผ้าโพกหัวของเขา ^๗ให้เจ้าเอาน้ำมันสำหรับเจิม มาเทบนหัวเขา และเจิมเขา

^๘ให้เจ้านำพวกลูกชายของอาโรนมา และเอาเสื้อคลุมไปแต่งตัวให้กับพวกเขา ^๙ผูกผ้าคาดเอวให้กับอาโรนและพวกลูกชายของเขา และพันผ้าโพกหัวให้กับพวกเขา หลังจากนั้นแล้ว พวกเขาจะได้เป็นนักบวช ตามกฎที่จะใช้ตลอดไป และนี่คือวิธีที่เจ้าจะใช้แต่งตั้งอาโรนกับพวกลูกชายของเขา

^{๑๐}เจ้าต้องนำวัวตัวผู้ตัวนั้น มาไว้หน้าเต็นท์นัดพบ อาโรนกับพวกลูกชายของเขา จะวางมือลงบนหัวของวัวตัวนั้น ^{๑๑}และเจ้าต้องฆ่าวัวตัวนั้นต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ตรงประตูเต็นท์นัดพบ ^{๑๒}ต่อจากนั้นเจ้าต้องเอาเลือดของมันบางส่วนไปที่แท่นบูชา แล้วเอานิวของ เจ้าจุ่มเลือดมาทาบนเชิง งอนของแท่นบูชา และเทเลือดส่วนที่เหลือลงที่ฐาน

ของแท่นบูชา ^{๑๓}แล้วเจ้าก็เอาย้ำมันทั้งหมดที่ติดอยู่กับเครื่องใน ตับ ไตทั้งสองข้าง และไขมันรอบๆมัน ไปเผาบนแท่นบูชา ^{๑๔}ส่วนเนื้อกับหนังและซี่ของ มันให้เอาไปเผานอกค่าย มันเป็นเรื่องบูชาชำระล้าง

^{๑๕}เจ้าต้องเอาแกะตัวแรกมาให้อาโรนและพวกลูกชายของเขา วางมือลงบนหัวของมัน ^{๑๖}แล้วให้เจ้าฆ่าแกะตัวนั้น นำเลือดของมันไปพรมรอบๆแท่นบูชาให้ทั่ว ^{๑๗}เจ้าต้องหันแกะตัวนั้นเป็นชิ้นๆ เจ้าต้องล้างเครื่องในและขาของมัน แล้วเอาไปวางรวมไว้กับส่วนอื่นๆ รวมทั้งหัวของมัน ^{๑๘}แล้วเผาแกะตัวนั้นทั้งตัวบนแท่นบูชา มันเป็นเรื่องเผาบูชาให้กับพระ ยาร์เวห์ อันมีกลิ่นหอมเป็นของขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์ ^{๑๙}ให้เจ้าเอาแกะตัวที่สองมา แล้วให้อาโรนกับพวกลูกชายของเขา วางมือลงบนหัวของแกะตัวนั้น ^{๒๐}ให้เจ้าฆ่าแกะตัวนั้น แล้วเอาเลือดของมันบางส่วน มาป้ายที่ติ่งหูข้างขวาของอาโรนกับพวกลูกชายของเขา และป้ายลงที่หัวแม่มือข้างขวา กับหัวแม่เท้าข้างขวาของพวกเขา แล้วนำเลือดไปพรมรอบๆแท่นบูชาให้ทั่ว ^{๒๑}ให้เจ้าเอาเลือดบางส่วนบนแท่นบูชาและน้ำมันสำหรับเจิม พรมลงบนตัวอาโรนและบนเสื้อผ้านของเขา บนตัวพวกลูกชายของเขา และบนเสื้อผ้านของพวกเขา วิธีนี้จะทำให้อาโรนพร้อมกับพวกลูกชายของเขาและเสื้อผ้านของพวกเขา ศักดิ์สิทธิ์

^{๒๒}ให้เจ้าเอาย้ำมันของแกะ และไขมันส่วนหาง ไขมันที่ติดอยู่กับเครื่องใน ตับ ไตสองข้าง ไขมันส่วนอื่นๆและขาข้างขวา มา เพราะมันคือแกะที่จะใช้ในการแต่งตั้งอาโรน ^{๒๓}ให้เอาขนมบั้งหนึ่งก้อน ขนมบั้งคลุกน้ำมันหนึ่งแผ่น ขนมบั้งแผ่นบางๆหนึ่งชิ้น จากตะกร้าขนมบั้งที่ไม่ใส่เชื้อฟู ที่วางอยู่ตรงหน้าพระ ยาร์เวห์ ^{๒๔}เจ้าต้องเอาของทั้งหมดนี้ มาใส่ไว้ในมือของอาโรนและพวกลูกชายของเขา และให้เจ้ายืนพวกมันขึ้น เหมือนกับเครื่องยืนบูชาให้กับพระ ยาร์เวห์ ^{๒๕}แล้วเจ้าค่อยเอาพวกมันมาจากมือของพวกเขา แล้วเอาไปเผาบนแท่นบูชา พร้อมกับแกะที่เป็นเครื่องเผาบูชาอัน เป็นกลิ่นหอมให้กับพระ ยาร์เวห์ เป็นของขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์

^{๒๖}ให้เจ้าเอาส่วนนอกของแกะที่ใช้ในการแต่งตั้งอาโรน มายืนเป็นเครื่องยืนบูชาต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ มันจะเป็นส่วนแบ่งของ

เจ้า ^{๒๗}เจ้าต้องเอาเนื้อส่วนนอกและส่วนขาของแกะ ที่ใช้ในการแต่ง ตั้งอาโรน มาเป็นเครื่องยี่นบูชาให้กับเรา ให้เจ้าทำให้พวก มั่นศักดิ์สิทธิ์ และมอบทังสองส่วนนั้นให้กับอาโรนและพวกลูกชายของเขา ^{๒๘}เนื้อแกะส่วนนี้จะเป็นส่วนแบ่งของอาโรนและพวกลูกชายของเขาจากประชาชนชาวอิสราเอลตลอดไป เพราะมันเป็นส่วนที่ประชาชนชาวอิสราเอลเอามาถวาย เป็นเครื่องสังสรรค์บูชา เป็นส่วนที่พวกเขาถวายให้กับพระยาห์เวห์

^{๒๙}ชุดศักดิ์สิทธิ์ของอาโรน ก็จะถูกเป็นของลูกชายคนต่อๆไปของเขาที่จะได้รับการเจิมและแต่ง ตั้งให้เป็นนักบวช ^{๓๐}ลูกชายของอาโรน คนที่มาแทนเขา ก็จะสวมเสื้อนี้เป็นเวลาเจ็ดวัน เมื่อเขาเข้ามา ในเต็นท์นัดพบเพื่อรับใช้ในสถานศักดิ์สิทธิ์

^{๓๑}เจ้าต้องเอาเนื้อ แกะที่ใช้ในการแต่ง ตั้ง ไปต้มในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ^{๓๒}อาโรนกับพวกลูกชายของเขา ต้องกินเนื้อ แกะนี้ กับขนมปังที่อยู่ในตะกร้าที่ประดิษฐ์ของเต็นท์นัดพบ ^{๓๓}พวกเขาจะกินของ บูชาเหล่านั้น ที่ถวายเพื่อกำจัดบาปและความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขา เพื่อจะแต่ง ตั้งพวกเขาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ คนนอกห้ามกิน เพราะเป็นอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์ ^{๓๔}ถ้ามีเนื้อแกะที่ใช้ในการแต่ง ตั้งกับขนมปังเหล่านั้น เหลืออยู่จนถึงวัน รุ่ง ชื่น เจ้าต้องเอาไปเผา ไฟทิ้งให้หมด อย่าเอามากินอีก เพราะมันเป็นของศักดิ์สิทธิ์

^{๓๕}ให้ทำกับอาโรนและพวกลูกชายของเขา ตามที่เราสั่ง พิธีแต่ง ตั้งพวกเขาเป็นนักบวชจะมีขึ้นเจ็ดวัน ^{๓๖}ในเจ็ดวันนี้ เจ้าต้องฆ่าวัววัน ละหนึ่ง ตัว สำหรับเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง เพื่อชำระแทน บูชานี้ เจ้าจะต้องทำให้แทน บูชาไม่เสื่อม ไปด้วยชำระมัน และเจ้าต้องเจิมมันด้วยน้ำมันเพื่อทำให้มันศักดิ์สิทธิ์ ^{๓๗}ในเจ็ดวัน นี้ เจ้าต้องชำระแทน บูชา และทำให้แทน บูชาศักดิ์สิทธิ์ แล้วแทน บูชานั้นจะศักดิ์สิทธิ์มาก จนทุก สิ่งทุกอย่างที่มาถูก

แทน บูชานี้ ก็จะกลายเป็นของศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย

^{๓๘}ต่อไป นี้คือสิ่งที่เจ้าต้องถวายบนแทน บูชา ให้เจ้าฆ่าลูก แกะอายุหนึ่งปีจำนวนสองตัว ^{๓๙}ถวายตัว หนึ่งในตอน เช้าอีกตัว หนึ่งในตอนเย็น ^{๔๐}เมื่อเจ้าถวายลูก แกะตัว แรกก็ให้ถวายแป้ง สาลีขนาดหนึ่งในสิบบเอ ฟาห์ ^{๔๑}ผสมนมมันที่คั้น ไว้หนึ่งในสี่ อินี และเหล้าองุ่นหนึ่งในสี่ อินีสำหรับเป็นเครื่อง เท บูชา ^{๔๒}เมื่อเจ้าถวายลูก แกะตัวที่สองในตอนเย็นก็ให้ถวายพวกธัญพืชและเครื่อง ต้มเหมือนกับที่ถวายในตอน เช้า มันจะเป็นของขวัญอันมีกลิ่นหอมให้กับพระยาห์เวห์

^{๔๓}มันจะเป็นเครื่องเผาบูชาที่จะทำต่อ ไปเรื่อยๆตลอดชั่วลูกชั่วหลานของเจ้า ที่ประดิษฐ์เต็นท์นัดพบ ต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ ซึ่งเป็นที่ที่เราจะมาพบ เจ้าและพูดกับเจ้า ^{๔๔}เราจะพบกับประชาชนชาวอิสราเอลที่นั่น และรัศมี ของเราจะทำให้เต็นท์นัดพบนั้นศักดิ์สิทธิ์

^{๔๕}เราจะทำให้เต็นท์นัด พบและแทน บูชาศักดิ์สิทธิ์ ของเราทำให้อาโรนและพวกลูกชายของเขาศักดิ์สิทธิ์ เพื่อพวกเขาจะได้เป็นนักบวชให้กับ เรา ^{๔๖}เราจะอยู่ท่ามกลางประชาชนชาวอิสราเอล และจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา ^{๔๗}แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขาที่นำพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อที่เราจะได้อยู่กับพวกเขา เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขา

แทนบูชาเผาเครื่องหอม

(อพย. ๓๐:๒๕-๒๘)

^๑เจ้าต้องสร้างแทน บูชาเผาเครื่อง **๓๐** หอมจากไม้ กระถิน ^๒เป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า ขนาดยาวหนึ่งศอก กว้างหนึ่งศอก สูงสองศอก ^๓ส่วนปลายเชิงงอนให้ทำเป็นเนื้อเดียวกัน ^๔หุ้มทองคำบริสุทธิ์ทับที่ด้านบนและด้านข้างให้ทั่ว รวมทั้งที่ปลาย

*๒๙:๔๐ *หนึ่งในสิบบเอฟาห์* เท่ากับ ๒.๒ ลิตร

†๒๙:๔๐ *หนึ่งในสี่อิน* ประมาณ ๑.๕๓ ลิตร “อิน” คือเครื่องตวงของชาวฮีบรู

‡๒๙:๔๓ *รัศมี* รัศมีของพระเจ้า เป็นรูปแบบหนึ่งที่พระเจ้าใช้แสดง ตัวกับมนุษย์มีลักษณะเป็นแสงสว่างจ้า

†๓๐:๒ *หนึ่งศอก* เท่ากับ ๑ ฟุต ๘.๖๒ นิ้ว หรือ ๕๒.๕ เซนติเมตร

‡๓๐:๒ *สองศอก* หรือ ๑.๐๕ เมตร

เชิงงอน และทำขอบให้กับมันโดยรอบ ๔ เจ้า ต้องทำหวงทองคำสอง ห่วง ติดไว้ที่ใต้ขอบ ทั้งสองข้าง ให้อยู่ตรงข้ามกัน ห่วงนี้เอาไว้ สอดไม้คานยกแทนบุซา ๕ เจ้าต้องทำไม้คาน หามจากไม้ กระถินและหุ้ม ทองทับ ๖ ให้วาง แทน นันไว้ตรงหน้าฝา ที่บใส่คำ สอนที่ความ ไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ เราจะแสดง ตัวของเราต่อเจ้าตรงน

๗ อาโรนจะเผาเครื่องหอมบนแทน บุซานั้น และจะต้องทำทุก เข้าเมื่อเข้ามาดูแลตะเกียง ๘ เมื่ออาโรนเข้า มาดูแลตะเกียงในตอน เย็น เขาจะเผามันอีก อย่างต่อ เนื่องต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ และจะ ต้องทำอย่าง นี้ไปตลอดชั่ว ลูกชั่ว หลาน ๙ พวก เจ้าจะต้องไม่ เอาเครื่อง หอมอื่นๆมาเผา หรือใช้แทนนี้สำหรับเครื่อง เผาบุซา พวกเจ้าต้องไม่ใช้แทนบุซานี้สำหรับ เครื่องบุซาจากเมล็ดพืช หรือเครื่องตีบุซา

๑๐ อาโรนจะต้องชำระแทน บุซา โดยเอา เลือดมาป้ายที่ปลายเชิง งอนของแทน บุซานี้ ปีละครั้ง เขาจะต้องใช้เลือดของเครื่องบุซา ชำระล้าง เพื่อชำระล้างให้กับแทนบุซานี้ปีละ ครั้ง และพวก เจ้าจะต้องทำอย่างนี้ตลอดไป ทุก รุ่ง แทน บุซานี้ศักดิ์สิทธิ์มากสำหรับพระ ยาร์เวห์”

เงินภาชีวิหาร

๑๑ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๑๒ “เมื่อ เจ้านับประชาชนชาวอิสราเอลเพื่อจะลง ทะเบียน พวกเขาแต่ละคนจะต้องจ่ายค่าไถ่ สำหรับชีวิตของ เขากับพระ ยาร์เวห์เมื่อเขา ถูก นับ จะได้ไม่เกิดภัย พิบัติขึ้นกับพวกเขา เพราะพวก เขาถูก นับ ๑๓ คนที่ถูก นับจะต้อง จ่ายครึ่งเซเชล * (ตามมาตรฐานการ ชั่ง คือ หนึ่งเซเชลเท่ากับยี่สิบเกรท) ครึ่งเซเชลนี้ จะเป็นของ ถวายให้กับพระ ยาร์เวห์ ๑๔ ทุก คนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ถูกนับจะต้อง จ่ายเงินถวายนี้นี้ให้กับพระยาร์เวห์ ๑๕ คนรวย ก็ห้ามจ่ายมากกว่า นี้ ส่วนคนจนก็ห้ามจ่าย น้อยกว่านี้ ทุกคนจ่ายครึ่งเซเชลเท่ากันหมด เพราะเมื่อเจ้าถวายเงิน นี้ให้กับพระ ยาร์เวห์

มันเป็นค่าไถ่สำหรับชีวิตของ เจ้า ๑๖ เงินค่า ไถ่ชีวิตที่เก็บได้จากชาวอิสราเอลนี้ ให้เอาไป ใช้สำหรับงานรับ ใช้ภายในเต็นท์นัด พบ ทำ อย่าง นี้พระ ยาร์เวห์จะได้ระลึกถึงประชาชน ชาวอิสราเอลที่ได้จ่ายค่าไถ่ชีวิตของพวกเขา ทุกคน”

อ่างสำหรับชำระล้าง

(อพย. ๓๐:๘)

๑๗ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๑๘ “ให้ เจ้าใช้ทองสัมฤทธิ์ หล่อเป็นอ่างน้ำหนักหนึ่งใบ พร้อมฐานรอง เอาไว้สำหรับการล้างทำความสะอาด แล้วให้ใส่ น้ำ เอาไปวางไว้ระหว่าง เต็นท์นัดพบกับแทนบุซา ๑๙ อาโรนกับพวก ลูกชายของ เขาจะได้ใช้ล้าง มือและล้าง เท้า ๒๐ เมื่อพวกเขาจะเข้ามาในเต็นท์นัดพบ หรือ จะเข้า ใกล้แทน บุซาเพื่อรับ ใช้พระเจ้า หรือ เพื่อถวายของ ชวัญให้กับพระ ยาร์เวห์ พวกเขาจะต้องเอาน้ำในอ่างนี้ล้างมือและเท้าก่อน เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ตาย ๒๑ ทั้งอาโรนและ ลูก หลานรุ่นต่อๆ ไปของ เขาต้องทำตามกฎ ขอนี้ตลอดไป”

น้ำมันเจิม

(อพย. ๓๐:๒๘)

๒๒ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒๓ “ให้ เจ้านำเครื่องเทศต่อไป นี้คือ ยางไม้ หอม เหลวอย่างดีที่สุดห้าร้อยเซเชล ๑อบเซยหอม ครึ่ง หนึ่งของยางไม้ หอม เหลวคือประมาณ สองร้อยห้าสิบเซเชล ๑ตะไคร้หอมสองร้อยห้าสิบเซเชล ๒๔ การบูรห้าร้อยเซเชล ตาม มาตรฐานการชั่ง และน้ำมันมะกอกหนึ่งอิน ๑ ๒๕ เอาของพวกนี้ผสมกัน เป็นน้ำหอมชนิด หนึ่ง ใช้เป็นน้ำมันสำหรับเจิม ๒๖ เจ้าต้อง เอาน้ำมันนี้ไปเจิมที่เต็นท์นัด พบ ที่หีบใส่คำ สอน ๒๗ ที่โต๊ะและภาชนะทุกชิ้น ที่ตะเกียง ที่มีขาตั้ง กับอุปกรณ์ทุกชิ้นของมัน ที่แทน บุซาเครื่องหอม ๒๘ ที่แทนบุซาเผาเครื่องบุซา และภาชนะทุกอย่างของมัน รวมทั้งอ่างน้ำ

* ๓๐:๑๓ เซเชล หนึ่งเซเชล เท่ากับ ๑๑.๕ กรัม
† ๓๐:๒๓ ห้าร้อยเซเชล ประมาณ ๕.๓๕ กิโลกรัม
‡ ๓๐:๒๓ สองร้อยห้าสิบเซเชล หรือ ๒.๙ กิโลกรัม
§ ๓๐:๒๔ หนึ่งอิน หรือ ๓.๒ ลิตร

กับฐานของมันด้วย ^{๒๔}เจ้าจะทำให้สิ่งเหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์ และมันก็จะศักดิ์สิทธิ์มาก ทุกอย่างที่ต้องตั้งสิ่งเหล่านี้ นี้ก็จะกลายเป็นของศักดิ์สิทธิ์

^{๓๐}เจ้าต้องเจิมให้อาโรนกับพวกลูกชายของเขา เจ้าต้องทำให้พวกเขาศักดิ์สิทธิ์ เพื่อพวกเขาจะได้เป็นนักบวชให้กับเรา ^{๓๑}เจ้าต้องพูดกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า “นี่จะเป็นน้ำมันศักดิ์สิทธิ์สำหรับการเจิมของเรา สำหรับลูกหลานของพวกเขาเจ้าตลอดไป ^{๓๒}เจ้าต้องไม่เอาไปเทลงบนตัวคนทั่วไป และห้ามทำเลียนแบบน้ำมันนี้ เพราะมันศักดิ์สิทธิ์ และมันจะศักดิ์สิทธิ์สำหรับเจ้า ^{๓๓}ใครก็ตามที่ทำเลียนแบบน้ำมันนี้ขึ้นมา หรือเอาไปเทบนคนต่างชาติ จะต้องถูกตัดออกจากการเป็นประชาชน”

เครื่องหอม

^{๓๔}พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้เอาเครื่องเทศเหล่านี้ คือ กุ้ยายาน ชะมดมหาหิงคุ์ และกำยานบริสุทธิ์ ในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน ^{๓๕}ผสมกันเป็นเครื่องหอม เต็มเกลือกลงไป ด้วย เพื่อทำให้เครื่องหอมนี้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ^{๓๖}แบ่งเครื่องหอมออกมาส่วนหนึ่ง นำมาบดและใส่ไว้ที่หน้าหีบใส่คำสอน ในเต็นท์นัดพบซึ่งเป็นที่ที่เราจะแสดงตัวกับเจ้า กลิ่นของมันจะเป็นกลิ่นที่ศักดิ์สิทธิ์มากสำหรับพวกเจ้า ^{๓๗}เจ้าต้องไม่ทำเลียนแบบเครื่องหอมนี้ไว้ใช้เอง เพราะมันเป็นของศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเจ้าจะต้องสงวนไว้ สำหรับพระยาห์เวห์ ^{๓๘}ใครที่ทำเลียนแบบเครื่องหอมนี้เอาไว้ดมเอง คนๆ นั้นจะต้องถูกตัดออกจากการเป็นประชาชนของเขา”

พระยาห์เวห์เลือกเบซาเลลและโอโฮลิอับ

(อพย. ๓๕:๓๐-๓๖:๑)

^๑พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า **๓๑** ^๒“ดูสิ เราได้เลือกเบซาเลล ลูกชายของอูรี อูรีเป็นลูกชายของเฮออร์ จากเผ่ายูดาห์ ^๓เราจะเติมเขาให้เต็มไป ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า เราจะทำให้เขามีความ

ชำนาญ ความเข้าใจ ความรู้และความสามารถทุกอย่าง ^๔ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการออกแบบ หรืองานที่เกี่ยวข้องกับทอง เงิน หรือทองสัมฤทธิ์ ^๕หรือจะเป็นการเจียรระไนหินมีค่าเพื่อใส่ตัวเรือน หรืองานด้านแกะสลักไม้ หรืองานด้านอื่นๆ ทั้งหมด ^๖และเรายังให้โอโฮลิอับลูกชายอาหิสะมัด จากเผ่าดาน มาช่วยงานเขาด้วย และเรายังให้ความชำนาญกับช่างฝีมือทุกคน เพื่อพวกเขาจะได้ทำทุกอย่างตามที่เราได้สั่งเจ้าไว้

^๗เต็นท์นัดพบ

หีบใส่คำสอน

ฝาหีบตรงที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกรับชำระ กับภาชนะทุกอย่างที่ใช้ในเต็นท์ ^๘โต๊ะและภาชนะทุกชิ้นบนโต๊ะ โต๊ะเกียงที่มีขา ตั้งอันบริสุทธิ์ กับอุปกรณ์ทั้งหมดของมัน

แท่นสำหรับเผาเครื่องหอม

^๙แท่นสำหรับเผาเครื่องบูชา

กับภาชนะทั้งหมดของมัน

อ่างล้างและฐานรองของมัน

^{๑๐}เสื้อผ้าที่ทอไว้สำหรับอาโรน

คือเสื้อศักดิ์สิทธิ์สำหรับนักบวชอาโรน

และเสื้อผ้าสำหรับลูกชายอาโรน

เพื่อให้พวกเขาเป็นนักบวช

^{๑๑}น้ำมันสำหรับเจิม

เครื่องหอมสำหรับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

พวกเขาต้องทำทุกอย่างนี้ตามที่เราได้สั่งเจ้าไว้”

วันหยุดทางศาสนา

^{๑๒}พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๑๓}“ให้เจ้าบอกกับลูกหลานของอิสราเอลว่า ‘พวกเจ้าจะต้องรักษาวินัยหยุดทางศาสนาของเราไว้ เพราะมันจะเป็นเครื่องเตือนใจถึงข้อตกลงระหว่างเรากับพวกเจ้า ตลอดชั่วลูกหลานของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ระลึกถึงว่าเรา ยาห์เวห์ ทำให้พวกเจ้าศักดิ์สิทธิ์

^{๑๔}พวกเจ้าต้องรักษาวินัยหยุดทางศาสนาไว้ เพราะมันเป็นวันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพวกเจ้า ใครก็ตามที่ทำให้วันหยุดนี้หมดความศักดิ์สิทธิ์ไป คนๆ นั้นจะต้องถูกฆ่า ใครที่ทำงานในวันนั้น จะต้องถูกตัดออกจากการเป็นประชาชนของเขา”

* ๓๐:๓๖ คำสอน ตามตัวอักษรคือ “สิ่งที่พิสูจน์” คือบรรดวแผ่นดิน หินที่เขียนบัญญัติ ๑๐ ประการไว้ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องพิสูจน์ข้อตกลงระหว่างพระเจ้ากับประชาชนชาวอิสราเอล

เขา^{๑๕}ให้เจ้าทำงานได้ในหกวัน แต่ในวันที่เจ็ด จะต้องรักษาไว้ให้เป็นวันหยุดทางศาสนา มันเป็นวันที่ศักดิ์สิทธิ์ที่อุทิศไว้ให้กับพระยาห์เวห์ คนที่ทำงานในวันหยุดทางศาสนาจะถูกฆ่า^{๑๖} ลูกหลานชาวอิสราเอลจะต้องรักษาวินัยหยุดทางศาสนาไว้ พวกเขาจะต้องรักษาวินัยหยุดทางศาสนาไว้ตลอดไปชั่วลูกชั่วหลาน มันเป็นคำมั่นสัญญาตลอดกาล^{๑๗} มันจะเป็นเครื่องเตือนใจตลอดไประหว่างเรากับลูกหลานชาวอิสราเอล เพราะในหกวันพระยาห์เวห์สร้างสวรรค์และโลก และในวันที่เจ็ด พระองค์หยุดพักผ่อน^{๑๘}

^{๑๘}เมื่อพระยาห์เวห์พบกับโมเสสเสร็จ สิ้นแล้วบนภูเขาซีนาย พระองค์ก็มีมอบแผ่นหินสองแผ่นที่ถูกจารึกไว้ด้วยนิ้วมือของพระเจ้าให้กับโมเสสไป

ลูกวัวทองคำ

(ฉวิป. ๙:๒-๒๙)

๓๒^๑เมื่อประชาชนเห็นว่าโมเสสขึ้นไปบนภูเขาซีนาย ไม่ยอมลงมาสักที พวกเขาจึงพากันไปหาอาโรน และพูดว่า “ลูกขึ้นมาสสร้างพระต่างๆให้กับพวกเราหน่อย เพื่อพระพวกนั้นจะได้มานำหน้าพวกเรา เพราะไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับโมเสส ชายคนที่นำพวกเราออกมาจากแผ่นดินอียิปต์”

^๒อาโรนพูดกับพวกเขาว่า “ไปถอดต่างหูทองคำ จากหูของเมียพวกท่าน จากลูกชาย และลูกสาวของพวกท่าน และเอามาให้เรา”

^๓ตั้งนั้น ประชาชนจึงถอดต่างหูทองคำออก และเอามาให้อาโรน

^๔อาโรนก็รับทองคำจากมือของพวกเขา แล้วเอาเครื่องมือมาตีทองที่หลอมแล้ว นั้นขึ้นเป็นลูกวัว

พวกเขาพูดว่า “ชาวอิสราเอลทั้งหลาย นี่คือนักพรตของพวกท่าน ผู้ที่นำพวกท่านออกมาจากแผ่นดินอียิปต์”

^๕เมื่ออาโรนเห็นเข้า เขาก็สร้างแท่นบูชาไว้ตรงหน้าลูกวัวตัวนั้น อาโรนประกาศว่า “รู้งี้ นี่จะมีงานเทศกาลเฉลิมฉลองพระยาห์เวห์”

^๖วันรุ่งขึ้นประชาชนก็ลุกขึ้นแต่เช้า ตู้อและถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสังสรรค์บูชา แล้วพวกเขาก็นั่งลงตีมกกัน และลุกขึ้นร้องรำกัอย่างสนุกสนาน

^๗พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ลงไปได้แล้ว ตอนนี้นักพรตของเจ้าที่เจ้าได้พาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์นั้น กำลังทำตัวเสื่อมเสีย^๘ พวกเขาได้หันไปจากทางที่เราได้ส่งพวกเขาไว้ พวกเขาได้หลอกลวงวุ่นวายสำหรับตัวพวกเขาเอง พวกเขาได้กราบไหว้มัน และถวายเครื่องบูชาให้กับมัน พวกเขาจึงพูดอีกว่า ‘ชาวอิสราเอลทั้งหลาย นี่คือนักพรตของพวกท่าน ที่ได้นำพวกท่านออกมาจากแผ่นดินอียิปต์’”

^๙พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เราได้เห็นชนชาตินี้แล้ว มันคือสิ่งเหลือเกิน^{๑๐} ตอนนี้อย่ามาอยู่กับเรา เพื่อความโกรธของเราจะได้เผาผลาญกลืนกินพวกมันจนหมด แล้วเราจะสร้างเจ้าขึ้นมาเป็นชนชาติใหม่”

^{๑๑}โมเสสได้อ้อนวอนพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขาว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ อย่าปล่อยให้ความโกรธของพระองค์เผาผลาญประชาชนของพระองค์เลย พระองค์เป็นผู้ที่พาคณพวกนี้ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยพลังอันยิ่งใหญ่และมีมือของพระองค์ที่ยื่นออกมาช่วย^{๑๒} พระองค์จะทำให้ชาวอียิปต์พูดได้ว่า ‘พระยาห์เวห์มีแผนไว้ในใจ ถึงได้พาชาวอิสราเอลออกมา เพื่อพระองค์จะได้ฆ่าพวกเขาที่ภูเขาและทำลายพวกเขาให้หมด สิ้นไปจากโลกนี้’ ขอให้เห็นจากความเกรี้ยวโกรธของพระองค์ด้วยเถิด และขอให้พระองค์เปลี่ยนใจ อย่าได้ทำสิ่งที่เลวร้ายกับประชาชนของพระองค์เลย^{๑๓} ขอให้พระองค์ระลึกถึงอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล พวกผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ได้สาบานไว้กับพวกเขาโดยอ้างชื่อของพระองค์เองว่า ‘เราจะทำให้ลูกหลานของพวกเจ้าเพิ่มทวี อย่างกับดวงดาวบนท้องฟ้า และเราได้สัญญาว่าเราจะยกแผ่นดินทั้งหมดนี้ให้กับลูกหลานของพวกเจ้า และพวกเขาจะได้ครอบครองมันตลอดไป’”

^{๑๔}แล้วพระยาห์เวห์ก็เปลี่ยนใจ เกี่ยวกับเรื่องเลวร้ายที่พระองค์บอกว่าจะทำกับประชาชนของพระองค์

^{๑๕}แล้วโมเสสก็กลับลงมาจากภูเขา พร้อมกับถือแผ่นหินแห่งข้อตกลงสองแผ่นที่มี

คำสั่ง *เขียนอยู่ที่ด้าน หน้าและด้านหลัง ๑๖ แผ่น หินนั้นเป็นผล งานของพระเจ้า ตัวหนังสือบนแผ่น หินนี้เป็นลายมือของพระเจ้าสลักอยู่บนแผ่นหินทั้งสองนั้น

๑๗ เมื่อโยชูวาได้ยินเสียงร้องตะโกนของประชาชน เขาจึงพูดกับโมเสสว่า “มีเสียงของสงครามอยู่ในค่าย”

๑๘ โมเสสตอบว่า “เสียงที่เราได้ยินนั้น มันไม่ใช่เสียงร้องตะโกนแห่งชัยชนะหรือพ่ายแพ้ แต่เป็นเสียงร้องเพลง”

๑๙ เมื่อโมเสสเข้าไปใกล้ค่าย เขาก็เห็นลูกวัวทองคำและการร้องรำทำเพลง โมเสสก็โกรธมาก จึงขว้างหินทั้งสอง แผ่นนั้นจากมือ ทำให้มันแตกเป็นชิ้นๆอยู่ที่ดิน เขาเห็น ๒๐ แล้วโมเสสก็เอาลูกวัว ที่ประชาชนสร้างขึ้นมา เผาไฟ และบดจนเป็นผง แล้วโปรยลงในน้ำ และบังคับให้ประชาชนชาวอิสราเอลดื่มมัน

๒๑ โมเสสพูดกับอาโรนว่า “คนพวกนี้ไปทำอะไรให้กับพี่หรือ พี่ถึงได้นำพวกเขาไปทำบาปอันยิ่งใหญ่มหาศาลนี้”

๒๒ อาโรนตอบว่า “ขอเจ้านาย อย่าได้โกรธเลย ท่านก็รู้จักคนพวกนี้ดีอยู่แล้ว มันมีใจเอนเอียงที่จะทำชั่วอยู่แล้ว ๒๓ พวกเขามาพูดกับผมว่า ‘สร้างพวกพระขึ้นมาให้กับเรา เพื่อมันจะได้นำหน้าพวกเราไป เพราะไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับโมเสส ชายคนที่นำพวกเรา ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์’ ๒๔ ผมก็เลยบอกกับพวกเขาว่า ‘ใครที่มีทองคำ ก็ให้ถอดมาให้กับผม’ แล้วผมก็โยนมันเข้าไปในกองไฟ แล้วลูกวัวตัวนี้ก็ออกมา”

๒๕ เมื่อโมเสสเห็นว่าประชาชนวุ่นวายมาก ไม่สามารถควบคุมได้แล้ว เพราะอาโรนได้ปล่อยพวกเขาจนไม่สามารถควบคุมได้ และนี่จะเป็นเหตุทำให้พวกศัตรูหัวเราะเยาะได้

๒๖ โมเสสจึงไปยืนอยู่ตรงประตูเข้าค่ายและพูดว่า “ใครที่อยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์มาหาเรา” ชาวเลวีทั้งหมดได้มารวมตัวกับโมเสส

๒๗ โมเสสพูดกับพวกเขาว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล พูดอย่างนี้ว่า ‘ให้ทุกคนพกดาบไว้ข้างตัว แล้วเข้าไปในค่าย แล้วให้เดินกลับไป กลับมาจากประตูด้านนี้ไปสุด

ด้านโน้น ฆ่าคนพวกนั้นให้หมด ไม่ว่าจะ เป็นพี่น้อง เพื่อนฝูง หรือเพื่อนบ้านของท่านก็ตาม”

๒๘ ชาวเลวีก็ทำตามที่โมเสสพูด มีประชาชนตายประมาณสาม พันคนในวันนั้น ๒๙ โมเสสพูดว่า “ให้ผู้ที่ศดัวของพวกท่านไปกับพระยาห์เวห์ในวันนี้ รวมทั้งลูกชายและพี่น้องของท่าน แล้วพระยาห์เวห์จะอวยพรพวกท่านในวันนี้”

๓๐ ในวันต่อมา โมเสสได้พูดกับประชาชนว่า “ท่านได้ทำบาปที่ยิ่งใหญ่มาก ตอนที่เราจะขึ้นไปหาพระยาห์เวห์ เมื่อว่าเราอาจจะทำอะไรสักอย่าง เพื่อพระองค์จะได้ยกโทษบาปให้กับพวกท่าน” ๓๑ แล้วโมเสสก็กลับไปหาพระยาห์เวห์และพูดว่า “ได้โปรดเถิด คนเหล่านี้ได้ทำบาปอันใหญ่หลวง โดยสร้างพวกูพระทองคำให้กับตัวเอง ๓๒ เพราะอย่างนี้ขอได้โปรดยกโทษให้กับความบาปของพวก เขาด้วยเถิด ถ้าพระองค์ไม่ยอม ก็ให้ลบชื่อของข้าพเจ้าออกจากสมุด *ของพระองค์ ที่พระองค์ได้เขียนไว้เถิด”

๓๓ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ใครทำบาปต่อเรา เราจะลบชื่อของคนนั้นออกจากสมุดของเรา ๓๔ ตอนนี้อันตรายได้ไปแล้ว ไปนำประชาชนพวกนั้นไปยังที่ที่เราได้บอกกับเจ้าไว้ หูดสวรรค์ของเราจะนำหน้าเจ้าไป แต่เมื่อเราลงโทษ เราจะลงโทษพวก เขาเพราะบาปของพวก เขา ๓๕ ดังนั้น พระยาห์เวห์จึงทำให้เกิดโรค ระบาดอย่างร้ายแรงกับพวก เขา เพราะพวก เขาบอกให้อาโรนทำลูกวัวทองคำขึ้นมา”

เราจะไม่ไปกับเจ้า

๓๓ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ไปจากที่นี่ ทั้งเจ้าและประชาชนที่เจ้าได้พาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ไปยังแผ่นดินที่เราได้สาบานไว้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบว่า ‘เราจะยกแผ่นดินนั้นให้กับลูกหลานของเจ้า’ ๒ เราจะส่งหูดสวรรค์นำหน้าเจ้าไป และเราจะขับไล่ชาวคานาอัน ชาวอโมไรต์ ชาวฮิตไทต์ ชาวเปอร์เซีย ชาวฮิไตต์ และชาวเยนุส ออกจากที่แห่งนั้น ๓ ให้พวก

* ๓๒:๑๕ คำสั่ง แผ่นหินที่มีลักษณะแบนราบ ๒ แผ่นจารึกบัญญัติ ๑๐ ประการไว้เพื่อเป็นหลักฐานแห่งสัญญาระหว่างพระยาห์เวห์กับชาวอิสราเอล

† ๓๒:๓๒ สมุด คือหนังสือแห่งชีวิต ในหนังสือนี้จะมีรายชื่อของประชาชนของพระเจ้า

เจ้าไปยังดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ *นั้น แต่เราจะไม่ไปกับพวกเจ้า เพราะพวกเจ้าเป็นคนหัวแข็ง คือ รึน เราเกรงว่าเราจะทำลายพวกเจ้าในระหว่างทาง”

๔ เมื่อประชาชนได้ยินข่าวร้ายนี้ พวกเขาก็เศร้า โศกเสียใจ และไม่มีใครสวมใส่เครื่องประดับเลย ๕ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้บอกกับประชาชนอิสราเอลว่า ‘พวกเจ้าเป็นคนหัวแข็ง คือ รึน ถ้าเราไปกับเจ้าแต่ครั้งเดียว เราจะต้องทำลายเจ้าแน่ ตอนนีให้ถอดเครื่องประดับออก ๖ และเราจะตัดสินใจว่า เราจะจัดการกับพวก เจ้ายัง ไรดี” ๖ ประชาชนชาวอิสราเอลจึงถอดเครื่องประดับของพวกเขา ตั้งแต่อยู่ที่ภูเขาโฮเรบเป็นต้นมา

เดินที่นัดพบชั่วคราว

๗ โมเสสเคยตั้งเดินที่หลัง หนึ่งในอก ค่ายห่างออกไปจากค่าย และเขาเรียกมันว่าเดินที่นัดพบ ใครที่แสวงหาพระยาห์เวห์ ก็จะออกมาที่เดินที่หลังนี้ที่อยู่นอกค่าย ๘ เมื่อโมเสสออกไปที่เดินที่นัดพบ ประชาชนทั้งหมดก็จะลุก ขึ้น และยืนอยู่ที่ทาง เข้าเดินที่ของแต่ละคน พวกเขาจะเฝ้าดูโมเสสจนกระทั่งโมเสสเข้าไปในเดินที่นั้น ๙ เมื่อโมเสสเข้าไปในเดินที่ เสาเมฆก็จะลอยลงมาอยู่ตรงทางเข้าของเดินที่นัดพบนั้น และพระยาห์เวห์ก็จะพูดกับโมเสส ๑๐ เมื่อประชาชนทุกคนเห็นเสา เมฆลอยลงมาอยู่ตรงทางเข้าของเดินที่นัดพบ พวก เขาทั้งหมดก็จะก้มกราบลงที่ตรงทางเข้าเดินที่ของตัวเอง

๑๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสแบบซึ่งๆหน้า เหมือนกับที่คนคุยกับเพื่อนของเขา และเมื่อโมเสสกลับมาที่ค่าย โยชูวาผู้ช่วยของเขา ลูกของนูน ก็จะต้องอยู่ที่เดินที่นั้น

โมเสสเห็นรัศมีของพระยาห์เวห์

๑๒ โมเสสพูดกับพระยาห์เวห์ว่า “ดูสิ พระองค์บอกกับข้าพเจ้าว่า ‘ให้นำประชาชน

เหล่านี้ขึ้น ไป’ แต่พระองค์ไม่ได้เปิด เผยว่าพระองค์จะส่งใครไปกับข้าพเจ้าบ้าง พระองค์พูดว่า ‘เรารู้จักเจ้าดี และเราก็ขึ้นชอบเจ้าด้วย’ ๑๓ ตอนนี้ ถ้าข้าพเจ้าเป็นที่ขึ้นชอบในสายตาของพระองค์ ขอพระองค์เปิดเผยทางของพระองค์ให้ข้าพเจ้าได้รู้จักด้วยเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพระองค์ และเป็นที่ขึ้นชอบในสายตาของพระองค์ อย่าลืมว่าประชาชนพวก นี้เป็นชนชาติของพระองค์เอง”

๑๔ พระยาห์เวห์พูดว่า “ตัวเราจะไปกับเจ้า และนำทางเจ้า”

๑๕ โมเสสพูดกับพระองค์ว่า “ถ้าพระองค์ไม่ไป ก็ขออย่าได้นำพวกข้าพเจ้าไปจากที่นี่เลย ๑๖ ถ้าพระองค์ไม่ ไปกับพวกข้าพเจ้าแล้วจะมีอะไรแสดงให้เห็นว่า พระองค์พอใจในตัวข้าพเจ้าและคนของพระองค์ แล้วข้าพเจ้าและคนของพระองค์จะแตกต่างจากชนชาติอื่นจนบนพื้นแผ่นดินโลกนี้อย่างไร”

๑๗ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “เราจะทำตามสิ่งที่เจ้าได้พูดมา นี้ เพราะเราชอบใจในตัวเจ้า และเรารู้จักเจ้าดี”

๑๘ โมเสสพูดว่า “ขอได้ โปรดแสดงรัศมีของพระองค์ให้ข้าพเจ้าเห็นด้วยเถิด”

๑๙ พระยาห์เวห์จึงพูดว่า “เราจะทำให้ความดีทั้งหมดของเรา ผ่านไปต่อ หน้าเจ้า และเราจะเรียกชื่อพระยาห์เวห์ต่อ หน้าเจ้า เราอยากจะทำดีกับใคร เราก็จะทำดีกับคนนั้น เราอยากจะทำเมตตาใคร เราก็จะทำเมตตาคนนั้น” ๒๐ พระยาห์เวห์พูดว่า “เจ้าจะไม่สามารถมองเห็นหน้าเราได้ เพราะไม่มีมนุษย์คนไหนที่เห็นหน้าเรา แล้วยังมีชีวิตอยู่ได้”

๒๑ พระยาห์เวห์พูดว่า “มีที่อยู่แห่ง หนึ่งใกล้ๆเรา เจ้าไปยืนอยู่บนก้อน หินนั้นได้ ๒๒ เมื่อรัศมีของเราผ่านไป เราจะเอาเจ้าใส่เข้าไปในซอกหิน และเราจะเอามือเราปิดเจ้าไว้ที่นั่น จนกว่าเราได้ผ่านไป ๒๓ แล้วเมื่อเราเอามือออกจากเจ้า เจ้าก็จะได้ เห็นหลังของเรา แต่จะไม่เห็นหน้าของเรา”

* ๓๓:๓ ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ หรือแปลตรงๆได้ว่า “ดินแดนที่เต็มไปด้วยน้ำนมและน้ำเชื่อมผลไม้ไหลอยู่”

† ๓๓:๕ ถอดเครื่องประดับออก เป็นการเล่นคำในภาษาฮีบรูเพราะเครื่องประดับเป็นสิ่งเตือนใจพวกเขาเกี่ยวกับพระปละมของพวกเขา

แผ่นหินชุดใหม่

(ฉบบ. ๑๐:๑-๕)

๓๔ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้ตัดหินมาสอง แผ่น เหมือน กับสองแผ่นแรก เราจะเขียนบัญญัติลงบนแผ่นหินสองแผ่นนี้ เป็นบัญญัติเดียวกับที่ได้เขียนไว้แล้วบนแผ่น หินสอง แผ่นแรก ที่เจ้าได้ทำ แต่ก็เป็นหินๆ ๒ ให้เตรียมพร้อมในตอน เช้าให้ขึ้น ไปบนภูเขาซี นาย และคอยเราอยู่บนยอดเขานั้น ๓ อย่าให้ใครขึ้นมากับเจ้า อย่าให้เราเห็นใครบนภูเขา นั้น และอย่าให้ฝูง แกะฝูงวัวไปกินหญ้าที่เชิงเขานั้นด้วย”

๔ แล้วโมเสสก็ตัดหินมาสอง แผ่น เหมือนกับหินสองแผ่นแรก โมเสสลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และขึ้นไปยังภูเขาซีนาย ตามที่พระ ยาร์เวห์สั่งเขาไว้ และนำแผ่น หินสอง แผ่นนั้นไปด้วย ๕ พระ ยาร์เวห์ลงมาในเมฆและยืนอยู่กับ เขาที่ นั้น และโมเสสเรียกชื่อพระ ยาร์เวห์*

๖ พระ ยาร์เวห์ผ่านหน้าโมเสสไป และประกาศว่า “เราคือยาร์เวห์ ยาร์เวห์ พระเจ้าผู้ ซึ่งเห็น ออกเห็นใจและเมตตากรุณา ผู้ ซึ่ง โกรธ ซ้ำ เต็มไป ด้วยความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ ๗ ผู้ ซึ่งเก็บความจงรักภักดีไว้ให้กับคนเป็นพินิจรุ่น และยกโทษให้กับความผิดทั้งหลาย การกบฏต่างๆรวมทั้งพวกบาปของพวกเขา แต่เราจะไม่ปล่อยให้คนผิดพ้นโทษเป็นอันขาด เราจะลงโทษพวกเขาไปสามสี่ชั่วคนสำหรับความผิดที่พ่อแม่เขาทำ”

๘ โมเสสรีบก็มกราบลงกับ พื้น และนมัสการพระองค์ ๙ โมเสสพูดว่า “ถ้าข้าพเจ้าเป็นที่ขึ้น ขอบในสายตาพระองค์ ขอ ให้พระองค์อยู่ท่ามกลางพวกข้าพเจ้าด้วย เถิดถึง แม้ว่าจะประชาชนเหล่านี้ จะเป็นคนดื้อ รันหัวแข็ง ขอให้พระองค์ยกโทษให้กับความชั่วช้าและความ บาปของพวกข้าพเจ้า และรับพวกข้าพเจ้าไว้เป็นมรดกของพระองค์ด้วยเถิด”

รื้อฟื้นข้อตกลงขึ้นใหม่

(อพย. ๒๓:๑๕-๑๗; ฉบบ. ๗:๑-๕; ๑๖:๑-๑๗)

๑๐ พระ ยาร์เวห์พูดว่า “เรากำลังจะทำข้อตกลง เราจะทำสิ่งมหัศจรรย์ต่อหน้าคนของเจ้าทั้งหมด เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ไม่ เคยทำมา ก่อนใน โลกท่ามกลางชนชาติทั้ง หลาย ประชาชนทั้งหมดที่อยู่กับ เจ้า จะได้เห็นผลงานของพระ ยาร์เวห์ เพราะสิ่งที่เรากำลังจะทำกับเจ้านั้นเป็นสิ่งที่น่าทึ่ง ๑๑ ให้เชื่อฟังสิ่งที่เราได้สั่งเจ้าในวันนี้ แล้วคอยดู เราจะขับไล่ ชาวอาโมไรต์ ชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ชาวเปริสซี ชาวฮีไวต์ และชาวเยบุส ไปต่อหน้าเจ้า ๑๒ ระวังตัวให้ดี อย่าได้ไปทำข้อตกลงใดๆกับชาว เมืองที่อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ดินที่เจ้ากำลังจะไปนั้น เพื่อพวกเขาจะได้ไม่เป็นกับดักท่ามกลางเจ้า ๑๓ แต่เจ้าจะต้องรื้อแผ่น นูชาของพวก เขา ทูบพวกเสาศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา ให้แตกเป็นชิ้นๆและโค่นบรรดาเสาของพระอาเซราห์ของพวกเขา ๑๔ เจ้าจะต้องไม่ก้ม กราบพระอื่นใด เพราะชื่อของเราคือ ยาร์เวห์ผู้ซึ่งหวง เราเป็นพระเจ้าที่ซึ่งหวง

๑๕ พวกเจ้าต้องระวังที่จะไม่ไปทำข้อตกลงกับชาว เมืองในแผ่นดิน ดินนั้น เพราะถ้าเจ้าทำอย่างนั้น เจ้าก็จะนอกใจพระเจ้า ไปติดตามและเช่น ไหว้พวกพระของพวกเขา และเมื่อพวกเขาเชิญเจ้าไปกินอาหาร เจ้าก็จะไปกินอาหารที่เขาเอาไปเช่น ไหว้พระของเขา ๑๖ เจ้าก็จะไปเอาลูกสาวของพวกเขา เป็นเมียลูกชายของพวกเขา แล้วลูกสาวของพวกเขา ก็จะไปในมัสการพวกพระของพวกเขา และจะพลอยทำให้ลูกชายของ เจ้าไปนมัสการพวกพระเหล่านั้นด้วย ซึ่งเป็นการนอกใจพระเจ้า

๑๗ เจ้าต้องไม่สร้างพวกพระที่หล่อขึ้นจากเหล็ก †

๑๘ เจ้าต้องรักษาเทศกาลกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟู เจ้าต้องกินขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟูเป็นเวลาเจ็ด วัน ตามวันที่เราได้กำหนดไว้ใน

* ๓๔:๕ โมเสสเรียกชื่อพระยาร์เวห์ อาจหมายถึงโมเสสนับถือพระ ยาร์เวห์ หรือหมายถึงพระยาร์เวห์พูดชื่อของพระองค์กับโมเสส

† ๓๔:๑๗ พวกพระที่หล่อขึ้นจากเหล็ก เทวรูปพระปลอมที่ประชาชนเคารพบูชา

เดือนอาบีบ เพราะเดือนอาบีบเป็นเดือนที่
เจ้าออกจากประเทศอียิปต์

^{๑๙} ลูกชายทุกคนที่เกิดออกมาเป็นท้อง
แรก จะเป็นของเรา ลูกตัวผู้ของสัตว์ทุกตัว
ที่เกิดออกมาเป็นท้องแรก จะเป็นของเรา ไม่
ว่าจะเป็นลูกของวัวควายหรือแกะ ^{๒๐} ลูกสาวที่
เกิดออกมาเป็นท้องแรก ถ้าเจ้าอายุจะซื้อ
คืนก็ให้เอาแกะมาแลก แต่ถ้าเจ้าไม่ต้องการ
ซื้อลูกสาวตัวนั้นคืน เจ้าต้องหักคอมัน เจ้าจะ
ต้องซื้อลูกชายหัวปีของพวกเขา เจ้าคืนทุก คน
อย่าให้ใครเข้ามาหาเราเมื่อเปล่า

^{๒๑} เจ้าทำงานได้ในหก วัน แต่ในวันที่ เจ็ด
เจ้าต้องพักผ่อน ถึงจะเป็นช่วงทำงานหรือช่วง
เก็บเกี่ยวก็ตาม เจ้าก็ต้องพักผ่อน

^{๒๒} เจ้าต้องรักษาเทศกาลแห่งสัปดาห์ ให้ใช้
ผลผลิตแรกที่ได้จากการเก็บ เกี่ยวข้าว สาลี
ในเทศกาลนี้ และในฤดูใบไม้ร่วง ให้ฉลอง
เทศกาลเก็บเกี่ยวปลายปี

^{๒๓} พวกผู้ชายทุกๆ คนท่ามกลางเจ้าจะ
ต้องมาอยู่ต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต
พระเจ้าของอิสราเอล ปีละสามครั้ง

^{๒๔} เราจะขับไล่ชนชาติอื่นออกไปจากเจ้า
และจะขยายเขตแดนของเจ้า เมื่อเจ้าขึ้นไป
อยู่ต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของ เจ้าปีละ
สามครั้งนั้น จะไม่มีใครพยายามมาแย่งที่ดิน
ของเจ้า

^{๒๕} ห้ามเอาเลือดของเครื่องเซ่นไหว้เรา มา
ถวายพร้อมกับของที่ใส่เชื้อฟู และเครื่องเซ่น
ไหว้ในเทศกาลปลดปล่อยนั้น ห้ามเหลือค้าง
คืนจนถึงวันรุ่งขึ้น

^{๒๖} ทุกๆปี เจ้าต้องเอาผลผลิตที่ดีที่สุด
ที่เก็บ เกี่ยวครั้ง แรกในปี นั้นไปยังสถานที่
นมัสการพระยาร์เวห์ พระเจ้าของเจ้า

เจ้าต้องไม่ต้มลูก แพะในนมของแม่
มัน”

^{๒๗} พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้เขียน
คำสั่งพวกนี้ลงไป เพราะคำสั่งพวกนี้ เป็น
ส่วนหนึ่งของข้อตกลงที่เราทำกับเจ้าและกับ
ชาวอิสราเอล”

^{๒๘} โมเสสอยู่ที่ นั้นกับพระ ยาร์เวห์สี่สิบวัน
สี่สิบคืน เขาไม่ได้กินอาหารหรือดื่มน้ำเลย

เขาเขียนคำสั่งต่างๆของข้อ ตกลงทั้งสิบ ข้อ
ลงบนแผ่นหินสองแผ่นนั้น

ใบหน้าที่สวยงามของโมเสส

^{๒๙} เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขาซีนาย เขาก็
แผ่น หินคำ สอน สอง แผ่นแห่งข้อ ตกลง
นั้นในมือ โมเสสไม่รู้ว่ามีผิวหน้าของเขา
ส่องออกมา เพราะพระยาห์เวห์ได้พูดกับเขา
^{๓๐} เมื่ออาโรนและประชาชนชาวอิสราเอลเห็น
โมเสส พร้อมกับใบหน้าที่สวยงาม จำ พวก
เขาไม่กล้าเข้ามาหาโมเสส ^{๓๑} โมเสสจึงเรียก
พวกเขา อาโรนและพวกผู้นำทั้งหมดของที่
ชุมนุมก็มาหาโมเสส โมเสสพูดกับพวกเขา
^{๓๒} หลังจากนั้น ประชาชนชาวอิสราเอลก็เข้า
มาหาโมเสส แล้วโมเสสก็ได้สั่งพวกเขาถึงสิ่ง
ทั้งหมดที่พระ ยาร์เวห์ได้บอก เขาบนภูเขาซีนาย

^{๓๓} เมื่อโมเสสพูดกับพวกเขาเสร็จ เขาก็
เอาผ้าคลุมมาปิดหน้าไว้ ^{๓๔} เมื่อโมเสสมาอยู่
ต่อหน้าพระยาห์เวห์ โมเสสก็เอาผ้าคลุมหน้า
ออก จนกว่าเขาจะออกมาจากเต็นท์นัด พบ
เขาก็จะบอกกับชาวอิสราเอลถึงสิ่งที่เขาได้
รับคำสั่งมา ^{๓๕} พวกเขาคนอิสราเอลเห็นว่าผิว
ของโมเสสส่องแสง ดังนั้น โมเสสจึงเอาผ้า
มาคลุมหน้าไว้ จนกว่าเขากลับไปพูดกับพระ
ยาร์เวห์อีก

กฎระเบียบเกี่ยวกับวันหยุดทางศาสนา

๓๕ ^๑ โมเสสได้รวบรวมที่ชุมนุมทั้งหมด
ของประชาชนชาวอิสราเอล และ
พูดกับพวกเขาว่า “นี่คือคำสั่งต่างๆที่พระ
ยาร์เวห์สั่งให้ทำ

^๒ ให้ทำงานหก วัน แต่ในวันที่ เจ็ด พวก
ท่านจะต้องมีวัน หยุดอันศักดิ์สิทธิ์ให้กับพระ
ยาร์เวห์ ใครก็ตามที่ทำงานในวัน หยุดทาง
ศาสนาจะต้องถูกฆ่า ^๓ ในวันหยุดทางศาสนา
นี้ ท่านต้องไม่ก่อไฟในที่อยู่อาศัยของท่าน
เลย”

* ๓๔: ๑๘ **เดือนอาบีบ** หรือ นีसान เป็นเดือนแรกของปฏิทินฮีบรูสมัยโบราณ เริ่มฤดูใบไม้ผลิ
ประมาณกลางเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนเมษายน

† ๓๔: ๒๙ **คำสั่งสอน** ตามตัวอักษรคือ “สิ่งที่พิสูจน์” คือบรรดาแผ่น หินที่เขียนบัญญัติ ๑๐
ประการไว้ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องพิสูจน์ข้อตกลงระหว่างพระเจ้ากับประชาชนชาวอิสราเอล

ของถวายต่างๆสำหรับเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๒๕:๑-๙)

๔ โมเสสพูดกับที่ ชุมมของประชาชนชาวอิสราเอลว่า “นี่คือคำสั่งที่พระยาห์เวห์สั่งให้มาบอก คือ ๕ ให้รวบรวมพวกของถวายมาให้กับพระยาห์เวห์ ทุก คนที่อยากจะถวายอะไร ก็ให้เอาของ ขวัญนั้นมาถวายให้ กับพระยาห์เวห์ ทั้งทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ ๖ ด้ายสีน้ำเงิน สีม่วงและสีแดงเข้ม ผ้าลินินอย่างดี และขนแพะ ๗ หนึ่งที่มาจากแกะตัวผู้หนึ่งปลาโลมา ไม้ กระถิน ๘ นำมันสำหรับจุดไฟ เครื่องเทศเพื่อนำมันเจิม และทำเครื่องหอม ๙ หินจำพวกนิลและพลอยอื่นๆที่จะฝังในเอโฟดและถุงผ้าที่บอก

๑๐ ใครก็ตามที่มีฝีมือในหมู่พวก ท่าน ก็ให้มาสร้างสิ่ง ต่างๆเหล่านี้ที่พระ ยาห์เวห์ได้สั่งไว้ ๑๑ คือ เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ เต็นท์ ผ้าคลุมเต็นท์ ตะขอเกี่ยว กรอบเต็นท์ กุลอน เสา และฐานรองเสาของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ๑๒ หีบศักดิ์สิทธิ์ คานหาม ที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ และผ้าฆ่ามัน ๑๓ โต๊ะกับไม้คานหามโต๊ะ และเครื่อง ใช้ทั้ง ปวงที่ใช้กับโต๊ะ ขนมปังที่วางไว้ต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ ๑๔ ตะเกียงที่มีขา ตั้งเพื่อที่จะให้แสง สว่างและอุปกรณ์ทั้งหมดของ มัน พวกตะเกียงของ มัน และน้ำมันเติมตะเกียงเพื่อให้แสงสว่าง

๑๕ แท่น บูชาเผาเครื่องหอมและคานหามของ มัน นำมันเจิม เครื่องหอม ฉากบังประตูทาง เข้าเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ๑๖ แท่น บูชาเผาเครื่องเผาบูชาและตะแกรงทองสัมฤทธิ์ที่เป็นของ มัน ไม้ คานหามของ มัน และอุปกรณ์ทั้งหมดของ มัน อ่าง น้ำและฐานรองของ มัน ๑๗ ผ้า ม้วนรอบๆลาน พวกเสาและฐานรองเสา ฉากกันตรงทางเข้าลาน ๑๘ พวกหมุดยึดเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ และหมุดสำหรับลานกับเชือกของ มัน ๑๙ ผ้าที่ประดับด้วยเกลียวทองเพื่อใช้ในสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ และเสื่อผ้าศักดิ์สิทธิ์สำหรับนักบวชอา โรนและพวก ลูกชายของเขา เพื่อให้พวกเขาเป็นนักบวชรับใช้เรา”

ของถวายจำนวนมากจากประชาชน

๒๐ แล้วที่ ชุมมของชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ออกไปจากโมเสส ๒๑ ทุก คนที่เต็มใจจะช่วยก็มา ทุก คนที่พระ วิญญาณกระตุ้นก็นำของ ขวัญมาให้กับพระ ยาห์เวห์ ของ ขวัญพวก นี้เอามาเพื่อสร้างเต็นท์นัดพบ และเพื่อการรับ ใช้ทั้งหมดในเต็นท์นั้น และเพื่อทำเสื่อผ้าศักดิ์สิทธิ์ ๒๒ ทั้งชายและหญิงต่างพากันมา ทุกคนที่เต็มใจ ก็เอาเข็มกลัด ต่างหูแหวน ตรา กำไลข้อ มือและเครื่องประดับที่เป็นทองคำอื่นๆมาให้ ทุก คนก็เอาทองคำมาถวายให้กับพระยาห์เวห์

๒๓ คนที่มีด้ายสีน้ำเงิน สี ม่วง หรือสีแดงเข้ม และผ้าลินินอย่างดี ขนแพะ หนึ่งแกะตัวผู้ และหนึ่งปลาโลมา พวกเขาก็เอามาให้ ๒๔ คนที่อยากจะให้เงินหรือทองสัมฤทธิ์กับพระยาห์เวห์ ก็เอามาให้ คนที่มีไม้กระถินที่ใช้ในงานนี้ได้ก็เอามาให้เหมือนกัน ๒๕ ผู้หญิงที่มีความสามารถในการปั่น ด้ายด้วย มือ ก็เอาด้ายที่ปั่นมาให้ ทั้งด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าลินินอย่างดี ๒๖ พวกผู้หญิงที่มีใจอยากจะช่วย และมีความสามารถในการปั่นขนแพะก็มาช่วย

๒๗ พวกผู้นำก็นำหินจำพวกโมราที่จะฝังในเอโฟดและถุงผ้าที่บอก ๒๘ รวมทั้งเครื่องเทศและน้ำมันสำหรับจุดตะเกียง นำมันเจิมและน้ำมันทำเครื่องหอมมาให้

๒๙ ทั้งชายและหญิง ทุกคนต่างก็เต็มใจเอาของต่างๆมาให้ ที่จะใช้สำหรับงานที่พระยาห์เวห์ได้สั่งผ่านมาทางโมเสส ลูก หลานชาวอิสราเอลก็ได้นำของต่างๆมาถวายเป็นของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ด้วยความเต็มใจ

เบซาเลลและโฮเฮลิอับ

(อพย. ๓๑:๑-๑๑)

๓๐ โมเสสพูดกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า “ดูเถิด พระ ยาห์เวห์ได้เลือกเบ ซา เลลมา เบ ซา เลลเป็นลูกชายของอูรี อูรีเป็นลูกชายของเฮอร์ จากเผ่ายูดาห์ ๓๑ พระองค์ได้เติม เขาให้เต็มไป ด้วยพระ วิญญาณของพระเจ้า พระองค์ทำให้เขามีความชำนาญ ความเข้าใจ และความมั่ง ู้อ เพื่อจะได้ทำงานในด้านต่างๆ ๓๒ เพื่อออกแบบงานเครื่อง ทองเครื่อง เงินและทองสัมฤทธิ์ ๓๓ เขาสามารถ

เจียรไนหิน ประดับชนิดต่างๆไว้ใส่ในตัว
เรือน และแกะสลักไม้ เพื่อใช้ในงานประณีต
ทุกอย่าง ^{๓๔}พระยาห์เวห์ได้ให้เบซาเลลและ
โอโฮลีอับ มีความสามารถในการ สอนด้วย
โอโฮลีอับเป็นลูกชายของอาหิสะมัด จากเผ่า
ดาน ^{๓๕}พระยาห์เวห์ได้ทำให้เขางังสองเต็ม
ไปด้วยความเชี่ยวชาญในงานทุก ด้าน ทั้ง
งานฝีมือ งานออกแบบ งานเย็บปักด้วยด้าย
สีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าลินินอย่างดี
และงานทอ พวกเขาสามารถทำได้ทุกอย่าง
และสามารถวางแผนในการออกแบบด้วย”

^{๓๖}เบ ซา เลลและโอ โฮ ลี อับกับช่าง
ผู้ชำนาญงานก็ได้มาทำงานตามที่
พระยาห์เวห์สั่งให้ทำทุกอย่าง พระยาห์เวห์
ได้ให้ความชำนาญและสติ ปัญญาแก่มพวกเขา
เพื่อพวกเขาจะได้รู้วิธีสร้างทุกอย่างที่
เกี่ยวข้องกับกรับ ใช้ในสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์
นั้น ^๒โมเสสได้เรียกเบ ซา เลล โอ โฮ ลี อับ
กับช่างผู้ชำนาญทั้งหมดที่พระ ยาห์เวห์ได้
ให้ความสามารถ คือทุกคนที่มีโมมาช่วย
ทำงานนี้ ^๓โมเสสได้เอาของ ถวายทั้งหมดที่
ลูก หลานชาวอิสราเอลเอามาถวายนั้นให้กับ
พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้เอาไปใช้สำหรับ
งานรับ ใช้ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้น
ชาวอิสราเอลยัง คงเอาของมาถวายให้ทุกๆ
เช้าด้วยความเต็มใจ ^๔แล้วช่างผู้ชำนาญทุก
คน จากแต่ละแผนก ที่ทำงานสร้างสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์ ได้มาหาโมเสส ^๕และพูดกับโมเสส
ว่า “คนเอาของมา ให้มากเกินไปแล้วสำหรับ
งานที่พระยาห์เวห์สั่งให้ทำ”

^๖โมเสสจึงสั่ง การไป และพวกเขา
ประกาศไปทั่วค่ายว่า “ชายหญิงทั้งหลาย ไม่
ต้องทำของถวายอะไรอีกแล้วสำหรับสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์” ประชาชนก็เลยหยุดเอาของมา
ให้ ^๗เพราะประชาชนได้เอาของมาให้เกินพอ
แล้วสำหรับงานที่จะทำทั้งหมด

เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๒๖:๑-๓๗)

^๔ช่างผู้ชำนาญทั้งหลาย ได้สร้างเต็นท์ที่
ศักดิ์สิทธิ์ ด้วยผ้า ม่านสีบ ผืน ที่ทำจากผ้า

ลินินทอเนื้อ ดี และผ้าที่ทำจากด้ายสีน้ำเงิน
สีม่วง และสีแดงเข้ม เขาได้ปักลายเครือข่
ได้ออกมแบบบางอย่างประณีตลงบนผ้า ม่าน
เหล่านี้ ^๕ผ้า ม่านแต่ละ ผืนยาวยี่สิบ แปร
ศอก ^๖และกว้างสี่ ศอก ^๗ทุก ผืนมีขนาดเท่า
กันหมด ^๘เบซาเลลได้เอาผ้า ม่านห้าผืนมา
เกี่ยวเข้าด้วยกัน และเอาผ้า ม่านอีกห้าผืนมา
เกี่ยวเข้าด้วยกันอีกชุดหนึ่ง ^๙เขาเอาผ้าสี
น้ำเงินมาทำเป็นหู ติด ไว้ที่ขอบของผ้า ม่าน
ชุดแรก และทำแบบเดียวกันกับขอบของผ้า
ม่านชุดที่สอง ^{๑๐}เขาทำหูห้าสิบ หูสำหรับผ้า
ม่านชุดแรก และทำอีกห้าสิบหูสำหรับผ้า ม่าน
ชุดที่สอง หูของผ้า ม่านสอง ชุดนี้จะอยู่ตรง
ข้ามกัน ^{๑๑}เขาเอาทองคำมาทำเป็นตะขอห้า
สิบ อัน เพื่อใช้เกี่ยวผ้า ม่านสอง ชุดนั้นเข้า
ด้วยกัน เพื่อให้เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นชิ้น
เดียวกัน

^{๑๒}เขาทำผ้า ม่านด้วยขน แพะสำหรับเต็นท์
ที่จะเอามาคลุมเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์อีกชั้น หนึ่ง
เขาทำผ้า ม่านขน แพะทั้งหมดสิบ เอ็ดผืน
^{๑๓}ผ้า ม่านแต่ละ ผืนยาวสามสิบศอก ^{๑๔}และ
กว้างสี่ ศอก ทั้งสิบ เอ็ดผืนมีขนาดเท่า กัน
หมด ^{๑๕}เขาเอาผ้า ม่านห้า ผืนมาต่อติด กัน
และเอาผ้า ม่านอีกหก ผืนมาต่อติดกัน ^{๑๖}เขา
ได้ทำหูห้าสิบ หูติดไว้ที่ขอบของผ้า ม่านชั้น
บน สุดของชุดแรก และทำอีกห้าสิบ หูติดไว้
ที่ขอบของผ้า ม่านชั้นบน สุดของชุดที่ สอง
^{๑๗}เขาได้เอาทองคำสามฤดู มาทำตะขอ ห้าสิบ
อัน เพื่อใช้เกี่ยวผ้า ม่านทั้งสองชุดเข้าด้วยกัน
เป็นเต็นท์หลังเดียวกัน ^{๑๘}เขาได้ทำที่คลุม
เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ไว้สอง ชั้น ชั้นในทำจากหนัง
แกะตัวผู้ ชั้นนอกทำจากหนังปลาโลม

^{๑๙}เขาได้สร้างกรอบไม้ กระถินให้ตั้ง ขึ้น
เพื่อค้ำเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ^{๒๐}กรอบแต่ละกรอบ

^{๓๖:๔} ยี่สิบแปดศอก หรือ เท่ากับ ๑๔.๗ เมตร

^{๓๖:๕} สี่ศอก หรือเท่ากับ ๒.๑ เมตร

^{๓๖:๑๕} สามสิบศอก หรือ ๑๕.๓๕ เมตร ภาษกรีกโบราณแปลไว้ว่า ๒๕ ศอก

มีความ ยาวสิบ คอก *กว้างหนึ่ง คอกครึ่ง ^{๒๒} กรอบไม้ กระจกแต่ละกรอบมีเดือยกรอบ ละสองเดือย ซึ่งถูกยึดประกบติดกันไว้ เขา สร้างกรอบไม้ กระจกทั้งหมดสำหรับเต็นท์ ศักดิ์สิทธิ์ ด้วยวิธีเดียวกัน ^{๒๓} เขาสร้าง กรอบไม้ กระจกยี่สิบกรอบสำหรับทางด้าน ได้ของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ^{๒๔} แล้วทำฐานเงินสี สิบฐานไว้ใต้กรอบ ไม้ยี่สิบกรอบ กรอบไม้ หนึ่งกรอบมีฐานสอง ฐานรองรับเดือยสอง เดือยของ มัน ^{๒๕} เขายังทำกรอบไม้ กระจก อีกยี่สิบกรอบสำหรับทางทิศ เหนือของ เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ^{๒๖} พร้อม ทั้งฐาน เงินอีกสี่ สิบฐาน กรอบ ไม้หนึ่งกรอบใช้ฐาน เงินสอง ฐาน ^{๒๗} ส่วนทางทิศตะวันตก ที่เป็นด้านหลัง ของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์นั้น เขาก็ทำกรอบ ไม้ไว้ หกกรอบ ^{๒๘} เขาทำกรอบ ไม้อีกสองกรอบ สำหรับมุมทางด้าน หลังของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ^{๒๙} กรอบไม้นั้นมีมุมแยกกันข้างล่าง แต่ตอน บนมุมเหล่านี้นถูกยึดติด กันด้วยห่วง เขา ทำสอง ชุดอย่างนั้น สำหรับสอง มุม ^{๓๐} รวมทั้งหมดมีกรอบไม้แปดกรอบ ฐานเงินสิบหก ฐาน มีสองฐานอยู่ใต้กรอบแต่ละกรอบ ^{๓๑} เขาทำไม้สำหรับขัด ฝาทำ อันด้วยไม้ กระจก สำหรับขัดพวกกรอบ ไม้ด้าน หนึ่ง ของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ^{๓๒} และอีกห้า อันสำหรับ ขัดพวกกรอบ ไม้อีกด้าน หนึ่งของเต็นท์ ศักดิ์สิทธิ์ และอีกห้า อันสำหรับขัดพวก กรอบด้าน หลังทางทิศตะวันตกของเต็นท์ ศักดิ์สิทธิ์ ^{๓๓} เขาได้ทำไม้สำหรับขัดไว้สอด เข้าช่วง กลางของกรอบ ไม้ ตั้งแต่ปลายด้าน นี้ไปสุดปลายอีกด้าน หนึ่ง ^{๓๔} เขาได้เคลือบ กรอบ ไม้ด้วยทองคำ และทำห่วงทองคำเพื่อ สอดไม้สำหรับขัดเหล่านั้นเข้าไป และเคลือบ ไม้สำหรับขัดเหล่านั้นด้วยทองคำ ^{๓๕} เขาม่าน กันด้วยผ้า ทอจากด้ายสี น้าเงิน สีม่วง สีแดง เข้ม และผ้า ทอลินิน ที่ได้ปักลายเค รูบไว้อย่างประณีต ^{๓๖} เขา ได้สร้างเสาสี่ สิบเสาดด้วยไม้ กระจก และ เคลือบเสาเหล่านี้นและตะขอเกี่ยวเสานั้น

ด้วยทองคำ เขาหล่อฐาน เงินสี่ ฐานด้วยเพื่อ รองรับเสา ^{๓๗} เขาทำฉากกันไว้ที่ช่องทางเข้า เต็นท์ ด้วยผ้าทอจากด้ายสีน้าเงิน สีม่วง สีแดง เข้ม และผ้าทอลินิน ^{๓๘} เขาทำเสาห้าเสา และตะขอของเสาเหล่านี้น เขาเคลือบยอด เสาและห่วงของ มันด้วยทองคำ และฐานเสา ทำฐานนั้นเป็นทองสัมฤทธิ์

หีบศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๒๕:๑๐-๒๒)

๓๗ ^๑ เบ ซา เลลเอาไม้ กระจกมาทำ หีบ หีบ นี้มีความ ยาวสอง คอกครึ่ง กว้างหนึ่งคอกครึ่ง ^๒ สูงหนึ่งคอกครึ่ง ^๓ แล้ว เขาก็เอาทองคำบริสุทธิ์มาเคลือบหีบ นี้ ทั้ง ด้าน ในและด้านนอก และเอาทองคำมาทำ ขอบรอบหีบด้วย ^๔ เขาเอาทองคำมาทำ เป็นห่วงสี่ห่วง เอาไว้ติดที่สี่มุมของหีบ ด้าน ละสองห่วง ^๕ เบ ซา เลลเอาไม้ กระจกมาทำ คานหาม และเคลือบคานทั้ง สองนั้นด้วย ทองคำ ^๖ แล้วเขาก็เอาคานหามสอง อันนั้น ไปสอดเข้ากับห่วงที่อยู่ด้าน ข้างของหีบทั้ง สองด้าน เพื่อเอาไว้หามหีบนั้น ^๗ เบซาเลลทำ ฝา หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ ฝาหีบนี้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ยาวสอง คอก ครึ่ง กว้างหนึ่งคอกครึ่ง ^๘ เขาเอาค้อนมาทุบ ทองคำขึ้น รูปเป็นรูปเค รูบสอง องค์กร แล้วเอา ไปติด ตั้งไว้ที่ปลายทั้งสอง ด้านตรงฝา หีบที่ ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ ^๙ เขา วางเค รูบองค์กร หนึ่งไว้ที่ปลายด้าน หนึ่ง และ อีก องค์กร ใว้ที่ปลาย หนึ่ง แล้วเขาก็ทำให้เค รูบทั้ง สองนี้ติดเป็นเนื้อเดียวกันกับฝา หีบที่ ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ ^{๑๐} เค รูบ ทั้งสององค์กรนี้มีปีกทั้งสอง ข้างที่กางออก ปีก ด้าน หนึ่งของเค รูบนั้น ทำให้เกิดเขาขึ้นบน ฝา หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ และเครูบทั้งสองก็หันหน้าเข้าหากัน ทั้งสอง ได้หัน หน้าไปทางที่ซึ่งความไม่บริสุทธิ์จาก บาปจะถูกชำระ

* ๓๖:๒๒ สิบคอก หรือเท่ากับ ๕.๒๕ เมตร

† ๓๗:๑ สองคอกครึ่ง หรือ ๑.๓ เมตร

‡ ๓๗:๑ หนึ่งคอกครึ่ง หรือ ๗๘.๗๕ เซนติเมตร

โต๊ะวางขนมปัง

(อพย. ๒๕:๒๓-๓๐)

๑๐ เบ ซา เลลได้เอาไม้ กระจณินมาทำโต๊ะ ขนาดยาวสอง ศอก *กว้างหนึ่ง ศอก ๑ และ สูงหนึ่ง ศอกครึ่ง ๑๑ เขาเคลือบโต๊ะนั้นด้วย ทองคำบริสุทธิ์ และประดิษฐ์ลวดลายด้วย ทองคำบริสุทธิ์รอบๆโต๊ะ ๑๒ เขาทำกรอบ กว้างหนึ่งฝ่ามือรอบๆโต๊ะ และทำลวดลาย บนกรอบรอบๆโต๊ะนั้น ๑๓ เขาเอาทองคำมา หล่อห้วงสี่ ห่วง และติดมันไว้ตรงมุมขาโต๊ะ ทั้งสี่ ขา ๑๔ ห่วงทั้งสี่ ห่วงจะ ต้องอยู่ติดกับ กรอบเพื่อยึดคานไว้เวลาหามโต๊ะ ๑๕ เขาเอา ไม้กระจณินมาทำคานหามสองอัน และเคลือบ คานทั้งสองด้วยทองคำ คานนี้เอาไว้หามโต๊ะ ๑๖ เขาเอาทองคำบริสุทธิ์มาทำภาชนะต่างๆที่ จะใช้บนโต๊ะนั้น ซึ่งได้แก่ พวกจาน ชาม อ่าง และไหรินเครื่องดื่มบูชา

ตะเกียงที่มีขาตั้ง

(อพย. ๒๕:๓๑-๔๐)

๑๗ เขาทำตะเกียงที่มีขา ตั้งด้วย จาก ทองคำบริสุทธิ์ เขาขึ้น รูปฐานและลำตัวของ ตะเกียงที่มีขา ตั้งด้วยค้อน ส่วนฐาน ดอก ตัว ดอก และกลีบ ดอกเขาทำติดเป็นเนื้อ เดียวกัน ๑๘ มีก้านหก ก้านยื่นออกมาจากลำ ตัว ของตะเกียงที่มีขา ตั้งนั้น ข้าง ละสามก้าน ๑๙ แต่ละก้านมีดอกไม้สาม ดอกที่เหมือนดอก อัลมอนต์ ทุกๆดอกมีฐานดอกและกลีบ ดอก เป็นอย่างนี้ทั้งหกก้าน ๒๐ ส่วนลำตัวตะเกียง ที่มีขาตั้งนั้น มีถ้วยสี่ใบที่มีรูปร่างเหมือนกับ ดอกอัล มอนต์ และมีฐาน ดอกและกลีบ ดอก ๒๑ ใต้กิ่งทุกๆคู่ ทั้งหก กิ่งที่ยื่นออกมาจากลำ

ตัวโคม นั้นมีฐาน ดอกติดเป็นเนื้อเดียวกัน ๒๒ ฐาน ดอกและก้านเหล่านี้ นั้นติดเป็นเนื้อ เดียวกัน ทุกชิ้น ส่วนของตะเกียงที่มีขา ตั้ง นั้น ใช้ค้อนตีขึ้นรูปจากทองคำบริสุทธิ์ ๒๓ เบ ซาเลลได้ทำตะเกียง ๖ เจ็ดดวง กรรไกรตัดใส่ ตะเกียงและภาคใส่ใส่ตะเกียงที่ถูกตัดออก นั้น ทั่วจากทองคำบริสุทธิ์ ๒๔ เขาใช้ทองคำ บริสุทธิ์ไปทั้งหมดหนึ่งตะ ลัน ต์ ในการทำ ตะเกียงที่มีขาตั้งนี้ และอุปกรณ์ทั้งหมดของ มัน

แท่นบูชาสำหรับเผาเครื่องหอม

(อพย. ๓๐:๑-๕)

๒๕ เบ ซา เลลเอาไม้ กระจณินมาทำแท่น บูชา สำหรับเผาเครื่องหอม ซึ่งมีความ ยาวหนึ่ง ศอก กว้างหนึ่ง ศอก เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสูงสอง ศอก ส่วนปลายเชิง งามทำจาก ไม้ชิ้นเดียวกัน ๒๖ เขาเอาทองคำบริสุทธิ์มา เคลือบแท่นบูชานี้ ทั้งด้านบน ด้านข้างโดย รอบ และที่ปลายเชิงงาม และเขาเอาทองคำ มาทำขอบโดยรอบ ๒๗ เขาทำห้วงทองคำสอง ห่วงติดไว้ที่ใต้ ขอบทั้งสองด้าน ตรงข้ามกัน เอา ไว้สำหรับสอดคานเวลาหามแท่น บูชา ขึ้น ๒๘ เขาเอาไม้กระจณินมาทำคานหาม แล้ว เคลือบทองคำทับอีกทีหนึ่ง ๒๙ เขาทำน้ำมันตักดีสิหริสำหรับเจิม ๖ และ เครื่องหอมบริสุทธิ์ ทั้งสองอย่างทำแบบเดียว กับที่คนทำนำหอมเขาทำกัน

แท่นบูชาสำหรับเครื่องเผาบูชา

(อพย. ๒๗:๑-๘)

๓๐ เบ ซา เลลได้เอาไม้ กระจณินมาสร้าง แท่น บูชาเพื่อเผาเครื่องบูชา ซึ่งมี ความ ยาวห้า ศอก **กว้างห้า ศอก เป็นรูป

* ๓๗: ๑๐ สองศอก หรือ ๑.๐๕ เมตร

† ๓๗: ๑๐ หนึ่งศอก เท่ากับ ๑ ฟุต ๘.๖๒ นิ้ว หรือ ๕๒.๕ เซนติเมตร

‡ ๓๗: ๒๓ ตะเกียง ตะเกียงเหล่านี้ มีลักษณะเป็นชามเล็กๆไว้เติมน้ำมันลงไปและใส่ใส่ ตะเกียงลงไป ใช้จุดเพื่อให้ความสว่าง

¶ ๓๗: ๒๔ หนึ่งตะลันต์ หรือ ๓๔.๕ กิโลกรัม

§ ๓๗: ๒๕ น้ำมัน ... สำหรับเจิม น้ำมันมะกอกอย่างดี ใช้แทนคนหรือสิ่งของ เพื่อแสดงว่า พวกเขาได้รับเลือกสำหรับงานหรือจุดประสงค์พิเศษ

** ๓๘: ๑ ห้าศอก หรือ ๒.๖ เมตร

สีเหลี่ยมจัตุรัส สูงสาม ศอก ^๒ เขาทำเชิง
งอนที่หัวมุมทั้งสี่ ติดเป็นเนื้อเดียวกับแท่น
บูชาและเคลือบด้วยทองสัมฤทธิ์ ^๓ เขาทำ
เครื่องใช้ทั้งหมดสำหรับแท่น บูชาด้วยทอง
สัมฤทธิ์ เช่น พวกหม้อ ท้าพิง ขามประพรม
ล้อม และกระทะ ^๔ เขาใช้ทองสัมฤทธิ์มาทำ
ตะแกรงหนึ่ง อัน และเอาไปวางไว้ในแท่น
ลึกลงจากขอบของแท่นบูชาลงไปครึ่งหนึ่ง

^๕ เขาเอาทองสัมฤทธิ์มาหล่อเป็นห้วงสี่ อัน
ห้วงสี่ อันนี้ติดอยู่ที่มุมทั้งสี่ของตะแกรงที่ทำ
จากทองสัมฤทธิ์นั้น ห้วงนี้เอาไว้สอดคาน
เวลาหมั้นแท่นบูชา ^๖ เขาเอาไม้กระดิมมาทำ
คานหมั้น และเคลือบมันด้วยทองสัมฤทธิ์
^๗ แล้วเอาไปสอดเข้ากับห้วงที่ติดอยู่ด้านข้าง
ของแท่นบูชา เพื่อหมั้นแท่นบูชากับคานสอง
อันนั้น เขาทำแท่นบูชาให้กลวงตรงกลาง
และด้านข้างปิดด้วยแผ่นกระดาน

^๘ เบ ซา เลลทำอ่างทองสัมฤทธิ์หนึ่ง ใบ
พร้อมฐานรองของ มัน จากกระจกเงาของ
พวกผู้หญิง ที่รับใช้อยู่ที่ประตูเต็นท์นัดพบ

ลานรอบๆเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๒๗:๙-๑๙)

^๙ เบซาเลล ใช้ผ้าทอลินิน ขนาดยาวหนึ่ง
ร้อยศอก ไม้กั้นเป็นม่าน ทำเป็นลานขึ้นมา
ทางทิศใต้ ^{๑๐} เขาเอาทองสัมฤทธิ์มาทำเสา
ยี่สิบ ต้นและฐานรองยี่สิบฐานสำหรับม่านกั้น
นั้น แต่ตะขอและห้วงที่ติดอยู่บนเสาทำจาก
เงิน ^{๑๑} ทางทิศเหนือเขาทำม่าน กั้นเหมือน
ลานทางทิศใต้ คือ ใช้ผ้าทอลินิน ยาวหนึ่ง
ร้อยศอกบนเสายี่สิบเสาที่ตั้ง อยู่บนฐานทอง
สัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน และมีตะขอและห้วงทำ
จากเงิน

^{๑๒} ทางทิศตะวันตก เขาใช้ผ้าทอลินิน ยาว
ห้าสิบศอก ^๑ ใช้เสาลิป ต้นบนฐานลิป ฐาน
ตะขอและห้วงที่ติดอยู่บนเสานั้นทำด้วยเงิน

^{๑๓} ด้าน หน้าของเต็นท์ ซึ่งเป็นทิศตะวันออก
ออก ยาวห้าสิบศอก ช่องทางเข้าอยู่ด้านนี้

^{๑๔} ด้านข้างของช่องทางเข้าด้านหนึ่ง มีม่าน
ขนาดยาวสิบห้าศอก ^๒ ซึ่งอยู่ บนเสาสาม ต้น
ที่ตั้งอยู่บนฐานสามฐาน ^๓ อีกด้านหนึ่งของ
ช่องทางเข้าก็ทำเหมือนกัน คือ ใช้ม่านยาว
สิบห้าศอก บนเสาสาม ต้นที่อยู่บนฐานสาม
ฐาน ^๔ ม่านที่แขวนไว้รอบอุลานทั้งหมดนั้น
ทำมาจากผ้าทอลินิน ^๕ ฐานของเสาเหล่านี้
ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ตะขอและห้วงทำด้วย
เงิน ส่วนยอดของเสาเคลือบด้วยเงิน เสาทุก
ต้นของลาน จะมีการตกแต่งด้วยแผ่นเงินใน
ส่วนที่เชื่อมติดกับฐาน

^๖ ทาง เข้าลานใช้ฉาก กั้นที่ทำด้วยผ้าที่ทอ
จากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าทอ
ลินิน มีขนาดยาวยี่สิบศอก ^๗ สูงห้าศอก ซึ่งมี
ส่วนสูงเท่ากับผ้ามากรอบอุลาน ^๘ ม่านเหล่านี้
ได้แขวนขึ้นบนเสาสี เสาที่ตั้ง อยู่บนฐานสี่
ฐานที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ส่วนตะขอ ห่วง
และยอด เสาทำด้วยเงิน ^๙ หมุดยึดเต็นท์
และหมุดยึดผ้ามากรอบอุลานทั้งหมดทำด้วย
ทองสัมฤทธิ์

^{๑๐} ทั้งหมดนี้คือของที่ใช้ในการทำเต็นท์
ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งก็คือเต็นท์ที่เก็บข้อตกลง ที่ถูก
บันทึกไว้ตามคำ สั่งของโมเสสเพื่องานของ
ชาวเลวี ที่อยู่ใต้การนำของอิธามาร์ ลูกชาย
ของนักรบชาวไอโรน ^{๑๑} และเบซาเลล ลูกชาย
ของอูรี อูรีเป็นลูกชายของเฮอร์ จากเผ่ายู
ดาห์ เบ ซา เลลได้สร้างทุก อย่างตามที่พระ
ยาห์เวห์สั่งไว้กับโมเสส ^{๑๒} ยังมี โอไฮลือบที่
อยู่กับเบซา เลลด้วย โอไฮลือบเป็นลูกชาย
ของอาหิสะมัด จากเผ่าดาน เขาเป็นช่างฝีมือ
นักออกแบบ และยังเป็นช่าง ปักที่มีฝีมือใน
การใช้ผ้า ทอจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดง
เข้ม และผ้าลินินเนื้อดี

^{๑๓} ทองคำทั้งหมดที่ใช้ในงานก่อสร้าง
สถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ คือทองคำที่ได้มาจากการ
ถวาย ใช้ไปทั้ง ลินียี่สิบ แก้วตะ ลันต์เจ็ด ร้อย

* ๓๘:๑ สามศอก หรือ ๑.๖ เมตร
† ๓๘:๙ หนึ่งร้อยศอก หรือ ๕๒.๕ เมตร
‡ ๓๘:๑๒ ห้าสิบศอก หรือ ๒๖.๓ เมตร
§ ๓๘:๑๔ สิบห้าศอก หรือ ๗.๙ เมตร
§ ๓๘:๑๘ ยี่สิบศอก หรือ ๑๐.๕ เมตร

สามสิบเซ เชล ตามเซ เชลมาตรฐานของสถานศักดิ์สิทธิ์

^{๒๕} เครื่องเงินที่รวบรวมได้จากชุมชน หนึ่งร้อยตะลันต์กับหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเซ เชล ตามเซ เชลมาตรฐานของสถานศักดิ์สิทธิ์ ^{๒๖} โดยเก็บมาจากคนละหนึ่งเบคา (คือครึ่งเซ เชล) เป็นเงินที่เก็บมาจากชายทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป และได้ลงทะเบียนไว้ ซึ่งมีจำนวนหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน ^{๒๗} เงินหนักหนึ่งร้อยตะลันต์นั้น ได้นำไปใช้ในการหล่อฐานของสถานศักดิ์สิทธิ์และฐานของผ้า ม่าน ฐานหนึ่งร้อยฐาน ใช้เงินหนักหนึ่งร้อยตะลันต์ หนึ่งตะลันต์ต่อหนึ่งฐาน ^{๒๘} เบ ซา เลล ใช้เงินหนักหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเซ เชล ทำตะขอสำหรับเสา และเคลือบยอดเสา และใช้ทำห่วงสำหรับเสาเหล่านั้น

^{๒๙} ส่วนทองสัมฤทธิ์ที่ได้จากการ ถวายเป็นน้ำหนักรวมเจ็ดสิบตะลันต์ กับสองพันสี่ร้อยเซ เชล ^{๓๐} เบ ซา เลล ใช้ทองสัมฤทธิ์ทำฐาน ประตูเต็นท์นัดพบ ทำแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ทำตะแกรงทองสัมฤทธิ์ ทำเครื่องใช้ทั้งหมดของแท่นบูชา ^{๓๑} ทำฐานล้อมรอบลาน ทำฐานประตูลาน ทำหมุดทั้งหมดรอบๆเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ และทำหมุดทั้งหมดรอบๆลาน

ชุดศักดิ์สิทธิ์ของนักบวช

(อพย. ๒๘:๑-๔๓)

๓๘ ^๑ พวกเขา นำเอาผ้าที่ทำจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้ม มาทำเป็นเสื้อผ้าใส่ในสถานศักดิ์สิทธิ์ และทำเสื้อผ้าให้อาโรนใส่ในสถานศักดิ์สิทธิ์ตามที่พระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้

^๒ เบ ซา เลล ทำเอโฟดด้วยผ้าที่ทำจากด้ายทอง และด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าทอลินิน ^๓ เขาใช้ค้อนทุบทองคำจนเป็นแผ่นบางๆ ตัดมันออกเป็นเส้น และนำไปใช้ทอลวดลายอย่างประณีตบนผ้าสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าลินินเนื้อดี ^๔ พวกเขา

ทำผ้าสองชิ้นขึ้น แล้วนำไปเย็บเป็นบ่าของเอโฟดทั้งสองข้าง ^๕ เขาตกแต่งลวดลายของผ้าคาดเอว ซึ่งอยู่บนเอโฟด และเป็นชิ้นเดียวกันกับเอโฟด ผ้าคาดเอวนี้ทำจากผ้าทองคำ ผ้าสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าทอลินินเนื้อดี เหมือนกับเอโฟด ตามที่พระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้

^๖ พวกเขาฝังพวกนิลลงบนตัวเรือนทองคำคู่หนึ่ง พวกเขาจารึกชื่อพวกลูกชายอิสราเอลไว้บนนิลพวกนั้น ^๗ แล้วเบ ซา เลลก็เอานิลที่อยู่ในตัวเรือนคู่ นั้นไปวางไว้บนบ่าทั้งสองข้างของเอโฟด ข้างละอัน นิลพวกนี้ทำขึ้นมาตามที่พระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้ เพื่อให้พระยาห์เวห์ระลึกถึงพวกลูกชายของอิสราเอล

^๘ เบ ซา เลลทำถุงผ้าทับอก โดยออกแบบอย่างประณีต เหมือนงานเอโฟด เขาใช้ผ้าทองคำ ผ้าที่ทำจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าทอลินินเนื้อดี ^๙ ถุงผ้าทับอกนั้นเป็นสี่เหลี่ยมด้านเท่า ขนาดกว้างหนึ่งคืบ ยาวหนึ่งคืบ โดยเอาผ้ามาทับซ้อนกัน ^{๑๐} พวกเขา ฝังมือใต้ฝัฟลอยประดับไว้สี่แถวบนถุงผ้าทับอกนั้น แถวแรกฝังฟลอยสีแดง บุชราคิมและมรกต ^{๑๑} แถวที่สองฝังทับทิม ไฟลิน และแก้วผลึก ^{๑๒} แถวที่สาม ฝังเพทาย ฟลอยสีขุ่น และเขียวแก้วหนูมาน ^{๑๓} แถวที่สี่ ฝังฟลอยสีเขียว นิลและแจสเปอร์ ^{๑๔} พวกเขาฝังฟลอยประดับพวกนี้ลงในตัวเรือนที่ทำจากทองคำ ^{๑๕} มีฟลอยทั้งหมดสิบสองก้อน เพื่อใส่ชื่อของพวกลูกชายของอิสราเอล ฟลอยประดับแต่ละก้อนจะเหมือนตราประทับ จะมีชื่อของเผ่าทั้งสิบสองเผ่าแกะสลักไว้ก่อนละเผ่า

^{๑๖} พวกเขา ฝังมือใต้ทำสายสร้อยทองคำบริสุทธิ์ ที่ถักเป็นเกลียวเหมือนเชือกไว้ใช้กับถุงผ้าทับอก ^{๑๗} พวกเขาทำตัวเรือนทองคำสองชิ้นและห่วงทองคำสองห่วง ติดห่วงทองทั้งสองห่วงไว้ที่มุมบนของถุงผ้าทับอกทั้งสองข้าง ^{๑๘} จากนั้นก็เอาสร้อยทองคำสอดเข้าไปในห่วงทองทั้งสองห่วงนั้น ^{๑๙} และนำไปลายอีกด้านหนึ่งของสร้อยแต่ละเส้นไป

* ๓๘:๒๕ ยี่สิบเก้า ... เซเชล หรือประมาณหนึ่งตัน

† ๓๘:๒๕ หนึ่งร้อย ... เซเชล หรือประมาณสามตันครึ่ง

‡ ๓๘:๙ หนึ่งคืบ ประมาณ ๒๓ เซนติเมตร คือระยะทางจากปลายหัวแม่มือถึงปลายนิ้วก้อย

§ ๓๘:๑๓ แจสเปอร์ หินควอตซ์ชนิดหนึ่งเนื้อขุ่นมีหลายสี

ติดเข้ากับตัวเรือนทองคำ ที่อยู่บนป่าของเอโไฟด ตรงด้านหน้า ^{๑๙}พวกเขาช่างฝีมือทำห้วงทองคำอีกสอง ห่วงไปติดไว้ที่มุม ล่างของถุงผ้าที่บอกร้านในทีแนบอยู่กับเอโไฟด ^{๒๐}พวกเขาทำห้วงทองคำอีกสอง ห่วงไปติดไว้ริมเอโไฟดด้านหน้า ห่วงทั้งสองนี้อยู่ใกล้กับตะเข็บเหนือผ้าคาดเอวที่ทำอย่างประณีตนั้น ^{๒๑}ช่างฝีมือก็เอาผ้าสีน้ำเงินมาสอดเข้ากับห้วงทั้งสองที่อยู่บนถุง ผ้าที่บอกร้านกับเอโไฟดนั้น เพื่อตั้งให้มัน ตั้ง ถุง ผ้าที่บอกร้าน จะได้อยู่เหนือผ้าคาดเอวของเอโไฟดที่ทำอย่างประณีต และจะได้ไม่เคลื่อนไหวไปมา เขาได้ทำทั้งหมดนี้ตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งโมเสสไว้

^{๒๒}เบซาเอลทำเสื้อชุดยาวของเอโไฟด ด้วยผ้า ทอลีสีน้ำเงินล้วน ^{๒๓}ส่วนช่องลอด หัวของเสื้อชุด ยาวอยู่ตรง กลาง เหมือน กับคอ เสื้ออาหาร มีขอบเย็บโดย รอบเพื่อกันไม่ให้มันขาด

^{๒๔}ส่วนปลายของเสื้อชุดยาวนี้ ช่างฝีมือได้นำผ้าทอลีสีน้ำเงินเนื้อดี ผ้าทองจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วง และสีแดง เข้มมาทำเป็นลูก ทับทิมติดไว้ ^{๒๕}พวกเขาทำพวกกระดิ่งทองคำบริสุทธิ์ และนำไปติดไว้ระหว่างลูก ทับทิมแต่ละลูก ซึ่งเย็บติดไว้ระอบๆปลายเสื้อชุด ยาวนี้ ^{๒๖}ทับทิมกับกระดิ่งจะอยู่สลับ กันไปรอบๆ ปลายของเสื้อชุด ยาว เสื้อชุด ยาวนี้เอาไว้ใส่รับใช้พระยาห์เวห์ มันทำขึ้นตามแบบที่พระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้

^{๒๗}พวกเขาทำผ้า คลุมจากผ้า ทอลีสีน้ำเงินเนื้อดี ให้อาโรนกับพวกลูกชายของเขา ^{๒๘}พวกเขาช่างฝีมือทำผ้าโพกหัวกับแถบผ้าสวม หัวจากผ้า ลีสีน้ำเงินเนื้อ ดี และทำเสื้อ ชั้น ในจากผ้าทอลีสีน้ำเงิน ^{๒๙}พวกเขายังใช้ผ้าทอลีสีน้ำเงินเนื้อดี ผ้าทองจากด้ายสีน้ำเงิน สีม่วงและสีแดง เข้มเย็บเป็นผ้าคาด เอวและปักลวดลายลงบนนั้นตามที่พระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้

^{๓๐}ช่าง ฝีมือได้ทำแผ่น ป้ายทองคำของ มงกุฎอันศักดิ์สิทธิ์ เขียนข้อความเหมือนที่เขาสลักลงในตราประทับว่า “ศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระ ยาห์เวห์” ^{๓๑}พวกเขาติดแผ่นป้ายนี้เข้ากับแถบ ผ้าสีน้ำเงิน และเอาไปผูกไว้กับผ้าโพก หัวตามที่พระ ยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้

โมเสสตรวจเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๓๕: ๑๐-๑๙)

^{๓๒}ดังนั้น งานทุกอย่างของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งก็คือเต็นท์นัด พบ ก็ได้เสร็จ สิ้นลง ประชาชนชาวอิสราเอลได้ทำตามทีพระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้ทุก อย่าง ^{๓๓}พวกเขาได้นำเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์มอบให้โมเสส ทั้งตัวเต็นท์กับอุปกรณ์ทุกอย่าง ตะขอเกี่ยว กรอบกลอน เส้าฐาน ^{๓๔}หลังคาที่ทำจากหนังแกะ และหลังคาที่ทำจากหนังปลาลิโลมา รวมทั้งฉาก ^{๓๕}หีบใส่แผ่นหินสอง แผ่นแห่งข้อตกลง กับคานหามของมัน ผ้าหีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ ^{๓๖}โต๊ะกับอุปกรณ์ที่ใช้บน นั้นทุก อย่าง ขุนมบั๋งที่วางไว้ต่อ หน้าพระเจ้า ^{๓๗}ตะเกียงที่มีขาตั้งที่ทำจากทองคำบริสุทธิ์ และถ้วยตะเกียงของ มันที่เรียงเป็นแถว พร้อมอุปกรณ์ทั้งหมดที่ต้องใช้คู่กับมัน และน้ำมันจุดตะเกียง ^{๓๘}แท่น บูชาทองคำ นำมันเจิม เครื่องหอม จากที่ทางเข้าเต็นท์ ^{๓๙}แท่น บูชาที่ทำจากทองสัมฤทธิ์ พร้อมตะแกรงทองสัมฤทธิ์ของ มัน คานหามของมันและอุปกรณ์ทุก อย่างที่ใช้กับมัน อ่าง นำพร้อมฐานรองของมัน

^{๔๐}พวกมัน กันที่ลาน พวกเส้าฐาน ฐาน มันที่ประตูลาน เชือกและหมุดยึด และยังมีเครื่อง ใช้อื่นๆที่ต้อง ใช้ในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งก็คือเต็นท์นัดพบนั่นเอง

^{๔๑}เสื้อผ้าปักเกลียว ทองสำหรับผู้รับ ใช้ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ชุดศักดิ์สิทธิ์สำหรับนักบวช อาโรน และชุดสำหรับพวกลูกชายของเขา เพื่อใส่รับใช้ในฐานะนักบวช

^{๔๒}ประชาชนชาวอิสราเอลได้ทำทุกๆ อย่างตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งโมเสสไว้ทุกประการ ^{๔๓}เมื่อโมเสสเห็นงานทุก อย่างถูกสร้างตามแบบที่พระยาห์เวห์ได้สั่งไว้จนเสร็จสิ้น เขาก็อวยพรชาวอิสราเอลเหล่านั้น

โมเสสตั้งเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

^๑พระ ยาห์เวห์บอกโมเสสว่า ^๒“ใน ๕๐ วันที่หนึ่งของเดือนแรก ให้เจ้าติดตั้งเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ คือ เต็นท์นัดพบ ^๓ให้เอาหีบใส่คำสอนมาวาง ไว้ที่นั่น และให้เอามัน มากันเป็นฉากปิดหีบ นี้ไว้ ^๔ยกโต๊ะเข้า มา และจัดให้เข้าที่ นำตะเกียงที่มีขาตั้งเข้ามาไว้

และติด ตั้งพวกตะเกียงของ มันให้เรียบร้อย
๕ นำแท่น บูชาทองคำสำหรับเครื่องหอมมาไว้
ตรง หน้าหีบใส่คำสอน แล้วกัน ฉากไว้ที่ทาง
เข้าเต็นท์

๖ วางแท่น บูชาสำหรับเครื่องเผาบูชาไว้ที่
ด้าน หน้าของทง เข้าเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ คือ
เต็นท์นัดพบ ๗ ตั้งอ่างน้ำไว้ระหว่างเต็นท์นัด
พบกับแท่นบูชาและใส่น้ำลงในอ่างด้วย ๘ ทำ
ลานบริเวรรอบๆและตั้ง ฉากไว้ที่ประตูทาง
เข้าลาน

๙ เอาน้ำมันเจิม ไปเจิมที่เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์
และของทุก อย่างในเต็นท์นั้น พร้อม กับทำ
พิธีเพื่อให้ของพวก นี้ศักดิ์สิทธิ์ ๑๐ เจ้าต้อง
เจิมแท่น บูชาที่ใช้เผาเครื่องเผาบูชาและข้าว
ของบน นั้นพร้อม กับทำพิธี เพื่อทำให้แท่น
บูชาศักดิ์สิทธิ์มาก ๑๑ เจ้าต้องเจิมอ่าง น้ำและ
ฐาน รองของมัน เพื่อให้พวก มันศักดิ์สิทธิ์
ด้วย

๑๒ เจ้าต้องพาเอา โรนกับพวกลูกชายของ
เขา ไปที่ประตูเต็นท์นัดพบ ให้ขู่วระลึวงพวก
เขาด้วยน้ำ ๑๓ เอาเสื้อผ้าที่ศักดิ์สิทธิ์มาแต่ง
ตัวให้กับเอา โรน เจิม เขาและทำพิธีให้ เขา
เพื่อเขาจะได้รับใช้เราในฐานะนักบวช ๑๔ ให้
ลูกชายเขามาอยู่ใกล้ทาง เข้าเต็นท์นัด พบ
เอาเสื้อคลุมมาแต่งตัวให้พวกเขา ๑๕ เจ้าต้อง
เจิมพวก เขาเหมือนที่เจิมให้พ่อของพวก เขา
เพื่อพวกเขาจะได้รับ ใช้เราในฐานะนักบวช
การเจิมนี้จะทำให้พวกเขา มีสิทธิ์เป็นนักบวช
ตลอดไปทุกๆรุ่น” ๑๖ โมเสสทำทุกอย่างตาม
ที่พระยาห์เวห์ได้สั่งเขาไว้

๑๗ เมื่อถึงวันที่ หนึ่งของเดือนที่ หนึ่งในปี
ที่สอง เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ก็ถูกตั้ง ขึ้น ๑๘ โมเสส
ตั้งเต็นท์ขึ้นบนพวกฐานของมัน ตั้งกรอบ
ใส่คานและยกเสาขึ้น ๑๙ โมเสสกางผ้าเต็นท์
ออกเหนือเต็นท์นัด พบ และใส่ที่ คลุมเหนือ
เต็นท์นั้น ตามที่พระยาห์เวห์สั่งเขาไว้

๒๐ แล้วโมเสสก็นำแผ่นข้อ ตกลงสอง แผ่น
นั้นไปวางไว้ในหีบ และนำคานมาสอดเข้า
กับหีบ เขาวางฝา หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จาก
บาปจะถูกชำระไว้เหนือหีบ ๒๑ โมเสสนำหีบ
ใส่คำ สอนเข้าไปในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ และกัน
ฉากที่เป็นผ้า ม่านบังหีบใส่คำ สอนไว้ ตามที่
พระ ยาห์เวห์สั่ง เขา ๒๒ โมเสสตั้งโต๊ะไว้ด้าน
นอกของฉากที่เป็นผ้า ม่าน ข้าง ในเต็นท์นัด
พบ ไปทางทิศเหนือ ๒๓ โมเสสวางขนมปังไว้

บน โต๊ะต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ตามที่พระองค์
สั่งเขาไว้ ๒๔ โมเสสวางตะเกียงที่มีขา ตั้งไว้
ในเต็นท์นัด พบ ไปทางทิศใต้ของเต็นท์ตรง
ข้ามกับโต๊ะ ๒๕ เขาตั้งพวกตะเกียงไว้หน้า
พระยาห์เวห์ตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งเขาไว้

๒๖ โมเสสวางแท่น บูชาที่ทำจากทองคำไว้
ในเต็นท์นัดพบ ข้างหน้าผ้าม่าน ๒๗ แล้วเขา
จึงเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชานั้น ตามที่พระ
ยาห์เวห์สั่งไว้ ๒๘ โมเสสเอาม่านกันไว้ตรง
ทางเข้าเต็นท์

๒๙ เขาตั้งแท่น บูชาสำหรับเผาเครื่องเผา
บูชาไว้ที่ทางเข้าเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ คือด้านหน้า
ทางเข้าเต็นท์นัดพบนั้น แล้วเขาก็เผาเครื่อง
เผาบูชาและเครื่องบูชาจากเมล็ด พีชบน นั้น
ตามที่พระยาห์เวห์สั่งไว้

๓๐ โมเสสวางอ่าง น้ำไว้ระหว่างเต็นท์นัด
พบกับแท่น บูชา และเติมน้ำลงในอ่างชำระ
ล้าง ๓๑ โมเสส เอาโรนและพวกลูกชายของเอา
โรน ล้าง มือและเท้าของพวก เขาด้วยน้ำใน
อ่าง นั้น ๓๒ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขา เข้ามานใน
เต็นท์นัด พบหรือเข้าใกล้แท่นบูชา พวกเขา
ต้องชำระล้างตามที่พระ ยาห์เวห์ได้สั่งโมเสส
ไว้

๓๓ โมเสสทำลานบริเวรรอบๆเต็นท์และ
แท่น บูชา และแขวนม่าน กันไว้ที่ประตูทาง
เข้าลาน แล้วโมเสสก็ได้ทำงานทุกอย่างเสร็จ
สิ้นลง

รัศมีของพระเจ้า

๓๔ มีเมฆปกคลุมเหนือเต็นท์นัด พบ แล้ว
รัศมีของพระยาห์เวห์ ก็ส่องสว่างไปทั่วเต็นท์
๓๕ โมเสสไม่สามารถเข้าไปในเต็นท์นัด พบได้
เพราะว่าเมฆได้ลงไปที่นั่น และรัศมีของพระ
ยาห์เวห์ก็ส่องสว่างไปทั่วเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์นั้น

๓๖ ตลอด เวลาการเดินทาง ของชาว
อิสราเอล พวกเขาจะคอย ดูเมฆก่อน นี่เป็น
หลักฐาน เมื่อใดที่เมฆลอยตัวสูง ขึ้นจากเต็นท์
ศักดิ์สิทธิ์ ชาวอิสราเอลจะเริ่มออกเดินทาง
๓๗ แต่ถ้าเมฆไม่ลอยตัวขึ้น ชาวอิสราเอล
จะไม่ออกเดินทางไปไหน จนกว่าพวกเขา
จะเห็นเมฆลอยตัวขึ้น อีก ๓๘ เมฆของพระ
ยาห์เวห์อยู่เหนือเต็นท์ในตอนกลาง วัน ส่วน
ตอนกลางคืนจะมีไฟอยู่เหนือเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์
ชาวอิสราเอลทุกคนได้เห็นสิ่งนี้ ตลอดเวลาที่
พวกเขาเดินทาง